

JOUSIAMPUJA

Lehti

SUOMEN JOUSIAMPUJAINLIITON JÄSENLEHTI

3 / 2001

WILHELM TELLIN 50-VUOTISJUHLA- TAULUAMMUNNAN SM-KISAT RUSKEASUOLLA 18.-19.8.2001

**SIRKKA
SOKKA-MÄTIKAINEN
TOI TALIAN
MM-PRONSSIA
KIINASTA!**

SIVUT 16-17

TÄSSÄ NUMEROSSA

**RUTINAA
RIITTÄÄ,
RESURSSEJA EI!**

SIVUT 3-5

**UUSI
KISAOHJELMA
SEUROILLE.**

SIVU 6

1405!

**PISTETTÄ
ON NYT TOTTA!**

SIVU 21

Lokakuun 27. päivä on taas jokaisella seuralla mahdollisuus vaikuttaa asioihimme SJAL:n liittokokouksessa!

Edellisen liittokokouksen päätöksellä Tampereella viime maaliskuussa palattiin Suomen Jousiampujain Liiton säännöissä takaisin kahden vuosittaisen liittokokouksen systeemiin. Syynä tähän edestakaisin sahaamiseen on yksinkertaisesti se, ettei edellisen puheenjohtajan kaudella aloitettu yhden kokouksen järjestelmän sääntöuudistus toiminut! Jotta kaikki Liiton budjetti- ja ilmoitusasiat saadaan hoidetuksi kunnolla ja juriidisesti oikein, on meillä oltava kaksi liittokokousta vuosittain.

Nykyisen voimassa olevan sääntömme mukaan SJAL:n on pidettävä liittokokous jäsenseuroilleen myös syksyllä ennen lokakuun loppua. Liittohallitus on hyväksynyt liittokokouksen päivämääräksi 27.10.2001 ja pitopaikaksi Tampereen Osmonluolan. Tuleva liittokokous päättää mm. alkavan vuoden 2002 jäsen- ja muista maksuista ja hyväksyy Liittohallituksen ja toimiston ydessä laatiman toimintasuunnitelman ja budjetin tulevalle toimintavuodelle. Samaisessa syksyn liittokokouksessa on myös sääntöjemme mukaan liittohallituksen jäsenten vaalit. Erovuorossa tässä kokouksessa ovat minun lisäksi Mika Savola Turusta, vastuualueenaan sääntö- ja kilpailuasiat, Matti Tiilikainen Savonlinnasta, vastuualueenaan sekä talja-ammunta, että nuorisotiedot ja Aimo Otamäestä vastuualueenaan niin muodoin myös nuorisotyö. Koska itse en jatka enää SJAL:n puheenjohtajana, eikä Mika Savolakaan jatka liittohallitustyötä on kokouksen valittava uuden "miehet" ainakin Liiton veto- ja sääntönikkarihommiin. Mikäli Matti Tiilikainen ja Aimo Korhonen valitaan uudelleen, ei nuorisotiedot- ja talja-asiat jää varmaankaan hoitamatta.

Haluan tässä kertoa oman henkilökohtaisen näkemykseni millaisia henkilöitä seurojen edustajien kannattaa liittohallitukseensa valita. Puheenjohtajan täytyy olla moniulotteinen ja tosi energisen ihminen, joka pystyy ohjaamaan Liittomme jäsenmäärän vankkaan kasvuun, käynnistämään monitasoisen valmennusjärjestelmän ja hankkimaan lajillemme myös liike-elämän taloudellisen ja median vankan tuen. Valittavan puheenjohtajan on nautittava tietenkin jäsenistön laajaa kannatusta, mutta hänen täytyy myös kyetä näkemään yli tämän päivän tilanteen lajimme tulevaisuuden kannalta tärkeitä painopistealueita. Jousiampunta on näet kaikkialla maailmassa väistämättömien muutosten edessä, sillä niin kilpailujärjestelmä kuin seuratoimintakin ovat juuri nyt vankassa vauhdissa uusiutumassa. Pelkään, että olen kuluneella puheenjohtajakaudellani tehnyt sen anteeksiantamattoman virheen, etten ole riittävästi osannut painottaa muutostyössäni, sitä tosiseikkaa että muutospaineet tulevat osaltaan myös kansainväliseltä liitoltamme, ei vain omasta halustani! Jos valittava puheenjohtaja alkaa ajamaan vanhakantaisia asioita takaisin pelkästään siksi, että minä olen junaillut lukuisia ampujan kannalta epämieluisia uudistuksia, ei hänen tilanteensa Liiton johdossa tule olemaan helppo. Fitin kongressi Pekingissä syyskuussa päättyi monesta soraäänestä sekä pitkistä uusista sääntöistä ja tulevaisuutta kritisoivista keskusteluista huolimatta jatkamaan nykyistä uudistuslinjaansa.

Nykykaikaisen kilpaurheilun eräs kulmakivistä on toimivat ja aikaansaseuraavat säännöt. Mika Savolan päätyönä on ollut hoitaa kilpailu- ja sääntöasioita ja hänen kaltaista lahjomatonta luonnetta ja lähes ikiliikkujaa muistuttavaa energiaa, ei varmasti kukaan monilla ole. Mika on tunnetusti tyyliltään särmikäs, mutta hän pyrki kaikessa työssään kuitenkin järjestykseen

ja koko jousiampuntakentän kannalta toimiviin ratkaisuihin. Sääntökirjamme on monessa mielessä kunnossa, mutta uusia sääntömuutostarpeita tulee koko ajan niin Fitilta kuin kotimaastakin Liittohallitukseen täytyy siis valita myös taitava sääntöexperti.

Alkavalle vuodelle on liitolla pitkää aikaa myös taloudellisia resursseja vihdoin pytyttää taas toimiva valmennusjärjestelmä. Valmennuksen nopea uudelleenorganisointi on välttämätöntä, sillä olemme vahvaa vauhtia putoamassa maailman huippuampujien vauhdista. Kyösti Laasonen jatkaa liittohallituksessa valmennuksesta vastaavana, mutta mielestäni hän tarvitsee myös toisen valmentajakokemusta omaavan ja osaavan liittohallituskumppanin avukseen työssään. Ei näet pelkästään riitä, että valmennus käynnistyy ruohojuuritasolla; seuroissa ja leireillä vaan valmennussysteemme vaatii myös monipuolista koulutusta ja laajaa valmennusmateriaalia ollakseen toimiva. Ehdotankin, että seurat valitsisivat liittohallitukseen valmennussysteemejä ymmärtävän henkilön! Nuorisotyö on jo osittain käynnistynyt alueilla, mutta sekin vaatii lisääntyvästi liittohallituslaisten aktiivisuutta ja huomiota. Ajattelettepa ketä tahansa jäseniksi liittohallitukseen, valitkaa virkoihin vain sellaisia jousiampujia, jotka todella haluavat tehdä työtä lajin menestymisen eteen ja jotka myös aktiivisesti pystyvät osallistumaan liittohallituksen kokouksiin!

Hyvää Syksyä kaikille ja viisaita valintoja liittokokoukseen!

Pirkka Elovirta
SJAL:n eroava puheenjohtaja

Suomen Jousiampujain Liiton

LIITTOKOKOUS (SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS)

La 27.10. 2001 klo 13.00

Paikka: Osmonmäen väestönsuoja,
Tampereen Jousiampujien harjoitustilan
kabinetti, Tampere

Sääntömääräisinä asioina mm:

- Jäsenmaksun suuruus vuodelle 2002
- Seuraavan toimintakauden suunnitelma
- Esitys seuraavan tilikauden talousarvioksi
- Uuden puheenjohtajan vaali
- Uusien hallitusjäsenten vaali
- Tilintarkastajien valinta
- Työryhmät ja niiden vetäjien valinta

Toivottavasti jokainen SJAL:n jäsenseura lähettää edustajansa!

JOUSIAMPUJA Lehti

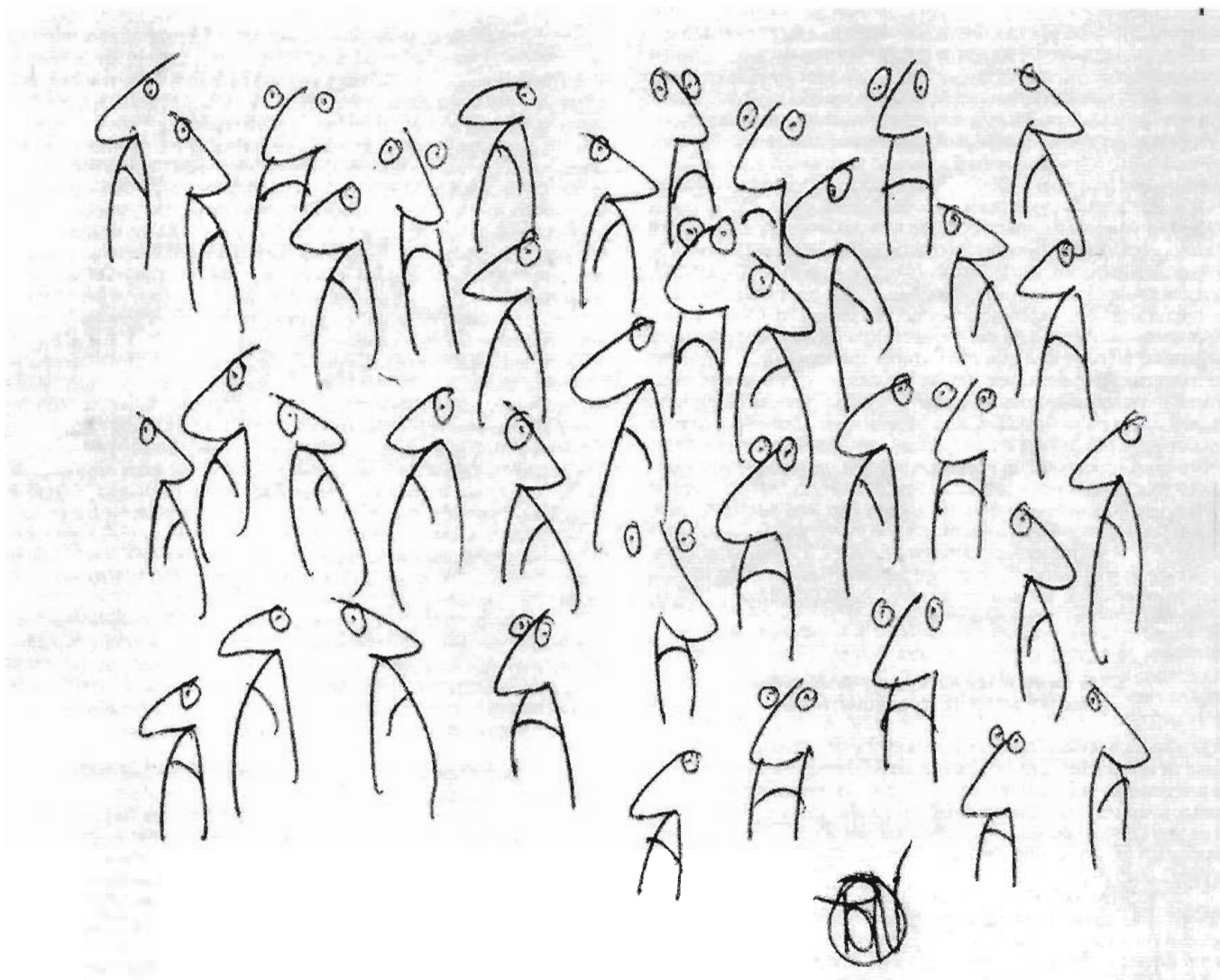
Päätoimittaja ja taitto: Pirkka Elovirta

Toimituksen osoite:
Suomen Jousiampujain Liitto
Tiedepuisto 4, 28600 Pori
Puh. 02-6271230
Fax 02-6271131
e-mail: anne.sjoroos@vtoy.fi
Internet: www.jousiampujainliitto.fi

Ilmoitusmyynti
Suomen Jousiampujain Liitto
Jäsenilmoitukset
1/1 sivu 1.200,-
1/2 sivu 650,-
1/4 sivu 350,-
1/6 sivu 250,-

Painopaikka
Kirjapaino
O.Saastamoinen ky
ISSN 0356-3286

Tilaushinta v. 2001 100,-/vuosi, 4 numeroa
Jousiampujalehti ilmestyy vuonna 2001:
1. numero Maaliskuun lopulla
2. numero toukokuussa lopulla
3. numero syyskuussa alussa
4. numero joulukuussa, ennen joulua
Huom! Aineisto lehteen on lähetettävä noin 3 viikkoa ennen ilmestymistä

Rutinaa on riittänyt, muttei resursseja!

Seurat ovat voimavaramme

Heti tähän alkuun kerron erään suomalaisen jousiammuntaseuran tavasta hoitaa jäsenasioitaan. Seura ilmoittaa liittoon 12 jäsentä ja kunnalleen 14 jäsentä. Arkitasolla toiminta on kuitenkin jotain aivan muuta, sillä ko. seurassa huhujen mukaan harrastaa jousiammuntaa aktiivisti lähes viisikymmentä jousiampujaa. Viidenkymmenen hengen seura tarvitsee varmasti pystyäkseen toimimaan kunnolla jäsenistöltään ja kunnaltaan kaikki liikenevät rahavarat. On kai melkoisen turhaa tässä kertoa yksityiskohtaisesti mihin kaikkoon rahaa seurassa tarvitaan, mutta varmaa on ettei esimerkiksi suorituspaikkoja pidetä kunnossa ilman riittäviä varoja. Kyselyni mukaan 10-20-hengen jousiammuntaseura saa Suomessa keskimäärin noin 250 Euroa (1500mk) vuodessa urheiluseurayleisavustusta kaupungiltaan tai kunnaltaan. Jos seuran jäsenmaksu on aikuiselta vaikkapa 33 Euroa (198 mk) ja junnilta 16 Euroa (96 mk) yhteensä sille kertyy jäsenmaksuina seurakassaan 576 Euroa (3450 mk) vuosittain. Koko jousiammuntatoiminnan rahoittamiseen seuralla on siis käytössään 825 Euroa (4950 mk). Koska olemme yhdessä sopineet, että liitto perii jäsenseuroiltaan 50mk:n jäsenmaksun per nuppi katto-organisaationa toimimisestaan, täytyy seuran maksaa liitolleen jäsenistään noin 167 Euroa (noin 1000mk) vuodessa kuulua kseen virallisesti liiton jäsenseuroihin! On kummallista, ettei kertomani seura halua virallisesti ilmoittaa kaikkia jäseniään ja liittää uusia harrastajiaan myöskään omaan jäsenrekisteriinsä. Sekun toimenpide toisi tietenkin lisää raharesursseja niin seuran omaan kuin liitonkin toimintaan, mutta ennen kaikkea sisäistä ja ulkoista uskottavuutta sen toimintaan.

Yhteiskuntamme on asettanut entistä tiukemmat säännöt urheilun tukemiselle. Enää ei riitä, että on hyvämaineinen urheiluseura

paikkakunnalla, vaan lähes poikkeuksetta jokaisen urheiluseuran saama kunnan avustus on tiukasti jäsenistön suuruudesta kiinni. Lisäksi rahaa on jaossa sitä enemmän, mitä enemmän seurassa on junnuja mukana. Valtakunnallinen NuoriSuomi -systeemi painottaa näet ensisistä vankemin nuorten mukanaolon osuutta rahanjaossa ja jousiammuntaseuroissa on tunnetusti aivan liian vähän nuoria mukana!

Mitä ko. seura sitten saa jäävällä 658:lla Eurolla (3948mk:lla)? Kaks x nelonen pattinki maksaa noin 2 Euroa metri, joten seura voi ostaa sitä noin kaksi sataa metriä vireillä olevaan taulujenrakennus-hankeeseensa. Yhteen taustaan menee noin 10 metriä pattinkia, joten seura voi rakentaa parisenkymmentä uutta taustaa, jos se saa haltexit pultit, mutterit ja naulat lahjoituksena paikalliselta rautakauppiailtaan. Koska seura on päättänyt ostaa myös uusia harjoitustarvikkeita samaisella summalla, onkin siis syytä rakentaa vain kymmenen uutta taustaa, jolloin sillä on budjetissaan varaa ostaa jousia, nuolia ja suojia noin 320 Eurolla (1800 mk:lla). Halvin nuoli SherwoodShopissa maksaa sulkineen ja kärkineen noin 10 Euroa (60mk), joten niitä se voi ostaa 20 kappaletta ja yhden uuden 120 Euron puujousen. Sormiläpät, rannesuojat ja rintasuojat tekee puheenjohtajan ompelutaitoinen vaimo vanhoista nahkakeikeista ja olohuoneen verhoista, samalla kun itse puheenjohtaja askartelee julisteputkista näppäriä nuoliviinejä!

Huippuampujat ovat keulakuvamme

Huippu-urheilu on tänään kovanluokan businessistä ja maailman urheiluhuiput ovat hyvin ansaitsevia ammattilaisia! Mika Häkkinen esimerkiksi saa palkkaa 30 miljoonaa Euroa palkkana ja Arsi Harju noin

8000 Euroa per kuulakisa. Mitä Jari Lipponen sai osallistumisestaan vuoden 2001 Pekingin MM-kisoihin? Hän sai matkatoimistoltaan urheiluesityksestään noin 1500 Euron laskun! Maailman huipulla pysyminen maksaa jousiammunnan harrastajalle todella paljon rahaa, eikä liitolla ainakaan tällä hetkellä ole varoja Jarin kisamatkojen maksamiseen, saatika hänen valmentautumisestaan ja harjoittelustaan aiheutuvien ansionmenetysten ja juoksevien kulujen korvaamiseen. Suomen Jousiampujain Liittoon kuuluu 73 seuraa, joilta kertyi vuonna 2001 jäsenmaksutuloja noin 11 000 Euroa (70000mk). Jos laskemme, että huippujousiampujan tulisi saada "työstään" palkkaa noin 25000 Euroa (150000mk) vuodessa, voimme vainoin työllistää ko. jäsenrahakertymällä Jarin puolipäiväisesti! Jarin täytyisi maksaa palkan lisäksi tietenkin myös ulkomaankisamatkat ja päivärahat. Miten hoidetaan sitten ne loput kymmenkunta jousiampujaa, jotka haaveilevat ammattilaisjousiammuntaurasta? No, liiton sponsorituloilla tietenkin! Millä ihmeen sponsorirahoilla? Mistä niitä saa, kun ei ole katsojia, eikä edes näkyvyyttä mediassa? FITA on jo vuosia yrittänyt muuttaa kilpailujamme yleisölle helpommaksi ja mielenkiintoisemmaksi seurata. 70 metrin kierros miesmiestä vastaan pudotusotteluineen on ainoa mahdollisuutemme jousiammunkisoiden katsottavuuden parantamiseksi. Kuitenkin maailman jousiampujat pitävät kiinni kynsin hampain vanhasta FITA-kierroksestaan. Miksi? Siksi koska pudotusotteluissa hermojen hallitseminen on jotain aivan muuta kuin pitkässä turvallisessa fita-ampujarivissä voittoon yltäminen! Pudotuskisassa on sekin kauhea riski, että televisiokamera kuvaa sinua kultaottelussa aivan muutaman metrin päästä Eurosporttia varten. No, koska me jousiampujat emme halua antaa yleisölle katsottavaa ja jännittävää huippuviuhdettua, se menee tietenkin mieluummin seuraamaan Seinäjoen seiväskarnevaalia! Siellä kun on muita urheiluhulluja, kaljaa, makkaraa ja oikean urheilujuhlan tuntu!

Liitto on yhteinen katto-organisaatiomme, jossa pitäisi tehdä työtä yhteisvoimin!

Olen kolmen vuoden ajan yrittänyt saada Liiton puheenjohtajana sen asiat siihen kuntoon, että se voisi menestyksekkäästi tehdä sääntöjensä edellyttämää jousiammunnan kehitys- ja edistämistyötä niin valtakunnallisella kuin kansainväliselläkin tasolla. Tämä on käytännössä tarkoittanut rajua taloussaneerausta, kansainvälisten sääntöjen tiukempaa noudattamista ja moneen harrastukseemme liittyvään vanhaan pyhään asiaan kajoamista.

Seurat ovat tähän asti valinneet liittokokouksissa liittohallitukseen lähinnä omien etujensa valvoja, eivätkä työtä pelkäämättömiä avarakatseisia jousiammunnan edistäjiä! Tämä on johtanut siihen pattiilanteeseen, ettei liittohallituksen kokouksiin sen kaikki valitut jäsenet enää edes vaivaudu osallistumaan, sillä olen vaatinut että liittohallitus tekee työtä koko lajin eteen, ei yksittäisen seuran tavoitteitten eteen. Kun itsestä hallituslaisesta vain muutama käy aktiivisesti kokouksissa, tarkoittaa se käytännössä tietenkin sitä, että he myös joutuvat tekemään kaiken työn! Tämä on selvää resurssien haaskausta, joka johtaa aktiivien nopeaan ja väistämättömään burnoutiin.

Alkavalla kaudella vuonna 2002 olemme liittona täysin velattomia ja voimme taas satsata aikaamme ja raharesurssijamme enemmän valmennukseen, koulutukseen ja lajin näkyvyyteen. Toivottavasti jousiampujat seuroissa ovat sankoin joukoin halukkaita osallistumaan liiton ensi vuonna järjestämille ja maksutta tarjoamille valmentaja-, tuomari- ja välinekurseille. Ilman osaavia ihmisiä seuroissa kun ei synny toivottua kasvua ja menestystä!

Mitä liitto saa siltä etelä-suomalaiselta 10-20 hengen seuralta seuralta tulleella 167 Eurolla aikaiseksi? Ei vielä kovinkaan paljoa, mutta jos saamme lähi vuosina jäsenkuntamme reippaaseen kasvuun ja esimerkiksi takaisin lamakautta edeltäneelle 3000 harrastajan tasolle, on niin seuroissa kuin liitossakin taas tuplasti enemmän taloudellisia resursseja edistää lajimme uutta uljasta tuleamista. Liittohallitus ei tule esittämään seuroilleen lokakuun liittokokouksessaan jäsenmaksuunsa Euronkaan korotusta, joten toivon että seurat kirjaisivat kaikki mahdolliset piilijäsenensä takaisin jäsenrekisteriin ja ennenkaikkea kaikkien seurojen lähettävän edustajansa valitsemaan ensi vuoden liittohallitukseen työtä pelkäämättömiä lajista nuorekkaasti ajattelevia hallituslaisia.

Liitto on nyt taloudellisesti vakaa ja jokaisen on hyvä tietää miten taloussaneeraus käytännössä tapahtui!

Kulunut kolme vuotta Suomen Jousiampujain liiton puheenjohtajana on ollut todella mielenkiintoista aikaa elämässäni. Suurin haavein ja odotuksin lupasin Helsingissä Hotelli Henrikin kokoustilassa tehdä rajusti työtä suomalaisen jousiammunnan eteen. Työtä on riittänyt, enemmän kuin uskalsin edes unissani kuvitella. SJAL tila oli ajautunut 90-luvulla varsin

kehnoon ja lakooniseen tilaan. Moni tärkeä asia oli hoitamatta tai tolkuttoman huonolla tolalla. Ajatuksenani oli heti päästä lajin uudistuksen alkuun, mutta toisin kävi. Yllätyksekseni sainkin syliini taloudellisesti totaalisen konkurssikypsän yhdistyksen. Jos liitto olisi liikeyritys, se olisi liike-elämän lakien mukaan pitänyt pistää selvitystilaan jo aikojen sitten, sillä se oli tuottanut rajusti tappiota monen toimintavuotensa aikana! En ole luonteeltani saneeraaja, mutta niin siinä vain kävi, että sellaiseksi ryhdyin. Liitto oli jo kauan käyttänyt toimintaansa vuosittain enemmän rahaa kuin sillä oli varaa. Toimihenkilöiden (toiminnanjohtajan ja valmentajan) palkat olivat sen suurin kulu, mutta myös valmennustoiminta oli takavuosina käyttänyt tolkuttomasti enemmän rahaa kuin pienellä liitollamme oli ollut varaa. Velkaa oli kertynyt huppeasti yli 500.000 (noin 84000 Euroa) markkaa! Eikä velka ollut todellakaan syntynyt hallitusherjojen ryöpy- tai edustuskuluistakuluista, vaan jokapäiväisestä jousiammuntaharrastustoiminnasta Suomessa!

Vuotavat reijät oli siis saatava välittömästi tukituiksi ja pumpput liitoltaivassa pikaisesti käyntiin. Toiminnanjohtaja Kati Tähkäpää ehdotti lisälainanottoa kassakriisin ratkaisuksi. Kävimmekin yhdessä Postipankissa lainaneuvotteluja ja olisimme saaneetkin lainaa sieltä lisää, mutta yksikään liittohallituksen silloinen jäsen ei suostunut pistämään nimeään liiton lainan takaaajaksi. Pankista ei siis ollut meille apua. Otettuani myös yhteyttä SLU:n silloiseen johtajaan Peter Tallbergiin, minulle kävi myös nopeasti ilmi, että ainoa matkaeväs kriisinsä mitä liittomme saisi katto-organisaatioltaan oli Tallbergin minulle tarjoama lounas Radiokadun ruokalassa. Taloudellista apua SLU ei pystynyt siis antamaan, ainoastaan teetä ja sympatiaa. Oli siis pärjättävä omin avuin. Lounastapaamisemme jälkeen myös SLU aloitti omien velkojensa takaisin saannin varmistelun, koska Tallberg ja SLU:n talousjohtaja Heikki Kahakorpi tietenkin kantoivat nyt suurta huolta omista saatavistaan liitoltaamme. Kussaa siis oltiin molempia trumppeja myöten.

Ensimmäinen toimenpide oli saada omat kulut välittömästi alas ja jonkinlainen varmistus siitä, ettei Opetusministeriöstä saamamme vuosittainen lajin perusavustus enää pieninisi vaan säilyisi kutakuinkin samana kuin edellisinä vuosinakin. Näytti onneksi siltä, että saamme samansuuruisen perusavustuksen kuin aiemminkin. Jäsenmäärämme oli lamavuosina pudonnut puoleen, joten oli varsin ymmärrettävää myös että ko. avustuskin oli romahtanut takavuosista puoleen.

Ruutupaperilaskelmat osoittivat nopeasti, että mikäli saisimme käyttää kaikki liitolle tulevan rahan; jäsenmaksutulot seuroilta, vuosittaisen valtionavustuksen ja lisenssirahat, kokonaan velkoihimme, saataisimme nipin napin selvität! Ensimmäinen pelastautumisoperaation onnistumisen signaali tuli toiminnanjohtajamme Kati Tähkäpään eroamisen myötä, sillä hänen palkkansaahan sivukuluineen oli liiton suurin kiinteä kuluerä. Kati oli joutunut kymmenen liittovuotensa aikana konttorissaan kokemaan varmasti kovia talouspaineita, joten hän tiesi mitä teki. Oli todella hienoa, että Kati väistyi vapaaehtoisesti saneerauksen tieltä. Samoin teki muutamia viikkoja Katin jälkeen liiton päävalmentaja Henri Suihkonen, eroten tehtävästään valmennusmäärärahojen pienennytyä vain muutama tuhatteen markkaan vuodessa. Suurin pulmani oli nyt miten orkestroida tämä saneeraustyö, siten että soittaja nimitä, eikä orkesterin keikat loppu omaan mahdollittomuuteensa? Liittohallituksen jäsenet Mika Savola, Esa Hourula tiukkoina toiminnan ja kurin miehinä ilmoittivat olevansa apunani taloussaneerauksessa ja kun porilainen talja-ampuja ja kirjanpidonammattilainen Anne Sjöroos löytyi kuin taivaan lahjana kuvioihin mukaan. Olimme saaneet saneeraustoimikunnan pystytetyksi! Heti akuun Liiton toimisto muutti Helsingin Radiokadulta Annen yrityksen tiloihin Poriin, jossa se on toiminut siitä asti.

Liitto eli nyt markkatarckaa budjettia ja kun Tampereella pidettyssä liittokokouksessa keväällä 2000 jäsenseurat päättivät hyväksyä liiton esittämän ylimääräisen 50 markan jäsenmaksun, jolla saimme noin 50 000 markkaa akuutimpien velkojemme hoitoon, oli saneeraus jo hyvässä vauhdissa. Saneeraus on kuitenkin on merkinnyt ettei juuri markkakaakaan ole käytetty muuhun kuin velkojen maksuun. Tänä vuonna tosin liitto kykeni jo ohjaamaan 40 000 markkaa aluevalmennukseen, joka oli tarkoitettu kentälle positiiviseksi signaaliksi sille, ettei talouskriisimme suinkaan ole ikuinen. Alussa kaikki näytti hyvältä, koko suomalainen jousiammuntaväki oli mukana taloustalouksissa. Niin kuin odottaa saattoikin, kenttäväki alkoi kuitenkin pikku hiljaa kyllästyä yön kiristykseen ja se alkoi taas vaatia myös taloudellista panostusta liitoltaan.

Huippuampujamme eivät okei menestyneet maailmalla (lukuunottamatta Jari Lipposen loistavaa MM-hopea-ammuntaa Ranskan Riomista) ja kaikkien kilpailumatkojen omaraahoitus alkoi kaivertamaan varmasti lähes jokaista huippujousiampujaa.

Taas oli liittosta tullut se paska, jota syytettiin lähes kaikesta! Yksi paha kompastuski oli varmasti myös ennen katastrofin alkamista liittohallituksen lupama taannehtiva 1000 markan tuki niille ampujille, jotka suorituivat Riomissa parhaimpaan 1/3 osaan. Rahaa ei liiton tilillä enää ollut, joten kyseisiä avustuksia ei voitukaan heti maksaa! Nyt toki nekin rahat on maksettu ko. ampujille.

Antti Koskimäen tekemä liiton hieno 50-vuotishistoriikkikin, jonka myyntituotoilla oli tarkoitus ilmeisesti kerätä rahaa liiton kassaan, osoittautui meille visaiseksi ongelmaksi, sillä kirjan painanut kustantamo ei millään tahtonut ymmärtää ettei SJAL:lla kertakaikkiaan ollut rahaa maksaa painolaskua, Niinkuin aina ennenkin osoittautui jälleen todeksi se fakta, ettei myyntituotoilla

Liiton taloutta pönkitetä, sillä jäsenet eivät ole haluneet ostaa kirja! Kirjaa on myyty vain muutamia kymmeniä kappaleita ja niitä seisoo satamäärin Liiton varastossa Porissa. Nyt painolasku on toki jo kokonaisuudessaan maksettu. Toimistomme yrittää tarjota historiikkiä juuri paraikaa kaikille suomalaisille kirjastoille hintaan 90 markkaa, jotta saisimme kirjasta edes vähän tuloja liitolle. Ne, joilla sitä ei vielä ole, voitte soittaa Annelle ja sen hankkia samaan alennettuun hintaan. Lupaam, että myyntitulot Jousella, Nuolella ja Sydämellä -kirjasta menevät suoraan lyhentämättömänä kansainvälisen kilpailutoimintamme tukemiseen.

Saneeraus on ollut vain osa liittotyötä

Koko tämän rajun talousmyllerryksen aikana olen samanaikaisesti Mika Savolan kanssa rakentanut entistä vahvempaa ja toimivampaa jousiammuntaharrastuskenttää Suomeen, ajanmukaistamalla sääntöjä, palauttamalla kuria ja järjestystä systeemiimme, pystyttämällä jatkuvasti Ranking-järjestelmän, suunnittelemalla uusia uljaampia kilpailumuotoja ja ennen kaikkea koettamalla saada seurat kasvuun ja vakuuttuneiksi siitä, että niissä on yhä koko lajimme tulevaisuus. Samalla liittosihteeri Anne Sjöroos on vahtinut kassavirtojamme ja hoitanut liiton toimistopalvelut Porista käsin loistavasti. Moni asia on sujunut mallikkaasti, mutta rahaa, jota ovat huutaneet kaikki jousiampujat ei ole ollut tänä vuonnaakaan jaossa!

Tiedon kulku on yhä pahimpia pullonkaulojamme, vaikka olenkin pystyttänyt liitolle toimivan lähes reaaliaikaa seuraavan nettisivuston internetiin, tehnyt henkilökohtaisesti Jousiampujalehden joka ikisen numeron ja yrittänyt kaikkialla missä kuljinkin kertoa avoimesti Liiton asioista. Epäluulo on yhä valtava ja kaikki ovat vakuuttuneita, että liitto kusettaa kaikessa ja kaikkia kumminkin. Tieto ei todellakaan tunnu menevän perille, koska Helsingin SM-kisoissa tuli jousiammunnan vanha konkari Lasse Nio valitsemaan kaikenlaista vanhaa ja historiallista. Muun muossa hän kummasteli liiton lisenssimaksun kalleutta. Kerroin hänelle, että liitto laski lisenssimaksua jo viime vuonna, mikä leni Lasselle yllätystieto!

Ampujat haluavat liitoltaan lähes mahdottomia!

Liitto on ampujan mielestä olemassa vain sitä varten, että se sillittää päätä ja jakaa rahaa. Minulle esitetään jatkuvasti kiukkuksia kysymyksiä, miksi liitto ei tee sitä tai tätä. Lähes poikkeuksetta kysymyksen takana on kysyjällä vain oma lehmä ojassa. Liitolta vaaditaan lähes kaikkea, mutta liitto ei saa vaatia jäseniltään mitään! Liiton tehtävä on toki edistää jousiammuntaharrastusta, mutta se ei mielestäni tarkoita, että se tekee yksinään kaiken työn. On myös muistettava, että jokainen liittohallituksessa istuva jousiampuja, tekee liittotyötä täysin vapaaehtoiselta pohjalta. Työtä on tehtävä siis yhdessä, niin liittohallituslaisten, seurojen kuin yksittäisten ampujienkin toimesta.

Ehkä pahin paikka minulle henkilökohtaisesti on ollut se, että taljajousiampujat luulevat, että minä Liiton puheenjohtajana olen heitä jotenkin vastaan. Se on harhaluulo, sillä mielestäni Liitto yrittää auttaa kaikkia jousiampujia loogisen tasapuolisesti. Minulla tai Liitolla ei ole todellakaan mitään taljajousiammuntaa vastaan, vaikka oma seurani Turussa onkin keskittynyt lähes pelkästään pitkään pyssyyn. Taljajousiampuja on liitosta käsin katsottuna jousiampuja siinä kuin vastakaarjajousiampujakin. Taljajousiharrastuksen ongelmana on kuitenkin se fakta, että vain vastakaarjajousi on olympialaji. Tasan siis eivät ole voineet käydä Suomen olympiakomiteasta tulleet ampujakohitaiset erityisvalmennusrahat, eivätkä voi käydä lähitulevaisuudessa, sillä Syyskuussa Pekingissä pidetyissä Fitan liittojenvälisessä kongressissa, joutui Fitan presidentti Jim Easton yhä näyttämään olympiakomiteasta tullutta punaista valoa talja-ampujien olympiastatus-haaveelle. Vastapainoksi tähtäinjousiampujien olympialaisille on Fita kuitenkin nyt muuttamassa World Gamesit vain taljajousiampujien kisaksi.

Erityisesti taljajousen hallitseva Suomenmestari ja Porin Jousiampujien puheenjohtaja Jarmo Perttula on ollut minulle todellinen painajainen. Hän on kylmäkiskoisesti ollut oppositiossa koko toimintani ajan, enkä parhaasta tahdostaniakaan huolimatta ole kyennyt saamaan hymyä hänen suupieleensä!

Miten tästä mennään eteenpäin?

Olen joutunut kuluneitten kolmen vuoden aikana tekemään aivan liikaa työtä, enkä usko apua jatkossakaan muilta tulevan. Mika Savola, joka on paikinut töitä kanssani yötä myötä, on ilmoittanut lopettavansa liittohallituksessa, joten puheenjohtajuuteni jatkaminen ei ole enää mielekästä! Minulle on siis tullut korkea aika kiittää kuluneesta ja jättää hyvästi liittotyöle.

Uskallan tässä antaa ohjeita seuraajalleni, sillä näen että lähivuosina SJAL:n tulee mielestäni keskittyä uusien ampujien nostamiseen maailman huipulle. Keskenäiseksi työksi minulta jää näin ajatellen valmennuksen uudelleen organisointi, koulutuksen vauhtiin saattaminen, seurojen kasvuun innostaminen, lajin tunnetuksi tekeminen ja miljoonasponsoreiden hankkiminen!

Toivon seuraajalleni menestystä ja ennen kaikkea voimia haasteellisessa työssään. Liiton pöytä on putsattu, uusi viiri seisoo tanakasti ojossa, velkaa ei

ole markkaakaan ja uusi puheenjohtaja voi rauhallisin mielin nyt keskittyä vain oleelliseen eli suomalaisen jousiammunnan tasapuoliseen tukemiseen ja edistämiseen. Kaikkia liiton toiminta ei voi tietenkään miellyttää, mutta mielestäni tärkeintä on että sen tulee tehdä työtä harrastuksemme nostamiseksi moderniksi urheilulajiksi! Ennen puheenjohtajaksi ryhtymistä uutena vetäjänä harjoittelisin tasapainoiluaitojani, esimerkiksi tekemällä vaakoja Mount Everestin huipulla tai kävelemällä vajjerilla Niagaran putouksen yllä.

Menestystä!

Pirkka Elovirta

LIITOLLE PUHEENJOHTAJA

Kuten kaikki me paikalla SM-kisoissa olleet kuulimme on liiton rahatilanne nyt kunnossa! Katastrofaalinen rahatilanne on saatu yhteisin ponnistuksin todella hyväksi siihen verrattuna mitä se oli vielä muutama vuosi sitten. Kaikkia raha tietenkin kiinnostaa, sillä nyky-yhteiskunnassa se kun on välttämätön asia. Tilanteeseen ei ole päästy yksin yes-yes meiningillä, vaan se on vaatinut kokemusta ja näkemystä asioitten pitkäjännitteisessä hoidossa. Nyt kun on ainakin taloudellisesti helpompi jatkaa, vaaditaan liiton johtajalta taas tarkka harkintaa, ettei hetken päästä talousongelmat ole jälleen päälimmäisenä lajissamme! Meidän täytyy jo vihdoin päästä keskittymään itse asiaan, eli työskentelyyn varsinaisen jousiammunnan hyväksi! Emme siis vielääkään voi mennä yes-yes-linjalle, vaikka pitkäjännitteisen taloussaneeraustyön jälkeen yksi tärkeistä välitavoitteista onkin nyt saavutettu.

Muutama kysymys jousiampujille:

- Haluammeko liitolle pohjois-suomalaisen, etelä-suomalaisen, länsi-suomalaisen, itä-suomalaisen vai suomalaisen puheenjohtajan?
- Haluammeko auktoritäärisen vai yes-yes-henkilön liiton johtoon?
- Tuleeko puheenjohtajamme olla itse aktiivijousiampuja, vai muuten vaan jousiammunnan parissa puuhaava?
- Tuleeko valittavan puheenjohtajan asettaa pääpaino, tähtäinjousi-, taljajousi- vai vaisto-jousiammuntaan, vai onko hänen työssään pääpainona yleisesti kaikki jousiammunta-asiat?
- Tuleeko valittavalla olla kokemusta ja tietotaitoa kaikista jousiammunnan muodoista; maasto-, metsästys- ja tauluammunnasta?

Muutama kysymys puheenjohtajaksi aikovalle:

- Onko sinulla keinoja, tietämystä ja edellytyksiä viedä suomalaista jousiammuntaa eteenpäin niin kansallisesti kuin kansainvälisestikin?
- Onko sinulla kokemusta markkinoinnista ja sen hyödyntämisestä jousiammunnan tunnetuksi tekemisessä?
- Sammutatko tulipalon siellä missä huudetaan kovaa, vai huomioitko kokonaisuuden?
- Onko sinulle jousiammunnan harrastaminen kaikissa luokissa ja muodoissa jousiammuntaa?
- Onko sinulla aikaa jousiammunnalle päivätyösi ja vapaa-aikasi ohessa?
- Oletko halukas sijoittamaan omia rahojasi ja voimavarojasi jousiammunta asioiden hoidossa esim. kotimaisten ja ulkomaisten yhteyksien pidoissa?

Summa summarum:

Arvostelkaamme myös positiivisesti ja olkaamme kohtuullisia harrastukssamme! Pätekäämme siis enemmän arjen töissä, jotta olisi kodin lisäksi joku toinenkin paikka, missä voisi olla samanhenkisten kanssa.

Jousiampuja-lehti / Sirkka Sokka-Matikainen / Zirkko

SJAL:N JÄSENSEURAT SAAVAT ARCMASTERIN VELOITUKSETTA KÄYTTÖÖNSÄ!

ArcMaster

← O H J E L M A V E R S I O 1 . 0 →

Uusi liiton virallinen tietokoneohjelma, joka järjestää tehokkaasti seurasi monet asiat

Yksi Suomen Jousiampujain Liiton tärkeimmistä tehtävistä on pitää tieto ajan tasalla ja kaikkien jäsenten käytettävissä reaaliajassa. Tähän liiton nettisivuilta etsitään jokaisena vuorokauden aikana kilpailujen tuloksia, tarkistellaan ennätyksiä, ilmoitaudutaan kilpailuihin, ja sieltä myös haetaan seurojen toimihenkilöiden yhteystietoja. Aika jousiammunnalle on kaikilla rajallista, ja etenkin turha työ seuran asioiden hoidossa syö miestä kuin miestä. Kaiken jousiammuntaharrastuksessa tarvittavan tiedon ylläpitäminen oikeana ja ajantasaisena vaatii valtavan työmäärän, joka on tällä hetkellä suoraan poissa muusta tärkeämmästä jousiammuntatyöstä.

Liitto on nyt teettänyt Tampereen Jousiampujien Jukka Ojalalla monipuolisen jousiammuntaseuran erilaisten tietojen ja asioiden hallintaohjelman, ArcMasterin! Tällä Jukan kehittämällä monipuolisella ja helppokäyttöisellä ArcMaster-ohjelmistolla voidaan esimerkiksi hallita seuran jäsentiedot ja -rekisteri, hoitaa seuralaisten jäsenmaksuliikenne, tai vaikkapa printata seurapostitukseen tarvittavat osoitteet. Ohjelman avulla voidaan hoitaa myös vuosi-ilmoitukset yms. liiton toimistoon.

Jukka lähti alkuun suunnittelemaan ArcMaster-ohjelmistoa TJJA:n kilpailunjärjestelyohjelmistoksi, mutta sillä voi nyt hoitaa lähes kaiken mitä jousiammuntaseurassa on hoidettavaa. Jos ohjelmasta jotain tarpeellista puuttuu, se voidaan siihen lisätä.

ArcMaster on laaja kilpailunjärjestämishohjelma. Se hoitaa tauluarvonnat, laskee taulu- ja palkintotarpeet, kirjoittaa tuloskortit, seuraa kilpailun kuluessa väliaikatuloksia, huolehtii pudotuskaavioista, ja kun kilpailun viimeinen nuoli on ammuttu, ohjelma suorittaa tulospalvelun käden käänteessä. Palkintoja ohjelma tosin ei jaa ampujille, se jäänee seuran toimihenkilöiden tehtäväksi. ArcMasterista tieto kulkee niin liiton toimistoon, www-sivuille, kuin ampujillekin vain muuttamalla nappia painamalla. Ennätykset pysyvät ajan tasalla, ja uuden ennätyksen syntyessä ohjelma mm. tulostaa automaattisesti ennätysilmoituksen. Ranking-tilanne ja muut tilastot syntyvät helposti, ja tulevaisuissa versioissa myös henkilökohtaisen tuloskehityksen seuranta on mahdollista.

Liitto edellyttää kilpailun järjestämislupaa myöntäessään, että seura sitoutuu toimittamaan kilpailutulokset ArcMasterin avulla. Ensimmäinen reaktiosi tätä lukiessasi on tietenkin, että taas liitto pakottaa vapauttarakastavia jousiampujia tekemään vastentahtoisia ja kalliita hankintoja. Totta vain toinen puoli! Ensinnäkin ArcMaster-ohjelmiston voi jokainen SJAL:n

jäsenseura downloadata veloitusetta liiton www-sivuilta lähiaikana! Seurasi saa sen siis ilmaiseksi liitoltaan! Toiseksi ArcMasterin avulla saamme kaikki tarvittavat jäsen- ja kilpailutietomme yhdenmukaisiksi ja jokainen välttyy turhalta työltä ja virheellisiltä tulkinnoilta.

ArcMasterin tulospalvelutoiminnot käyttävät Excel-ohjelmistoa, jonka avulla mm. tuloskortit ja jäsenmaksulomakkeet tulostetaan. Seurallasi on mielellään oltava Excel-taulukkolaskentaohjelma käytössä, jotta ArcMasterista saa täyden hyödyn! Ohjelma tekee automaattisesti mm. seurapostituksiin yhden osoitteen per tulostusarkki, jonka avulla voi taittaa kirjearkin ja nitaa se, jolloin ei tarvita edes kirjekuoria. Tietenkin osoitteet voidaan ArcMasterin avulla tulostaa myös suoraan kirjekuoriin. ArcMaster tekee myös tilastointia, jonka avulla on helppoa pitää seuran ampujat järjestyksessä. Excelin olemassaolo on suureksi eduksi, muttei pakollinen. Sitä käytetään vain tuloskorttien, maksulomakkeiden, tulostuetteloiden yhdenmukaistamiseen ja postitusten tulostuksiin. ArcMaster muuntaa tulostuettelot myös suoraan HTML-kielelle, joten sen avulla on todella vaivatonta pitää ajan tasalla myös liiton ja seurojen omia nettisivuja!

Jousiampuja-lehti / Pirkka Elovirta

**Jäsensivujen uusi
salasana on:**

VIINE

Käytäjätunnus on yhä
sama eli jousiampuja.

Vuoden 2002 EM-kisakenttä valmistuu kovalla tohinalla!

Jouni Similälle voitto Oulun 70m:n Ranking-kisassa

Kilpailun osanottajamäärä jäi ennätyksellisen alhaiseksi, sillä jouseen tarttui vain 34 ampujaa. Osanottajamäärä oli alhaisin järjestämissämme kilpailuissa lähes kahteenkymmeneen vuoteen. Ehkäpä kenttämme on tullut kaikille ampujille tutuksi useista aiemmista kisoistamme, eikä näin ollen ollut tarvetta tutustua tulevaan EM-kenttään.

Oulun jousiammuntakentän laajennustyöt ovat alkaneet. Kentää laajennetaan noin 50m leveyssuunnassa. Kentän myllerrys on ollut käynnissä heinäkuun puolivälistä alkaen, joten uudet kentän piirteet ovat jo näkyvissä, mistä oheiset kuvatkin kertovat. Kulkua kentälle tulee muuttamaan noin 200m entisestä liittymästä eteenpäin jonne rakennetaan myös uusi pysäköintialue. Kentällä ei todennäköisesti järjestetä ensikesän Voikukka-fitaa, vaan seuraavan kerran ammutaan EM-kilpailuja uudistetulla kentällä.

Sää suosi tuttuun tapaan tätäkin kilpailua ja tulostasokin kohosi. Taljajousen voittaja Eero Kauppila sivusi 12 nuolen kierroksella suomenennätystä saaden tulokseksi 117 pistettä, todeten että nythän oliikin oikea SE-keli. Miesten merkkiluokassa Jouni Similä voitti tasaisessa finaaliassa Antti Pietikäisen, sillä uusintanuoli ratkaisi voiton Jounin eduksi pistein 9 -8. Vaikka Jouni on ilmoittanut lopettaneen aktiiviuran jousiampujana ainakin toistaiseksi, niin tuntuma lajiin hänellä on kuitenkin säilynyt.

Jousiampuja-lehti / Jouko Hakanen / Oulun Jousimiehet

Talviliigaa ei ammuta! Vaasan SisäSM:ssä ammutaan taas tavallinen joukkuekisa!

Kilpailun osanottajamäärä jäi ennätyksellisen alhaiseksi, sillä jouseen tarttui vain 34 ampujaa. Osanottajamäärä oli alhaisin järjestämissämme kilpailuissa lähes kahteenkymmeneen vuoteen. Ehkäpä kenttämme on tullut kaikille ampujille tutuksi useista aiemmista kisoistamme, eikä näin ollen ollut tarvetta tutustua tulevaan EM-kenttään.

Oulun jousiammuntakentän laajennustyöt ovat alkaneet. Kentää laajennetaan noin 50m leveyssuunnassa. Kentän myllerrys on ollut käynnissä heinäkuun puolivälistä alkaen, joten uudet kentän piirteet ovat jo näkyvissä, mistä oheiset kuvatkin kertovat. Kulkua kentälle tulee muuttamaan noin 200m entisestä liittymästä eteenpäin jonne rakennetaan myös uusi pysäköintialue. Kentällä ei todennäköisesti järjestetä ensikesän Voikukka-fitaa, vaan seuraavan kerran ammutaan EM-kilpailuja uudistetulla kentällä.

Sää suosi tuttuun tapaan tätäkin kilpailua ja tulostasokin kohosi. Taljajousen voittaja Eero Kauppila sivusi 12 nuolen kierroksella

suomenennätystä saaden tulokseksi 117 pistettä, todeten että nythän oliikin oikea SE-keli. Miesten merkkiluokassa Jouni Similä voitti tasaisessa finaaliassa Antti Pietikäisen, sillä uusintanuoli ratkaisi voiton Jounin eduksi pistein 9 -8. Vaikka Jouni on ilmoittanut lopettaneen aktiiviuran jousiampujana ainakin toistaiseksi, niin tuntuma lajiin hänellä on kuitenkin säilynyt.

Jousiampuja-lehti / Pirkka Elovirta

CARTELILTA ON ILMESTYNYT KOREALAINEN NUOLISARJA!

Cartelin nuolisarjassa on kolme eri nyolyttypiä: Cartel Olympian alumiini/hiiilikuitunuoli ja Cartel Plus alumiini/hiiilikuitunuoli taulu-, maasto- ja 3D-ammuntaan, sekä Cartel alumiininuoli sisä- ja metsästysammuntaan. Pääsin hypistelemään Kiinan MM-kilpailujen yhteydessä olleessa Samickin ja Cartelin yhteiskioskissa näitä uusia nuolia ja ne vaikuttivat jämakiltä, keveiltä ja varsin hyvintehdyiltä. Cartel itse väittää niiden olevan kalibereihinsä nähden varsin keveitä ja tarkkoja(?) Olympian nuolissa on "päälinoit", Plussissa ja alumiineissa on "sisänoit" ja kaikkiin nuolyttyppeihin on Cartelin omat "katkaistavat" kärjet. Jos olet hankkimassa uusia nuolia, kannattaa varmasti kilpailijoitan edullisempia Carteleita tiedustella SherwoodShopista, sillä Esko saa koreasta lähipäivinä mallinuolia ja tarkempia hinta- ja ominaisuustietoja.

Jousen vakaajat

Seuraavassa artikkelissa tarkastellaan jousen vakaajia neljästä eri näkökulmasta. Ne ovat maallikkoteoreetikon näkökulma, huippuampujan näkökulma, välinekauppiaan näkökulma ja muutamien valmistajien näkökulma.

A. VAKAAJAT (maallikkoteoreetikon näkökulma)

1. Vakaajien historiaa

Vuonna 1961 Earl Hoyt esitteli ensimmäisen Pro Medalist jousen, jossa oli lisäpainoa (Weight Platform). Hän kuvasi jouta vääntöä vakauttavaksi (Torque stabilized). Ennen tätä keksintöä tauluampujilla oli ollut kaksi tapaa ampua. Ensimmäisen tunnusomainen piirre oli voimakas ote jousen kädensijasta (jouta puristettiin rystyset valkeina). Tällaisella otteella ampuivat esim. Larry Hughes ja Howard Hill. Toinen tapa oli luonnollisempi. Siinä ote oli löysempi ja jousi sai pyörähtää oikealle.

Myöhemmin Hoyt lisäsi vaimentimet jousen ylä- ja alavakaajan. Ne pehmensivät stabiin vaikutusta ja saivat jousen tuntumaan rauhallisemmalta laukaisun jälkeen.

Muut valmistajat lisäsivät omia hienouksiaan. Oli olemassa esimerkiksi aktiivisia järjestelmiä. Ben Pearsonin vakaajissa oli elohopeaa sisältävä paino päässä. Lord Mercury jousessa oli elohopeaa kahvan sisällä. Elohopea lisäsi jousen massaa ja nestemäisenä vaimensi jousen liikkeitä.

Seuraavaksi kehitettiin erilaisia hydraulisia vaimentimia. Nesteinä käytettiin esim. öljyä ja vettä. Tällaiset vaimentimet pienensivät ennen kaikkea jousen ääntä, joten niitä käytettiin metsästysjousissa. Ne olivat huomattavasti halvempia kuin elohopea vaimentimet. Myöhemmin vaimentavana aineena ruvettiin käyttämään vaahtoa ja hiekkaa. Tällaisia stabeja ovat esim. Bomar ja Golden Rod. Kehittyneempi järjestelmä on Eastonin VRS, jossa käytetään "kuivaa nestettä". Se on valmistettu miljoonista täysin pyöreistä silikonipalloista.

2. Erilaisten vakaajien etuja ja haittoja

Nestevaimentimien vaikutus saattaa riippua lämpötilasta ja ammuntamatkasta. Eräiden nesteiden vaikutus riippuu lämpötilasta. Toisaalta ammuttaessa pitempiä matkoja, jouta nostetaan ylemmäs ja neste valuu lähemmäs ampujaa. Tämä saattaa aiheuttaa viritys- ja tuntemusongelmia. Lisäksi jousen tasapaino on erilainen eri matkoilla täydessä vedossa. Hiekkastabiin vaikutus muuttuu hiljalleen hiekan jauhautuessa pölyksi.

Stabiin sisällä oleva jousen varassa liikkuva paino on osoittautunut melko luotettavaksi. Monille se edustaa mekaanisen välineenä vain yhtä lisäosaa, joka voi mennä epäkuuntoon. Lisäksi sen teho värähtelyjen vaimentimena on melko rajoitettu.

Eurooppalaiset ampujat ovat käyttäneet vuosia kumivaimentimia stabiin ja painojen välissä. Niitä on ruvettu käyttämään myös USA:ssa. Niitä myydään nimellä "doinkers". Ne toimivat hyvin, mutta kuten

tavallisten vaimentimien, myös niiden vaikutus muuttuu kumin ikääntyessä. Kumiosat on toki helppo vaihtaa. Värähtelyn ja äänen vaimennuksen huippua edustavat kaikki Simsintuotteet pienimmistä Savereista alkaen.

Monet eurooppalaiset, etenkin maastoampujat, käyttävät pitkävirtaisia keinoja stabeja. Erityisesti eräät ruotsalaisampujat ovat menestyneet hyvin tällaisilla vakaajilla. Jouta on tällaisilla vakaajilla vaikeampi kallistaa sivusuunnassa. Hyöty on suurin maastoampujilla vaihtelevissa maastoissa.

3. Ammuntatekniikan muutos

Lopuksi eräät ampujat käyttävät raskaita painoja vakaajissaan tai stabiin huojuvat kuin onkivapa. Molemmat edellä mainitut olivat suosittuja 60-luvulla. Mitä 60-luvun ampujat saivat rakennelmillaan? -lisääntyneen jousen hitausmomentin, jolloin nuoli ehti irrota jousesta ennen jousen liikettä

-pienemmän jousen liikkeen ja värähtelyn laukaisun jälkeen. Tämä auttoi ennen kaikkea jousissa, jotka olivat epävakaita pystysuunnassa. -lisämässä auttoi fyysisesti vahvoja ampujia tähtäämään vakaammin. Muista, että tämä oli aikaa, jolloin veto- tähtäys vaihe kesti 10-20 sekuntia. Itse asiassa erään huippuampujan tähtäysaika oli niin pitkä, että säännöissä ollut 2,5 minuutin aika oli vain hänen takiaan. Tällainen välineistö ja ammuntatekniikka vaativat erinomaisen fyysisen kunnon. Ampujat olivatkin kisan jälkeen usein lopen uupuneita.

Nykyajan huippuampujat eivät välttämättä ammu em. tavalla. Parhaat olympia-ampujat, kuten Barrs, McKinney, Flute, Kim, Soo Nyung ja Cho ja Yeong-Jeon käyttävät vetoon, pitoon ja laukaisuun aikaa 2 - 5 sekuntia. Huippuna on erään korealaisen naisampujan kellontarkka 2,7 sekunnin laukaisu.

Menemättä sen syvempään pohdintaan tähtäysajoista, tosiasia on, että huippuolympia-ampujien veto- tähtäys- laukaisuvaihe on melko lyhyt. He eivät yritäkään tähdätä kauan ja hartaasti. Heidän ammuntaansa voidaan kuvata yhteenvetona lyhyesti sanoilla "nosto...veto...meni"

4. Stabiin toiminnan ensimmäinen vaihe (jousen nosto-veto)

Jousen tasapaino ja oikea tilleri ovat tärkeä tekijä nopeassa ammunassa. Niiden oikeellisuus antaa ampujallekin tasapainoisen tunteen suoritukseensa. Em. ampujat käyttävät sellaisia vakaajia ja sellaista tilleriä, että suoritus olisi mahdollisimman tasainen ja nopea.

Vetäessäsi jousen täyteen vetopituuteen, haluat heti mukavan tunteen. Mikäli tahdot matkia huippuampujia, vedät janteen ankkurointikohtaan suoraan, kuten nuolikin lentää. Ja siinä vakaajat voivat auttaa paljon. Et varmaankaan halua haaskata energiaa, aikaa eikä lihasten linjausta jousen rauhoittamiseksi keskelle. Haluat vain vetää taulun pystysuunnassa maan vetovoiman hyödyntäen, etkä taistella jousesi kanssa.

Monille ampujille tämä onnistuu jähkkyä ja keveitä stabiin varsia

käyttämällä. Sopivia ovat esimerkiksi Beiter, Win&Win, Kudlacek, Easton A/C/E, Shibuya Mushashi/Kojiro, Angel Parallel Rod, Carbofast tai Yamahan URS. Näillä ja erällä muillakin varsilla on muutamia yhteisiä ominaisuuksia...

1. Ne ovat melko kevyitä.
 2. Ne ovat melko jäykkiä, koska ne on valmistettu hiilikuidusta tai niissä on sekä alumiinia, että hiilikuitua. Eräisiin on lisäksi kierretty Spektra tai Kevlar kuituja.
 3. Ne ovat tasapaksuja. Merkityksestä myöhemmin lisää.
 4. Niitä voidaan käyttää yhdessä tai ilman vaimentimia, keinuviiksien, tavallisten viiksien tai muiden vakaajasysteemien kanssa.
- Mikä merkitys jäykällä ja kevyellä varrella on?

5. Stabien toiminnan toinen vaihe (tähtäys-laukaisu)

Tarkastellaan ensin hitausmomenttia. Moni lukija varmaan tietää, mikä hitausmomentti on, mutta varmuuden vuoksi lyhyt määritelmä sille. Kaikilla kappaleilla on pyrkimys säilyttää sen hetkinen tilansa. Eli jos kappale on paikallaan, se pyrkii pysymään paikallaan ja jos se on liikkeessä, se pyrkii jatkamaan liikettään. Hitaus on riippuvainen kappaleen massasta. Esimerkiksi supertankkerilla menee monta mailia pysähtymiseen hitaastakin liikkeestä, koska sen massa on suuri.

Yksi syy käyttää vakaajia on saada jousen hitausmomenttia. Stabeja käyttämällä lisää jousen hitausmomenttia pystysuoran akselin ympäri. Tällöin jousen vääntöpyrkimys pienenee. Vääntöä tulee epävakaasta jousikädessä, käden asennosta ja laukaisureaktiosta.

Kevyt ja jäykkä varsi on edullisempi käyttää kuin raskas varsi. Kevyen varren päässä oleva paino voi vaikuttaa saman kuin raskaamman varren päässä oleva huomattavasti raskaampi paino.

Aiemmin oli puhetta entisajan ampujista, jotka tähtäsivät kauan ja laukaisivat paikallaan (dead release).

Nykyajan ampujat haluavat nuolen lähtevän mahdollisimman nopeasti. Mitä tapahtuu, jos klikkeri liikahtaa ja tuulenpuuska yllättää samanaikaisesti? Puuska heilauttaa ampujaa riippumatta siitä, kuinka raskas jousi ampujalla on. Etuna massaltaan kevyemmässä jousessa on, että ampuja saa siirrettyä sen nopeammin keskelle kuin raskaan jousen.

Kuten olet varmaan huomannut, korealaiset käyttävät aika pieniä painoja stabeissaan. Heidän käyttämänsä Beiter, A/C/E ja Yamaha stabit ovat keveitä.

Saatat kuvitella, että puuska heilauttaa raskasta jousta vähemmän kuin keveää. Tämä pitää paikkansa, mikäli ampuja on vakaa kuin kallio. Todellisuudessa tuuli heilauttaa myös ampujaa eikä vain jousta. Kevyemmän jousen saat siirrettyä vähemmällä voimalla keskelle.

Kevyen varren toinen etu on siis se, että voit laittaa haluamasi painot varren päähän, jossa niistä on suurin hyöty. Ensimmäinen etuhan oli, että saat tähtäimen tauluun suoralinjaisen helposti. Siihen sisältyy suorituksen aikaisen mukavuuden tuntu. Mukavuus tarkoittaa tässä yhteydessä kaikkien ammuntaa haittaavien tunteiden ja havaintojen välttämistä. Jousen värähtely on häiritsevää tekijä. Monilla meistä on lihasvapinaa tähtäyksen aikana. Mitä kauemmin tähtäät ja yrität vakauttaa jousen liikettä, sitä enemmän vapinaa tulee. Vapinoita välttääkseen huippuampujat ampuvat nopeasti. Mikäli stabien varret ovat nokeat ja päässä on isohko paino, vapina siirtyy stabeihin ja ampuja joutuu käyttämään yhä enemmän voimaa tähtäyksen vakauttamiseksi. Ampuja muistuttaa kohta syystulessa lepattavaa lehteä, eikä ulkopuolinen enää havaitse, että puistelee mies jousta vai jousi miestä.

Jäykät, kovat ja sopivilla painoilla ja vaimennuksella varustetut varret voivat ehkäistä lihasvapinan haittoja.

Ammunnan mukavuuteen vaikuttava tekijä on jänteen paineen jakautuminen sormille. Sopiva jousen tasapaino, johon vaikuttavat tilleri ja massa, auttaa paljon laukaisujen saamisessa samanlaisiksi nuoli nuolelta. Tarkastellaan seuraavaksi laukaisutapahtumaa.

Suurinopeuksista videoista näkee stabien liikkeen. Ensimmäisen 15 millisekunnin aikana stabit eivät näytä tekevän mitään. Kuitenkin jousella on stabien ansiosta lisääntynyttä hitausmomenttia, mikä vähentää jousen taipumusta kiertyä sivuttain laukaistaessa. Tämä on stabien toinen toiminnallinen tehtävä.

6. Stabien kolmas toiminnallinen vaihe (jälkitähtäys)

Nuolen ollessa parin metrin päässä jousesta stabit värähtelevät aika lailla. Jousen energiaa kuluu tällöin tuottamaan liikettä, lämpöä ja ääntä. Kuinka paljon energiaa siirtyy värähtelyyn ja iskuu käteesi vaikuttaa tuntumaan, minkä jousesta saat. Sillä voi olla mentaalista vaikutusta, fyysistä vaikutusta pitkässä kisassa ja vaikutusta välineiden esim. tähtäimen kestämiseen. Sopivat stabilisaattorit voivat imeä tämän energian itseensä pehmeästi ja nopeasti. Stabit voivat vaikuttaa myös päinvastoin. Jousen käyttäytymiseen nuolen irrottua stabeilla, niiden muodolla ja muilla jousessa olevilla varusteilla on suuri merkitys.

Sopiva stabisysteemi estää joustaa kiertymistä sivusuunnassa, kippaamasta liian nopeasti, potkaisemasta ylälapaa ampujaa kohti tai

haittaamasta jälkitähtäystä. Jousen pitäisi liikkua taulua kohti ikään kuin se yrittäisi seurata nuolta taulun keskelle.

7. Paras vakaajarakennelma

Mikä on sitten paras vakaajasysteemi? Paras on se, joka sopii sinulle parhaiten. Se ei välttämättä sovi muille, koska asiaan vaikuttavat monet henkilökohtaiset ominaisuudet. Vain ajan kanssa kokeilemalla löydät itsellesi sopivan järjestelmän. Pitämällä mielessä edellä mainitut periaatteet nopeatat hyvän stabirakennelman löytymistä.

B. VAKAAJAT (huippuampujan näkökulma)

Vakaajarakennelmia on ollut hyvin monenlaisia, kuten myöskin menetelmiä niiden tehokkaasta käytöstä. Mikä on paras vakaaja, kuinka monta niitä pitäisi olla, minkä verran laitan niihin painoa ja mihin kiinnitän ne? Nämä ovat muutamia niistä kysymyksistä, jotka vaivaavat meitä jousi-intoilijoita hullun lailla yrittäessämme löytää ihanteellisen vakauden jouseemme. Websterin sanakirjassa stabilisaattori määritellään "vakaaksi tekevä" ja vakaa "asetettu siten, että vastustaa liikettä tai liikkeen muutosta: muotoiltu siten, että pyrkii häirittyä ylläpitämään alkuperäisen tilansa". Eli stabi ole ainakaan antenni, jolla kuunnellaan hyvää musiikkia tai ulkoavaruuden viestejä.

Jousen varustaminen stabeilla on yrityksen ja erehdyksen summa. Valinnan tärkeät näkökohdat ovat seuraavat:

1. Miten haluat jousen reagoivan laukaistessa
2. Millaisessa tasapainossa haluat jousen olevan ennen, aikana ja jälkeen laukaisun.
3. Kuinka paljon painoa haluat jouseesi.
4. Kuinka paljon painoa haluat stabien päihin.

Jousen tasapainottaminen. Aloitetaan siitä, kuinka haluat jousesi tasapainottuvan laukaisun aikana. Nykyisin olympiajouseen on kaksi teoriaa. Ensimmäisen mukaan jousen on lähdeittävä suoraan kädestä laukaisun jälkeen. Toisen teorian mukaan jousen on jäätävä käteen.

Mikäli haluat jousesi lähtevän nopeasti kädestä liikkuvan laukaisun jälkeen suoraan eteenpäin (ilman vääntöä), sinulla on kaksi mahdollisuutta. Ensimmäisessä käytät pitkää stabiä, v-baria vakaajineen ja ulontajaa, toisessa kolmea eteenpäin osoittavaa stabiä; yksi pitkä ja kaksi lyhyempää. Eräät ampujat käyttävät alhaalla sisäpuolella pientä painoa vastaanottamaan jousen nopeaa liikettä laukaisun aikana.

V-bar systeemi. V-bar systeemissä on kaksi vartta, jotka osoittavat 30° - 45° ulospäin ja nollasta 45° alaspäin. Jakokappale on kiinnitetty ulontajaan, johon puolestaan on kiinnitetty pitkä stabi. Koska suurin osa painosta on kahvan etupuolella, jousi irtoaa kädestäsi nopeasti eteenpäin. Teorian mukaan sinulla ei ole nyt mahdollisuutta muuttaa nuolen suuntaa laukaisun jälkeen. Et ehdi liikuttaa osoittavaa stabiä; yksi pitkä ja kaksi lyhyempää. On kiinteitä ja säädettäviä jakokappaleita. Ellet tiedä etukäteen millaisia kulmia haluat, hanki säädettävä jakokappale. Kokeile itsellesi paras malli ja kiinnitä sen jälkeen ruuvit ja mutterit Loc-Titelä tai epoksilla kiinni.

Huomio viritellessäsi seuraava tosiasia: mitä alemmas käännät sivustabit, sitä vähemmän jousesi liikkuu. Jos käännät viikset pitkän stabin suuntaiseksi, jousesi toimii dynaamisemmin laukaistessa. Mitä leveämmälle säädät jakokappaleen, sitä pienempi on jousen liike.

Kolmen etustabin systeemi. Toinen tapa saada jousi toimimaan dynaamisesti on käyttää yhtä pitkää ja kahta lyhyttä stabiä. Jousesi liikkuu laukaisun jälkeen lähes samoin kuin v-bar rakennelmalla varustettu jousi. Tosin se on hieman herkempi väännölle. Tämä systeemi on hyvin suosittu korealaisen naisten jousissa. He ovat voittaneet useita Olympia ja MM mitaleita tällaisella systeemillä. Keskistabi on pituudeltaan 27" - 30" ja lyhyemmät stabit ovat 6" - 8". Eli pituudet ovat samat kuin v-bar ampujilla. Lisänä heillä on tietysti ulontaja (4" - 6"), jolloin keskistabin pituus kokonaisuudessaan on muutaman tuuman pitempi.

Systeemi, joka pitää jousen kädessä. Toisen teorian mukainen stabilisaattorisysteemi on yksi pitkä eteen ja alas kahvan sisäpuolelle tasapainottava lyhyt stabi. Eräät USA:n huippuampujat väittävät systeemin olevan erinomainen. Väitetä ei ole kuitenkaan vielä todistettu oikeaksi. Kaikki Olympia ja MM voitot on vuodesta 1977 lähtien ammuttu V-bar systeemillä ja ulontajalla tai kolmella etustabilla. Kuitenkin kahden stabin systeemi on valtaamassa alaa USA:ssa. V-barilla saadaan sama vaikutus kiinnittämällä jakokappale suoraan kahvaan, jolloin painopiste siirtyy lähemmäs kädensijaa. Jousi pyörittää nyt lähellä kättä. Koska jousen painopiste on lähempänä kättä, ampuja voi käyttää massiivisempaa jousta. Massa antaa vakautta. Tuulessa raskaamman jousen oletetaan olevan edullisempi. Oleellisin ero kahden stabin systeemissä verrattuna V-bar systeemiin on ampujan aiheuttaman väännön pienentäminen. Paremmiin siihen pystyy V-bar systeemi.

Keskistabilisaattori. Keskistabin tärkeyttä ei voi liioitella missään systeemissä. Sinun on päätettävä stabin pituus, pääpaino ja jäykkyys jousesi ja tekniikkasi huomioiden. Mikäli valitset suippevan, putkimaisen stabin älä hyväksy liian notkeaa. Sellainen heilahtelee ylä ala suunnassa tähtäyksen aikana lihasjännityksestä johtuen, jolloin seurauksena voi olla jousikäden entistä suurempi liike.

Painot keskistabin päässä. Pääpainon määrä on hyvin oleellinen. Painoa on oltava riittävästi, jotta jousi pysyy samassa tasossa laukaistaessa. (Paino liikkuu ylös ja alas, mutta ei sivusuunnassa.) Liian suuri pääpaino pudottaa jousen nopeasti kädestäsi jolloin joko väännyt sitä tai tartut siihen kiinni. Kiinnitä stabin päähän ensin vain kaksi tai kolme painoa. Useimmat painot ovat massaltaan n. 650 grainia (~43g).

Keskistabin päätyypit. Suosituin pitkästabi tasapaksu putki. Niitä valmistetaan monen vahvuusina ja monista eri materiaaleista. Suosituin on noin tuuman vahvuinen. Ne toimivat erinomaisesti. Suositummat on valmistettu hiilikuidusta. Pelkästään alumiinisiakin on käytössä; ei kuitenkaan huipputasolla. Uusimmat ovat erittäin ohutseinäisiä, mutta ulkomitaltaan varsin paksuja - noin 1" - 2". Tällaisia ovat esimerkiksi X10, X-Ring ja Bomar. Ne sopivat hyvin taljajousiin, mutta olympiajouseen ne lienevät tuulisissa oloissa liian suuria pinta-alaltaan. Myöskään stabin värähtely ei käy yksin vastakaarjouden kanssa.

Toinen yleisesti käytössä oleva keskivakaaja on monivarsivakaaja. Se on valmistettu yleensä neljästä täysihiilikuitu nuolesta, jotka on kiinnitetty 2 - 5 kiinnittimellä toisiinsa. Multistabi ei tarvitse erillistä vaimenninta, sillä nuolet toimivat vaimentimina. Multi-stabin on kuitenkin oltava tavallista vakaaja pitempi. Yleensä pituus on 35" - 45"! Lisäpituus painaa hiukan, mutta päähän ei tarvitse laittaa painoa.

Selvitä ensin sinulle sopivien vakaajien pituus. Kokeile riittävän kauan erilaisilla painoilla. Painon muuttaminen voi muuttaa myös jousen viritystä. Usein nokinpaikkaa on muutettava hiukan. Lopulta sitkeän työn tuloksena saat hyvän virituksen, joka ei juurikaan muutu vuosien varrella vaikka kokeilet joskus erilaisia stabeja, pituuksia tai painoja.

C. VAKAAJAT (VÄLINEKAUPPIAAN NÄKÖKULMA)

Jousiammuntaliikkeen pitäjänä minulta kysytään hyvin usein, että onko näillä uusilla uuden teknologian stabeilla mitään merkitystä ammunnan kannalta vanhoihin stabeihin verrattuna. Vastaukseni on ...kyllä, kyllä, ... ja KYLLÄ!

Vakavasti sanottuna laatu vakaaja on hintansa arvoinen ampujalle, joka haluaa mahdollisimman hyvän välineistön. Vaikka jousi tasapainottaa vain stabissa oleva kuollut massa, nykyteknologian stabit tarjoavat paljon muutakin niputuksen parantamiseksi: vastaanottavat laukaisun iskua, vaimentavat värinää ja lisäävät jousesi suorituskykyä. Esittelen seuraavassa muutamia omia suosikkejani.

Ensimmäinen on Eastonin valmistama ACE VRS (VRS = värähtelyä vähentävä systeemi) vakaaja. VRS kuuluu tauluampujien käytetyimpiin stabeihin. Monet nykyajan suuruuksista, elävistä legendoista ja uusista tulokkaista niin olympia- kuin taljajousella ovat saaneet nauttia hyvistä tuloksista tällä systeemillä. Alumiiniputki on ympäröity hiilikuidulla, jolloin rakennelman massa on pieni tarjoten kuitenkin jouselle riittävän vakauden. VRS:ää on kolmea eri pituutta ja pääpainoa voi säätää jousen ja ammuntatekniikan mukaan. ACE VRS on epäilemättä stabin maailmaan virstan pylväs, jota on vaikea voittaa.

Seuraava suosikkini on SUPER STIX, jota valmistaa Specialty Archery Products. Super Stix oli ilmeisesti ensimmäinen stabi, jossa otettiin käyttöön monen hiilikuituvarren systeemi vaimentamaan harmonista ja vaihtuvaa värähtelyä. Toinen hyvä piirre Super Stixissä on liuotettavat painot. Painojen siirtäminen mahdollistaa stabin hienosäädön vaikuttaen jousen käyttäytymiseen ja nuolten niputukseen. Pituuksia ja painoja on monia erilaisia, joten jokaiselle löytynee sopiva systeemi. Super Stixin suosio kasvaa jatkuvasti kaikissa sarjoissa ja kaikilla tasoilla. Suosittelemme lämpimästi stabin kokeilua.

Kolmanneksi muutama sana Shibuyan DUAL TUBE S.A.C.S.:stä. Vaikka harvat amerikan talja-ampuvat tuntevat Shibuyan nimen, siihen yhdistyy olympia-ampujien tunnustama laatu ja suorituskyky. Dual Tubessa on sisällä hiilikuituputki. Se on päällystetty alumiinipinnalla. Stabin laatu on erinomainen ja se antaa ampujalle tunteen, että jousi lähtee eteenpäin. Pituuksia on monta ja pääpainoa on helppo säätää halutun tasapainon saamiseksi. Lainasin omaani kymmenelle kaverilleni testausta varten. Kaikkien oli vaikea luopua lainastabistaan. Tuskin monikaan on vielä edes nähnyt ko. stabiä, mutta uskokaa minua, että Dual Tube on loistava ammuttava ja oikealla tiellä matkalla maineeseen.

Palaan vielä Eastoniin, nimittäin X-10 AVRS:ään. Siinä on alumiininen sisäputki ja hiilikuituinen päällyputki. Vahvuus on tuuma. AVRS antaa niin hienon laukaisutuntuman, että kuvaisin sitä seuraavan stabisukupolven edustajaksi. Painot on suunniteltu nimenomaan tämän stabin dynamiikan mukaisiksi. Vaikka X-10 käsittääkseni suunniteltiin alunperin olympiajouseen näen kisoissa yhä enemmän talja-ampujia ampuvassa tällä stabilla kympejä kymppin perään suu hymyssä korvia myöten.

D. VAKAAJAT (VALMISTAJAN NÄKÖKULMA)

1. Beiter

Kuten Beiterin kaikkia tuotteita, myös **Centralizeria** ovat huippuampujat testanneet ja käyttäneet menestyksellä kisoissa. Se koostuu neljästä hiilikuituputkesta, jotka on kiinnitetty toisiinsa nelionmuotoon muovisilla liittimillä. Liittimiä kutsutaan viritiksi. Ne ovat erittäin korkealuokkaista muovia, jolloin stabit vakauttavat entistä paremmin.

Testit osoittavat stabiin absorboivan (=imevän itseensä) enemmän värähtelyä ja vakauttavan paremmin tähtäystä sekä parantavan laukaisutuntua.

Centralizerissa voi olla viritimiä 2 - 5 kpl ja pituus 26" - 54". Päässä voi lisäksi olla paino tai pääkappale.

Virittimien tehdasasetukset estävät systeemiä resonoinnasta. Toki viritimiä voi säätää eri paikkoihin liu'uttamalla omien mieltymysten mukaan, mutta merkitse ennen siirtämistä viritimien alkuperäiset paikat. Ellei valitsemasi stabi toimi hyvin, kokeile pitempää useammalla viritimellä varustettua. Usein sopiva on pitkäkökö kolmella tai neljällä viritimellä varustettu stabi, jossa ei ole pääpainoa.

Systeemiin kuuluu lisäksi sivuvakaajat (parantavat vaakasuoraa vakautta ja pienentävät värähtelyä) ja ulontaja, jota voidaan käyttää myös pitkän stabin jatkeena. Ulontajia on kolmea pituutta: 3", 4" ja 5".

2. Detowis

Detowis stabisarja tarjoaa ohittamattoman rekyyli-, ääni-, ja värinävaimeennuksen sekä vaaka- että pystyakselin suhteen. Tämä on mahdollista seuraavista syistä:

- * Säädettävä liukupaino helpottaa tasapainon virityksessä.
- * Samanlainen reaktio ammuttaessa ylämäkeen, alamäkeen ja tasaisella alustalla.
- * Täysin uusi rakenne, jolloin putki on äärimmäisen vahva.
- * Pienentää jousen vääntöä.
- * Stabi on täytetty patentoidulla materiaalilla, jolla on erittäin hyvä iskunvaimennus ominaisuus.
- * Stabin kärkiosa on re'itetty tuulen vaikutuksen minimoimiseksi ja värähtelyjen absorboitumiseksi.
- * Ei ole liikkuvia osia hukattavaksi.
- * Ei sisällä öljyä eikä pulveria.
- * Myytävänä olevat pituudet ja painot: 8" (10,2 oz), 11" (14,1 oz), 24" (14,3 oz), 30" (14,8 oz) ja 35" (16,2 oz).

3. Quadro Plus Rods

Mitä stabit tekevät? Niillä on monta tehtävää. Lisätessään jousen massaa ne pienentävät jousen liikettä. Laukaistessa potentiaalienergia muuttuu kineettiseksi energiaksi, jonka seurauksena nuoli ja jousi liikkuvat.

Värähtelyn vaimennus. Nuoli ei vastaanota kaikkea jouseen varastoitunutta energiaa. Jäljelle jäänyt energia pysyy jousessa aiheuttaen värähtelyä.

Tasapaino. Tasapainoon voi vaikuttaa lisäämällä jouseen vakaaja. V-baari on viime vuosien yleisin vakaajarakennelma.

Quadro Plus vakaajajärjestelmä.

Tällä systeemillä on rajaton säätömahdollisuus. Stabit on rakennettu 45° asteen kulmaan kudotusta hiilikuidusta, jota on useita kerroksia. Tämä rakenne lisää paljon värähtelyn vaimennusta. Stabin jäykkyyttä voi säätää ilman painon lisäystä. Toki painoja voi halutessaan laittaa. Jokainen ampuja voi säätää stabsinsa jäykkyyden ja tasapainon haluamallaan tavalla.

Pituuksia: lyhyet stabit 9" - 11" (halkaisija 25 mm)
pitkät stabit 22" - 34" (halkaisija 25 mm, tarkoitettu olympiajouseen)
pitkät stabit 25" - 35" (halkaisija 35 mm, tarkoitettu taljaan)

Valmistaja on hollantilainen Carbo fast.

4. Super Stix

Super Stix vakaajat kehitettiin parantamaan jousella ampumista. Ensimmäiset stabit kehitti Earl Hoyt 1960 - luvulla. Siitä lähtien on rakennettu monen muotoisia ja kokoisia stabeja. Useimpia vakaajia on käytetty tasapainottamaan jousiä. Hiilikuitunuolten tultua markkinoille 1980 - luvulla muun tyyppisiä vakaajia ilmaantui kisakentille.

Teimme monenlaisia kokeita ja totesimme erilaisten hiilikuiturakennelmien toimivan eri tavalla laukaistaessa jousi. Tajusimme, että kiinnitettäessä hiilikuituvarsi suoraan jouseen, se absorboi suurimman osan jouseen jääneestä energiasta. Tällöin ammunta on helpompaa kädelle, ennen muuta kyynärpäälle.

Nykyiseen taljajouseen jää paljon käyttämätöntä energiaa. Havaitsimme myös, että ylimääräisestä energiasta johtuva värähtely vaimentui paremmin, kun pitkän stabin päähän ei laitettu painoa ollenkaan.

Naisten taljan voittaja Michelle Ragsdale ampuu semifinaalia vastassaan Ranskan Francoise Volle

Motoharu Udagawa - suomea puhuva japanilainen - ja Anne

World Games -kisatunnelmia Japanista

Sunnuntaina 12.8. lähti uljas maastoammuntajoukkueemme – ainoana ampujanaan Anne Laurila, joukkueenjohtajanaan Anne Laurila ja valmentajanaan Anne Laurila – kohti Japania ja World Gamesia. Koska olin kokemattomana matkailijana reissussa yksin, jännitin etukäteen hiukan koneenvaihtoja, joita yhteen suuntaan tuli kaksi. Frankfurtissa ei ollut mitään vaikeuksia. Tokiossa minun piti vaihtaa lentokenttää, mutta sekin sujui ihan hyvin, cihän kysyvä tieltä eksy, kuten sanotaan. Päästyäni toiselle kentälle, josta Akitan-lentoni lähtisi, törmäsin ensimmäisen kerran ongelmiin. Yritin katsoa valotaululta, miltä portilta lentoni lähtee ja onko lähtöselvitys jo avoinna. Mutta mutta, tajusin tuijottavani japanilaisia kirjoitusmerkkejä! Ainoat, mitkä taululta ymmärsin, olivat kellonajat... Myös muut tekstit kentällä näyttivät olevan lähinnä japaniksi. Kuulutukset tulivat pelkästään japaniksi. Vilkaisin hieman tarkemmin ympärilleni ja totesin, että erotun lievästi sanoen joukosta. En nähnyt ainoatakaan länsimaisen näköistä ihmistä, vain japanilaisia. Niin, tältä kentältä lähteekin ensimmäiseen Japanin sisäisiä lentoja... Hetken kuluttua huomasin kuitenkin helpotukseksi, että tekstit valotaululta vaihtuvat tietyin väliajoin hetkeksi englanniksi, joten löysin oikeaan koneeseen.

Selvisin siis Akitaan asti. Samalla koneella Tokiosta tuli myös muiden lajin urheilijoita, ja Akitan lentokentällä meitä oli vastassa toimittajien joukko kameroineen. Alkoi tuntua siltä, että tulini sentään aika isoihin kisoihin. Kaikkiaanhan World Gamesiin osallistui Japanissa lähes 2500 eri lajin urheilijaa 90 maasta. Perillä hotellissa olin lopulta maanantai-iltana paikallista aikaa lähes 28 tunnin matkanteon jälkeen. Jo Tokiossa olin ihmetelty, ettei kännykkäni löytänyt verkkoa, mutta Akitassa lopullisesti selvisi, ettei Sonera todellakaan toimi Japanissa, eli se siitä yhteydenpidosta koti-Suomeen. Ensimmäisen – ja oikeastaan myös viimeisen – kerran tuli mieleen, että olkohan sittenkään viisasta lähteä yksin melkein toiselle puolelle maapalloa.

Tiistaina ei kisajärjestäjän puolesta vielä ollut aamiaista, sillä menin päivää ennen kuin järjestäjien maksama ylläpito alkoi. Niinpä lähdin uteliaana syömään japanilaista aamiaista. Pikkuaisessa hotellin ravintolassa ei epäonnekseni ollut sillä hetkellä ketään muuta asiakasta, joten kahden japanilaisen tarjoilijattäiden mielenkiinto kohdistui pelkästään minuun. Tädit vastasivat englantiini ryöpyllä japaninkielisiä sanoja, joista yksikään ei kuulunut niihin neljään sanaan, jotka olin kirjakaupassa sanakirjasta käynyt

opettelemassa. Lopulta minut ohjattiin ottamaan ruokaa seisovasta pöydästä. Kovin näytti erilaiselta kuin Suomessa... Onnistuin taiteilemaan puikoilla jotakin lautaselleni toisen tädin katsellessa puuhasteluani kiinnostuneena (ja todennäköisesti myös huvittuneena). Jostain syystä tati heti ymmärsi, kun istahdettuani pöytään pyysin haarukkaa ja veistä... Eteeni tuotiin myös kippoa ja kuppia jos jonkinlaista, suurimman osan sisällöstä minulla ei ole edes tietoa. Keitto näytti kuitenkin varsin epäilyttävältä, sillä siinä lillui jotain jauhomaista, jonka alla paljastui epämääräisiä kuutioita. Toinen tädeistä yritti kovasti neuvoa, miten niitä ruokia syödään: riisin perään piti juoda keittoa ja kalapalleroiden päälle kaataa jotain liukua. Koko ajan olin piinallisen tietoinen siitä, että minun olisi syötävä kaikki ollakseni tuottamatta pettymystä japanilaisille "emännilleni".

Aamiaisesta selvittyäni lähdin uteliaana tutkimaan kaupunkia. Se ei ollut mitenkään valtavan suuri, jopa suomalaisella mittapuulla arvioituna kohtalaisen pieni ja rauhallinen. Kartalta ei kannattanut hukata itseään, nimittäin teiden nimet olivat ainoastaan japaniksi, joten niiden löytäminen kartalta oli kovan työn takana. Pääsin kuitenkin ongelmitta tavaratalojen läheisyyteen ja saatoinkin aloittaa postikorttien ja tulaisten metsästämisin. Keskiyönä oli ensimmäinen harjoituspäivä. Matka hotellilta radalle kesti noin 40 minuuttia ja taitui päivittäin kisajärjestäjien hoitamilla bussikuljetuksilla. Harjoitusaikaa koskiviikkona oli viisi tuntia, joten siinä ajassa ehti hyvin ampua. Tosin ihmettelen, jos joku kesti kentällä niin kauan, nimittäin lämpöä tuntui olevan vähintäänkin 30 astetta ja hiki virtasi vuolaina puroina jokaisen ampujan iholla. Siitä huolimatta en nähnyt kenelläkään japanilaisella ampujalla tai toimitsijalla shortseja jalassa. Pani miettimään, mahtaako siellä normaalisti olla vielä kuumpaa. Torstaina olivat viralliset harjoitukset. Ammunnan lomassa Ruotsin joukkueenjohtaja tuli juttelemaan minulle. Olisin tahtonut nähdä oman ilmeeni, kun tajusin, että mieshän puhuu minulle selvää suomen kieltä! Kuusitoista vuotta suomalaisen vaimon kanssa oli saanut hänet oppimaan suomen. Niinpä minun ei tarvinnut mennä joukkueenjohtajien kokoukseen, joka oli samaan aikaan harjoitusammunnan kanssa. Leif lupasi kertoa minulle kaiken oleellisen käsitellyistä asioista. Myöhemmin hän myös tarjosi apuaan mahdollisen välienerkon sattuessa. Myös muunmaalaiset huoletivat minusta ja olivat valmiina auttamaan, jos vain apua tarvitsisin.

Torstai-iltana olivat World Gamesin avajaiset. Mukana tilaisuudessa olivat kaikki siihen mennessä Akitaan saapuneet eri lajin urheilijat. Niinpä avajaisseremoniat olivat kokoluokassaan täysin toista, kuin mihin jousiampujana olen tottunut. Urheilijat marssivat lajeittain stadionille täyden katsomon hurratessa ja tv-kameroiden pyöriessä ympärillä. Päivä oli totuttuun tapaan taas helteinen, joten mielessäni ehdin jo tuskaila, kuinka kauan meidän urheilijoiden täytyy seistä stadionin nurmella. Lopulta pääsimme meille varatuille paikoille istumaan ja seuraamaan todella upeaa avajaisohjelmaa.

Perjantaina viimein koitti ensimmäinen kilpailupäivä. Heti herättyäni vilkaisin ulos, ja pilvetön taivas sai minut viimeinkin jättämään kintaat pois jousiampujaksi. Siihen asti olin sinnikkäästi kantanut niitä mukani – eihän sitä koskaan tiedä, jos vaikka kylmyys yllättäisi... Jälkeenpäin saatoinkin todeta, että noin puolet matkalaukkuni sisällöstä oli täysin tarpeetonta, nimittäin edes iltaisin lämpötila ei laskenut niin paljoa, että olisi voinut pukea päälle pitkähäisen paidan. Itse kilpailu sujui perjantain arvioitavien matkojen osalta kohtalaisesti, tulokseni 338 oli omaa tasoani, ja päivän päätteeksi saatoinkin lukea nimeni tuloslueletalon viidenneiltä paikalta vain pisteen päässä neljänneestä. Rata ei ollut erityisen vaikea, mutta koska se sijaitsi laskettelukeskuksessa, se oli melko raskas käveltävä siinä kuumuudessa.

Lauantaina vuorossa olivat annetut matkat. Aamun harjoitusammunta sujui kohdaltani varsin lupaavasti, mutta heti kilpailun alettua kävi selväksi, ettei teknikkani ollut kohdallaan. Sivusuunnassa tuli todella paljon hajontaa. Vitosia tuli nihkeästi, joten yleinen mielialani laski kuin lehmän häntä. Siinä tilanteessa toivoin, että mukani olisi ollut valmentaja, joka joltakin yleisörästiltä kenties olisi nähnyt, mikä ammunnessani oli vialla. Itse en sitä nimittäin tarkkaan tiennyt, joten en kyennyt vikaa päivän aikana korjaamaan. Jossain vaiheessa kilpailua matkan varrelle osui "juottopiste", jonne järjestäjä oli tuonut kylmää vettä ja hedelmiä ampujien käyttöön. Olin jo lähdessä ryhmäläiseni perässä eteenpäin, kun kuulin pisteessä työskentelevän japanilaisen sanovan jotain. En saanut kunnolla selvää, mitä hän sanoi, joten käännäsin kysyäkseen uudestaan. Japanilainen toisti sanomansa, ja ajattelin saaneeni liikaa aurinkoa, kun mielestäni hän sanoi suomeksi "toivotan onnea". "Puhutko sä suomea", kysyin hänetä varmasta kieltävistä vastauksesta. Kirkkain silmin japanilainen vastasi "joo"! Hän kertoi asuneensa vuoden Turussa ja opiskelleensa suomen kieltä. Japanissa hän oli neljä vuotta lukenut suomea. Niinpä sain taas yhden suomea puhuvan juttukaverin, joten minun ei tarvinnutkaan puhua pelkästään vierasta kieltä matkani aikana. Mielialani kohosi, ja jaksoin hymyillä parin seuraavan rastin ajan. 24 rastin päätteeksi sain kuitenkin todeta ampuneeni huonoimman tulokseni (306) sitten kylläkauhun, joka minua kiusasi vielä puolitoista vuotta sitten. Lopullisissa sijoituksissa putosin yhdeksänneksi,

Säännöt ovat uusiutuneet, mutta mieli ei!

eikä minulla ollut asiaa neljän parhaan pudotuksiin.

Sunnuntai vietin auringonpaisteessa katsellen semifinaaleja ja mitaliotteluita sekä huutoon sudenkorentoja, joita lenteli ilmassa yhtä tiheästi kuin karpäsiä sikalassa. Mitalit saatiin ratkottua, ja ne jaettiin alkuillasta World Games Plazalla kaupungin keskustassa. Mukanani ollut Suomen lippu houkutteli japanilaisten lisäksi myös ensimmäisen suomalaisen luokseni. Myöhemmin illalla järjestetyssä World Games Partyssa löysin lisää suomalaisia, nimittäin suunnistajat, joiden kanssa lensin samoilla lennoilla takaisin Suomeen.

Koko Akitassa oloni ajan jouduin monelle vakuuttamaan, että olin todella aivan yksin matkassa, ja selittämään, miksi Suomesta ei ollut muita ampujia tai edes joukkueenjohtajaa. Tuntui, että kaikki tunsivat minut, kun tiesivät, että olen se suomalainen. Minä taas en aina tiennyt, kenen kanssa puhuin, mutta hauskaa oli silti. Kymmenkerroksisessa hotellissani, jossa majoituivat kaikki jousiampujat, muut joutuivat tavaamaan huoneidensa numeroita pyytessään avaintaan huonosti englantia osaavilta vastaanoton työntekijöiltä. Minun sen sijaan ei tarvinnut numeroita luetella: henkilökunta osasi muutenkin antaa oikean avaimen. Yksinäisenä suomalaisena jouduin erityisesti japanilaisten lahjonnan kohteeksi. Muistoksi tuli viuhkoja, pinsejä, t-paitaa, tarroja, jopa paristokäyttöinen minuutitietokone. Vastapainoksi minut haluttiin kymmeniin valokuviin poseeraamaan japanilaisten rinnalla.

Aikaisin maanantaiaamuna alkoi pitkä kotimatkan. Tokioon asti kaikki sujui mainiosti, mutta Tokion kansainvälisellä lentokentällä ollessani lähtöselvityksessä koin takaiskun. Liekö syynä tulaisten ja lahjojen runsas määrä, mutta joka tapauksessa matkatavarani todettiin 16 kiloa ylipainoiksi. Virkailija suostui katsomaan sormien läpi ainoastaan kymmenen kiloa, joten kuudesta jouduin maksamaan. Lasku oli järkyttävän suuri: markkoja liki kaksituhatta. Katkerasti ajattelin niitä turhia tavaroita – villapaitoja, takkia, pitkiä kalsareita, englannin kielioppikirjaa – jotka suotta painoivat matkalaukussani. Xylitol-purkkavarastoni tyhjentäminen Japanin joukkueelle ei selvästikään ollut keventänyt laukkuani riittävästi... Visa-kortti pelasti minut kuitenkin kentälle jäämiseltä. Vertailun vuoksi kerrottakoon, että ylipainomaksu, jonka maastojoukkueemme joutui maksamaan Tsekin EM-kisoista palatessaan, oli Suomen markkoja vajaa kolmetuhatta. Ylimeneviä kiloja oli silloin yli kahdeksankymmentä. Kallis maa tuo Japani.

Kaikkiaan koko reissu oli kuitenkin upea kokemus ja jätti mieleenpainuvia muistoja enemmän kuin 16 ylipainokiloa. Japani on maana aivan erilainen kuin Suomi. Eroavaisuuksista voisin pitää muutaman tunnin esitelmän, joten jätän niiden käsittelemisen tässä sikseen. Matkani parasta antia olivat varmaankin ihmiset. Uusia tuttavuuksia syntyi monenmaalaisten kanssa. Nyt odotan entistä enemmän ensi vuoden MM-maastoa Australiassa...

Jousiampujalehti / Anne Laurila / Robin Hood

Liitto postittaa seuroille vuosi-ilmoitus- ja kilpailuanomuskaavakkeet lähiaikoina.

On erittäin tärkeää, että liitto saa seuranne tiedot jäsenistä ja virkailijoista jälleen ajantasalle, sillä seurojen tiedoissa on varmaankin jälleen moni asia ja nimi muuttunut syksyllä järjestettyjen seurakokousten päätöksin. Täyttäkää huolellisesti jäsentietolomake, jotta saamme liiton tietokannan taas päivityksi esimerkiksi tulevia seurapostituksia varten. Eräs tärkeimmistä uusista asioista on jäsentietolomakkeen avulla seurojen sähköpostiosoitteista koottava yhteysreksiteri. Sähköpostin avulla liitto saa tiedon kulkemaan seuroihin tulevaisuudessa nopeammin ja tehokkaammin. Muistakaa siis merkitä kaikkien toimihenkilöittenne sähköpostiosoitteet!

Toinen tärkeä juttu nyt syksyllä on muistaa lähettää seurasi kilpailuanomukset hyvissä ajoin ennen lokakuun loppua liittoon, sillä mitä aikaisemmin liiton toimisto ne saa, sitä paremmin voimme välttää ikävilä päällekkäisyyksiltä ensi vuoden kilpailukalenterissa! Kilpailuja anoesanne, huomioikaa, että Vaasan Diana on jo saanut ensi kevään sisä-SM-kisat hoidettavakseen, koska Botnia-hallin varaus oli jätettävänä jo kesällä. Muilta osin mestaruuskisat ovat tietenkin vielä auki, Ranking jatkuu ensi vuonna taas entistä parempana, joten seuran kannattaa tarkkaan harkita järjestäkö se Ranking vaiko tavallisen kilpailun!

Jousiampuja-lehti / Pirkka Elvirta

Jousiampujassa moni vanha ajatus on juurtunut vuosien varrella todella piukkaan. Yksi tällainen juurtuma on, ettei 70 metrin kierroksella todellista voittajaa tahdota oikein millään löytää. Toisin sanoen ei ymmärretä, että kisan voittaa pudotuskilpailun voittaja, ei karsintakierroksen voittaja! Tietenkin hommaa epäselventää myös se, ettei kaikissa sarjoissa päästä edes ampumaan pudotuskierroksia sarjojen olemattomien ampujämäärien vuoksi.

Kilpailujen järjestäjät jotenkin vieläkin aliarvostavat tulosliu-koissaan pudotuskierroksia. Niissä jopa kutsutaankin karsintakierroksia harhauttavasti varsinaisiksi kilpailuiksi tai peruskilpailuiksi! Pudotuskilpailut eli 70 metrin kierrokset ovat tulleet Fita-kilpailujen rinnalle jäädäkseen, siksi jokaisen kilpailuja järjestävän seuran onkin niiden tulossysteemi sisäistettävä mahdollisimman nopeasti! Kuluttautun voittaja on koko kisan voittaja sarjassaan, oli hänen ottelukierroksen pistemääränsä mikä tahansa! Riittää yksinkertaisesti, että hän vain ampuu ottelussaan paremmin kuin vastustajansa. Ymmärrettävästi on helpompaa ja näyttävämpää pistää kisan ampujat järjestykseen alkukierrosten isompien pistemäärien perusteella, kuin melkoisen vaatimattoman näköisten ottelupisteiden perusteella. Tulosliu-koissa kuitenkin ottelukierrosten tulokset pitäisi olla ensin ja sitten vasta alkukierrosten tulokset.

Tämän "Uuden" 70 metrin kierroksen tarkoituksena on tarjota katsojille hyvää, mielenkiintoista kilpaurheiluviihdettä, sekä lisätä ammuntaan kilpailijoille jännitystä ja actionia. Tässä muutama perusajatus, miten 70 metrin kierros-kisaa ammutaan. Karsintakierroksen 2x36 nuolen jälkeen ampujat sijoitetaan pudotuskaavioon (64, 32, 18 tai 8 ampujaa) ja homma jatkuu ensin 18 nuolen osa-otteluina, kunnes tullaan loppuotteluihin (1/4-osafinaalit, joissa ratkaistaan mitaliottelijat ja kulta-sekä pronssiottelu), joissa ammutaan vain 12 nuolta! Aikaa koko kierroksen ampumiseen näyttää tänään vielä kuluvan lähes saman verran kuin Fita-kierroksenkin läpivientiin, koska järjestäjillä ei vielä ole tiukkaa pudotuskierrosten järjestelyrutiinia.

Ajan säästämiseksi Liiton kilpailu- ja sääntötyöryhmä suosittelee toistaiseksi vielä käytettävän systeemiä, jossa vain mitaliottelut ammutaan kahden parikilpailuina. Muut pudotuskierrokset voidaan ampua samanaikaisesti riippumatta sarjoista. Samoin Liitto suosittelee myös, että kilpailut aloitettaisiin toistaiseksi jo kello 10.00, eikä niinkuin nyt kello 11.00. Miika Aulio kirjoitti Liiton chatiin oman näkemyksensä 70 metrin kierrosten tarpeellisuudesta, jossa hän kertoi, ettei maailmalla enää kohta ammuta 70 metrin kierroksia ja ettei ko. kisoissa ole ollut sen enempää katsojia kuin muissakaan jousiampumunkisissa. De facto kuitenkin on, että Fitan kongressi Pekingissä syyskuussa jälleen äänestää Fita-kierrosten ammunnan lopettamisesta MM-kisoissa, eikä suinkaan 70 metrin kierrosten lopettamisesta. Kaikille Fita-kierroksen vannoutuneille ystävälle lohdutukseksi, uskon Fita-kierroksen vielä pitkään miellyttävän maailman jousiampujia. Henkilökohtaisesti pidän kuitenkin ottelukisoista enemmän, sillä koen niissä olevan nykyaikaista otetta ja tyyliä. Miika väitti myös, ettei kisoissa ole ollut sen enempää katsojia kuin ennenkaan. Ei pidä paikaansa, sillä de facto kuitenkin on, että jokaisessa 70 metrin kierroksessa on ollut runsaasti katsojia, sillä kisasta ulos pudonneet ovat jääneet seuraamaan loppuotteluita.

Olen koko parikymmenvuotisen jousiampuja-aikani nähnyt jonkun hassun paikalle eksyneen ohikulkijan seurannan hetken ajan Fita-kisaa. Ei tuo mitenkään ihmeellistä ole, sillä Fita-kisasta ei ymmärrä mitään, eikä osuvia edes näe pitkällä matkoilla tauluilta. Näkemisestä sen verran, että viisainta olisi sijoittaa ampujakohtaiset numeronäytöt ammunntalinjan tuntumaan, esimerkiksi 3 metrin linjan taakse, eikä taulun jalkoihin! Ei Carthagoakaan rakennettu yhdessä päivässä, eikä meidän pidäkään vielä odottaa katsojia kisoihimme, sillä ensin on saatava jousiampumunkisissa seuroissa sisäkuuntoon, kilpailujen järjestelyt hanskiaan ja sitten vielä hurja mediatiedotus pyörimään. Jos haluaa katsoa jousiampumunkisaa isolla J:llä kannattaa matkustaa ensi kesänä Ouluun katsomaan Ratinan pesäpallostadionille Euroopanmestaruuskisan kaikki pariottelut.

Vielä yksi juttu. Mitä tulee monasti peräänkuuluttamiini kuulutuksiin Ranking-kisoissa, on melkoisen ymmärrettävää, ettei niitä juurikaan missään ole ollut, sillä tarvittavia äänentoistovempaleita ei useimmilla jousiampumunkitientillä tietäkseni vielä ole! Muuten pikkuvinkkinä pudotuskierrosten kuuluttajille, ettei tauluilta kannata etsiä parhaita pistemääriä, vaan kertoa parien välisistä pistetilanteista! Vaasan Ranking kisoissa Urpo Pyllä hoiti homman melko tyylikkäästi kannettavalla "ämyrillä", joka varmaankaan ei maksanut maltaita.

Jos minä saisin päättää olisivat kaikki jousiampumunkisat hienoja mieltäylentäviä urheilutapahtumia, jossa tyytyväiset ja positiiviset jousiampujat kilpailisivat nykyajan hengessä paremmuudestaan nykyaikaisessa jousiammunnessa.

Jousiampuja-lehti / Pirkka Elvirta

Useimmat muut stabiityypit eivät ime tätä värähtelyä, vaan värähtely jää stabiin taivutellen sitä edes takaisin. Tällaista stabiä on erittäin vaikea virittää muuten kuin varren pituutta muuttamalla.

Super Stix koostuu neljästä erittäin jäykästä hiilikuitutangosta, joka rakennelma kiinnitetään suoraan jouseen. Nämä tangot toimivat kuin haarukan piikit imien laukaisun jälkeistä värähtelyä. Toisesta päästä tangot on kiinnitetty toisiinsa kumilevyillä, joka on päällystetty kestävyiden vuoksi alumiinikuorella.

Jousen vakajien on kontrolloitava kolmen akselin ympäri tapahtuvaa liikettä: ylös ja alas, sivulle sekä eteen ja taakse. Useimmat stabit pystyvät kontrolloimaan vain yhden akselin suhteista liikettä. Hydrauliset stabit vaimentavat eteen - taakse liikettä, yksivartiset stabit ylös - alas liikettä. Useimmat monivartiset vakajaat vaikuttavat kaikkiin suuntiin. Super Stix stabiä voi säätää liukua siirtämällä tai painoa lisäämällä parhaan mahdollisen niputuksen aikaansaamiseksi. Super Stixissä on myös kätevä pikakiinnitys.

Super Stixin virittäminen

Virittäminen tehdään ampumalla nippuja vähintään 50 metrin päästä. Stabin keskellä on n. 6" mittainen säätöalue. Mikäli joudut säätöalueen ulkopuolelle, lisää tai vähennä liukukappaleen painoa. Näin liuku pysyy parhaalla mahdollisella paikalla.

1. Tee sopivankokoisia "paperitauluja" taitojesi kokoisina.
2. Numeroi viisi taulua numeroilla 1 - 5.
3. Aloittaen taulusta 1 ammu 8 - 10 nuolen nippu.
4. Tee sama homma muillekin tauluille.
5. Määritä osumiesi perusteella keskimääräinen niputus.
6. Nyt voit aloittaa virittelyn.
7. Aloita uudella taululla.
8. Siirrä liukua tuuma eteenpäin ja sarja.
9. Mittaa ampumasi ryhmän koko.
10. Etsi näin ampuen tuuman siirroilla pienin ryhmän koko säätöalueella.
11. Testaa pienimmän ryhmityksen alueella optimikasa vielä noin puolen tuuman siirroilla.
12. Mikäli liuku siirtyy yli 3/4 stabin pituudesta alueen ulkopuolelle, painoa on lisättävä ja testit uusittava.

5. Kudlacek

Kun vaadit parasta, valintasi on GENESIS. Monet huippu talja-ampuvat ovat sitä mieltä, että GENESIS ja 4x4 ovat ainoat stabit, joiden säätö vaikuttaa niputukseen.

- * Kevyt
- * 5 toistaan riippumatonta hiilikuituvartta, joilla kaikilla oma pääpaino ja liukusäädin.
- * Hiilikuitu varret imevät itseensä enemmän energiaa kuin hydrauliset.
- * Ainutlaatuinen suunnittelu mahdollistaa niputuksen säädön.
- * Painot ja liuku säädettäviä.
- * Vähän tuulivastusta.
- * Stabi on tehty kestäväksi.
- * Monet mestarit käyttävät tuotettamme.

Saatavana vain mustana.

Hiilikuitu vaimentaa värähtelyä paljon tehokkaammin kuin hydraulikka, elohopea tai alumiini. Jokaisen hiilikuitutangon päässä on alumiininen hattu. Tangot toimivat itsenäisesti, kuten haarukan piikit. Rakennelma on erinomainen iskun ja värähtelyn vaimennin. Liu'ut ovat terästä tai Delrinia sallien stabin säätämisen liukua siirtämällä.

Liu'un säätöruuvien alla on kumitulpat. Ole kuitenkin huolellinen kirstäessäsi ruuveja, ettei hiilikuitutanko rikkoutuisi. Tarkista aika ajoin ruuvien kireys, erityisesti mikäli ne ovat Delrinia. Kova värinä voi joskus irrottaa niitä.

Kudlacek stabin virittäminen

Jos nuoliryhmä leviää korkeussuunnassa, siirrä liukua taaksepäin. Jos ammuttu nuoliryhmä leviää sivusuunnassa siirrä liukua eteenpäin. Liu'un pienillä siirroilla löydät parhaan niputuksen. Huolellisella käytöllä stabi kestää vuosia.

Tässä kaikki tällä erää, nauttikaa jousiammunnasta!

Jousiampujalehti / Pentti Wikström / Oulaisten Sulka

Jäsensivujen uusi salasana on:

VIINE

Käyttäjätunnus on yhä sama eli jousiampuja.

Musiikin käytöstä kisoissa

Ei tarvitse olla lehmä voidakseen sanoa, että maito on hapanta. Jos kaikille ei vielä ole tullut selväksi, haluan ilmoittaa, että jousiammunta on keskittymislaji. Jotkut meistä panostavat rakastamaansa lajiin: välineisiin, ajankäyttöön, fyysikan hoitoon, ravintoon, treeniin, virittelyyn, kehon ja mielen hallintaan, hyvän mielialan ja tsemppin luontiin ja ylläpitoon.

Ei tarvitse olla tyhmä voidakseen sanoa, että maito on hapanta. Yleisemminkin ottaen - työssä, arjessa, harrastuksissa - yksilöt kehittyvät monenmoisia selvitymisstrategioita. Siten - vain siten - maailma pysyy pystyssä ja pyörii: yksilöiden oivallukset ja valinnat ovat ydinvoimaa. Oivaltavien yksilöiden voimavaroja pitäisi voida lisätä, ajatuksen liittoa kannustaa, edistymispyrkimyksiä tukea.

Ei tarvitse olla fiksu voidakseen sanoa, että maito on hapanta. Tuntuisi sopivalta, että liitto ja kisajärjestäjät haluaisivat parhaalla mahdollisella tavalla ja kaikin keinoin tukea ampujajäsenien menestymispyrkimyksiä. Kilpailijan kannalta olennaisimpia ovat selkeät menettelyohjeet ja mahdollisuus keskittyä valitsemallaan tavalla.

Ei tarvitse edes olla voidakseen sanoa, että maito on hapanta. Jokainen ampuja on kehittänyt omat keinonsa hyvän ammuttavuuden saavuttamiseksi ja taistelutahdon ylläpitämiseksi. On suuri väärä, jos kaikki tuo tärveltyä jytämuseen vuoksi! Joillekin jatkuva musiikki on välttämättömyys. Kuunneltiin korvalapuilla.

Täytykö olla Sokrates voidakseen uskottavasti sanoa, että musiikki on voimallisimpia keinoja vaikuttaa ihmisen mieleen. Sillä voidaan sekä rakentaa että tuhota. Salamannopeasti. Omana itsenään sanon, että SM-kisojen kaltainen meteli ei saa toistua. 80-luvun lopulla vierahtyyn lajiin juuri sen hiljaisuuden ja rauhallisuuden vuoksi. En vielä kukaan halua vaihtaa sitä syvänmerensukellukseen tai napajäättököretkeilyyn.

Herkkyttäkin esiintyy , parhaiten Ulvilan kisoissa, kiitos!

niiraseammatti

Reppu ja reissumies!

Olen pahoillani, että koit rokkimusiikin soiton SM-kisoissa noin negatiivisesti! Kilpailupaikalla oli mielestäni mahtava tunnelma aamupäivän aikana. Musiikki soi mukavasti ja kisamieli oli ainakin minulla huippuvireessä. Mielestäni alun Rautavaaran Tapsan laulut olivat huikeita, vaikka itse olenkin hieman modernimman musiikin ystävä. Myönnän toki, että juuri ennen iltapäivän ikämiesten ja junnujen ammuntojen alkua musiikki muuttui varsin metalliseksi ja aggressiiviseksi. En tiedä miten suhtautua yllä olevaan satiiriseen kirjoitukseesi, mutta haluan siihen henkilökohtaisesti kuitenkin seuraavasti vastata: Jousiammuntakilpailut ovat mielestäni mentaalisesti varsin kummallisia tapahtumia. Kilpailujännitys muuttaa osallistujat jännitteiksi, aggressiivisiksi ja usein keskustelunaiheet kisakentällä ovat myös sävyiltään uskomattoman negatiivisia. Välineet ovat kaikilla epäviireessä, harjoittelu on ollut viime aikoina kaikilla osallistujilla aivan liian vähäistä ja keskellä auringon paistetta manataan taivaalle harmaita sadepilviä -tyyliin. Itämyä ei juuri kenenkään huulilla näy! Mielestäni kentän laidalla ovat puuttuneet vain itkijäeukot, jotka yhteisillä itkuvierillä loihittivat hallitsemattomat kyynelleet niin ampujien kuin muuten vain paikalle erhehtyneiden silmiin. Useimmin tyyliin sopisi tunnelmaa vauhdittamaan taustalla vienosti soiva urkusäesteen virsi. Tämä tässä nyt uudelleen sanoittamani jousiampujan versio tutusta itkuvieristä "Sun haltuus rakas Isäni, mä aina annan itseni. Mun pyssyni ja nuoleni, sä ota multa puoleesi", kannattaisi ottaa pysyvästi käyttöön jousiammuntakilpailun äänimaailmaan.

Minulle on viime aikoina selvinnyt, että haaveeni uudesta uutta vuosituhatta elävästä jousiammuntaharrastuksesta ovat olleet aivan liian utopistisia ja henkilökohtaisia. Silti nyt jättäessäni liiton johdon ja teidät kaikki "vanhakantaiset" jousiampujat kaikessa kaipaamaanne rauhaan, uskallan kuitenkin yhä tässäkin väittää, että mikäli jousiammunta ei nopeasti uusi ilmetään ja tarjoa uusille nuorille sukupolville uutta tyyliä, se ei myöskään pitkän päälle selviydy muun modernimman extreme-tarjonnan joukossa!

Pirkka Elovirta

RANKING-JÄRJESTELMÄ MUUTTUU YKSINKERTAISEMMAKSI ENSI VUONNA

Kansallista Rankingia on nyt pidetty yllä kohta kaksi vuotta, ja se on ollut selkeä parannus suomalaisen kilpailujärjestelmään. Rankingin avulla voi jokainen kilpailuissa käyvä jousiampuja verrata omaa kilpakuntoaan muihin kanssakilpailijoihinsa. Alunperin Liitto lainasi Rankingin laskentaperiaatteet FITAlta, jonka systeemissä huomioidaan yhä vain ampujien keskinäiset sijoitukset, kilpailujen laatu eli osallistuneiden ampujien taso ja määrä sekä kilpailujen vanhenemisesta johtuvat aikakertoimet. Samoin on huomioitu tähän asti meilläkin. Laskentajärjestelmä on kuitenkin osoittautunut liian työlääksi ja ampujille mystiseksi, joten alkavana kautena 2002 on Liitto päättänyt yksinkertaistaa Ranking-laskentaa. Toinen syy muutokseen on Liiton uuden ArcMaster-tietokoneohjelman käyttöönoton aiheuttamat tulospalveluun liittyvät parannukset.

Vuodesta 2002 Ranking on seuraavanlainen:

1) Ranking-kausi on aina tasan kalenterivuoden mittainen, eli Ranking-lista ei enää ole vuoden vaihteen yli jatkuva. Suurin syy tähän muutokseen on, että vanhalla systeemillä Ranking-listojen peräpäässä roikkuu yhä vielä niitäkin ampujia, jotka eivät ole ampuneet ainuttakaan Ranking-kilpailua vuonna 2001.

2) Ranking-listaan huomioidaan kilpailijan kalenterivuoden aikana ampumien viiden parhaan kilpailun tulokset seuraavasti: Sisäämmunnasta kaksi parasta 60 nuolen tulosta (keväältä tai syksyiltä) Tauluammunnasta paras FITA-kierrostulos, 144 nuolta Tauluammunnasta kaksi parasta 70 Metrin Kierroksen 72 nuolen tulosta

3) Ranking-pisteet muodostuvat siis suoraan viiden parhaan kilpailun yhteenlasketuista pisteistä, ilman sen kummempia laskutoimituksia. Nyt ampuja voi itse seurata ja tarvittaessa tarkistaa omaa sijoittumistaan. Tasatulostilanteiden sattuessa kilpailijat jakavat saman sijoituksen. Tulosten tulee olla ammuttuja vain ja ainoastaan Ranking-kilpailuissa.

Mikäli ampujalta jää puuttumaan jokin tulos, sitä ei voi korvata. Poikkeuksena vaistoluokan ampujat, jotka eivät ammu FITA-kierrosta, joten heiltä listataan muut tulokset, yhteensä siis neljä.

4) Vuoden alusta ampujan Ranking-pisteet lähtevät kasvamaan sitä mukaa kuin hän on osallistunut Ranking-kilpailuihin. Alkuun tietysti listassa ei voi olla muita kuin sisäämmuntakilpailujen pisteitä.

5) Sarjajako, Ranking-palkintomaksut (3,50 Euroa, joka kertyy lyhentämättömänä Ranking-palkintotilille), pinssit, rahapalkinnot ja jakosysteemi (Ranking-rahapalkinnon jaetaan vuoden ensimmäisessä Ranking-kilpailussa) pysyvät ennallaan.

6) Koko uusi laskentajärjestelmä perustuu Liiton virallisen ArcMaster-ohjelman avulla Liiton toimistoon toimitettuihin tulostietoihin, joten Liitto

edellyttää myöntäessään seuralle kilpailun järjestämisoikeuden, että ohjelmaa käytetään. Ohjelmasta voi lähettää tulokset suoraan sähköpostilla Liiton toimistoon, myös HTML-versiona. Toinen vaihtoehto on lähettää tulokset levykkeellä postitse. Muita "sovelluksia" tai paperikopioita ei tulla hyväksymään. Koskee myös "tavallisia" kilpailuja. Liitolla ei ole enää päätoimista henkilöä, joka työksensä naputtelisi maakunnista tulleita paperiliuskoja sähköiseen muotoon!

ArcMaster-ohjelma (kts. toisaalla tässä lehdessä) pyritään jakamaan seuroille (ilmaiseksi) syksyn aikana. Niiden seurojen, jotka aikovat kilpailuja järjestää ja jotka eivät vielä ole siirtyneet "tietokoneaikaan", kannattaa alkaa panostaa aiheeseen jo nyt.

Jousiampuja-lehti / Mika Savola

Ranking-tilanne 27.9.2001:

(Ranking-rahaa on tähän mennessä kertynyt palkintotilille yht. 20920mk)

M (Tilanne 27.9.2001, rahaa koossa 4980mk)

		pisteitä	ed.sij.
1.	Lipponen Jari	Pojo	182,70 1.
2.	Pietikäinen Antti	Kajo	159,93 8.
3.	Pietikäinen Paavo	Kajo	151,62 2.
4.	Perttula Arttu	PJA	141,48 33.
5.	Hatava Matti	Saijo	133,74 3.
6.	Heikkinen Timo	PJA	120,66 10.
7.	Haaga-Aho Timo	Jo-Ju	120,47 5.
8.	Norja Olli	TJA	114,64 4.
9.	Erkkilä Juha	TJA	109,92 16.
10.	Aulio Miika	Team NP	108,12 12.
11.	Lindroos Tero	Diana-S7	99,33 7.
12.	Poikolainen Timo	Amarco	95,68 17.
13.	Ojala Jukka	TJA	91,78 21.
14.	Rinne Jussi	TeuJA	91,00 14.
15.	Ronkanen Perttu	Pujo	89,33 9.
16.	Jittilä Mika	WT	88,11 6.
17.	Saari Olli	Arcus	86,87 11.
18.	Seppänen Heikki	SuVa	83,29 13.
19.	Laurila Pentti	Diana-S7	75,21 15.
20.	Niskanen Tapani	OJM	74,98 24.
21.	Kammonen Esa	TJA	74,75 18.
22.	Rantanen Esa	IJA	69,98 27.
23.	Heikkinen Reko	PJA	69,56 30.
24.	Rautainen Arto	Jy-Su	68,68 22.
25.	Laakso Arto	Ky-Jo	68,17 34.
26.	Määttä Tuomas	Pujo	67,46 19.
27.	Lautamäki Seppo	Jy-Su	63,21 20.
28.	Turunen Harri	Hood	61,28 47.
29.	Pelvi Tuomas	OJM	57,86 26.
30.	Elovirta Pirkka	Arcus	56,75 25.
31.	Koskela Harri	Jo-Ju	56,06 23.
32.	Alanko Jukka	PJA	54,11 39.
33.	Turunen Teemu	VakJo	49,37 63.
34.	Tero Ossi	OJM	49,25 29.
35.	Tekoniemi Antti	TeuJA	48,82 28.
36.	Pihlajaniemi Raimo	TeuJA	47,68 31.
37.	Järvinen Antti	TJA	40,38 32.
38.	Taskila Timo	OJM	39,12 37.
39.	Vidlund Jarmo	AC-Ulvila	37,34 36.

40. Pajunen Jari	ÄJA	37,01 38.
41. Laurila Olavi	Diana-S7	32,72 41.
42. Niskanen Janne	WT	32,44 35.
43. Paasilkko Lasse	ÄJA	30,22 40.
44. Similä Jonni	OJM	28,28 -
45. Rinne Juha	Diana-S7	27,80 42.
46. Jäämurto Jari	IJ	26,83 43.
47. Khunpravit Charoempon	TJA	26,77 44.
48. Kuivalainen Pentti	Jo-Ju	24,04 45.
49. Rannikko Rainer	Arcus	23,96 46.
50. Miettinen Juhani	Sulka	22,70 48.
51. Raivio Mika	NT	22,55 73.
52. Rantanen Osmo	Artemis	20,39 50.
53. Tuoriniemi Pentti	Jo-Ju	18,61 51.
54. Rantanen Janne	AC-Ulvila	17,76 52.
55. Viitakoski Hannu	Pujo	16,32 53.
56. Myllymäki Aaro	TJA	15,83 55.
57. Kähkönen Joni	PJA	15,83 56.
58. Hakanen Esa	N-H	15,78 61.
59. Kankaanpää Heikki	KuFu	15,45 57.
60. Väyrynen Tapani	OJM	15,02 58.
61. Vaara Teuvo	IJ	14,39 59.
62. Pönkä Jukka	Ky-Jo	14,14 60.
63. Leppämäki Jukka	NT	13,79 62.
64. Hauninen Jari	Arcus	13,19 49.
65. Puikkinen Pertti	WT	12,63 -
66. Aavasalo Rauno	Ascella	12,03 64.
67. Ala-Ilmäki Matti	Ki-Jo	9,29 54.
68. Koponen Raimo	IJ	9,24 67.
69. Nousiainen Kimmo	OJM	7,48 69.
70. Viitaja Juha	Diana-S7	6,49 71.
71. Vierimaa Toivo	OJM	5,94 65.
72. Rytölä Martti	TJA	3,56 75.
73. Ylisauko-Oja Juhani	KuFu	3,56 76.
74. Jussi Tapani	VakJo	3,34 77.
75. Kiskonen Aleksander	Ki-Jo	2,97 78.
76. Hirvonen Kimmo	Saijo	2,82 79.
77. Nupponen Pekka	Saijo	2,67 80.
78. Särkilampi Jari	Ramess	2,53 -
79. Tamminen Jani	HerSy	1,83 74.
80. Rynö Juha	Jy-Su	0,85 70.

MT (Tilanne 27.9.2001, rahaa koossa 3720mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Haavisto Jari	PJA	197,08	1.
2. Perttula Jarmo	PJA	195,22	3.
3. Simula Rauno	Pojo	142,98	10.
4. Paaso Tapio	OJM	139,79	6.
5. Piirtivaara Keijo	PuJo	131,03	4.
6. Lammela Marko	OJM	128,07	2.
7. Hiltunen Lasse	Pojo	120,45	15.
8. Kauppila Eero	Pojo	115,05	9.
9. Jyrinki Harri	OJM	105,10	5.
10. Korhonen Anssi	Ote	93,49	8.
11. Petäjä Jukka	Virt.JA	85,33	13.
12. Simula Jouko	Pojo	84,54	42.
13. Nakkiaisoja Tuomo	Pojo	80,08	40.
14. Kankaanpää Jukka	Ascella	73,06	12.
15. Siivonen Reima	RJA	73,00	18.
16. Poikulanen Juh	Lo-Ja	72,36	55.
17. Vannekeri Markku	AC-Ulvila	71,66	21.
18. Kari Hannu	Hood	69,88	35.
19. Ollakka Teuvo	LJ	67,33	16.
20. Sjöroos Timo	PJA	60,99	29.
21. Sepponen Jaakko jr	RTJ	56,84	14.
22. Hämläinen Jari	Piili	54,81	20.
23. Leppänen Ville	Piili	49,77	24.
24. Dubatsch Jussi	OJM	45,96	39.
25. Tuomiranta Jarmo	Ascella	43,42	22.
26. Nyssönen Pertti	WT	39,50	23.
27. Koskenpää Jaakko	Zirko	38,90	7.
28. Lehtonen Tommi	AJA	36,24	36.
29. Baas Ville	RTJ	36,07	26.
30. Ikonen Olli-Pekka	AC-Ulvila	34,52	17.
31. Litanen Timo	LaVa	34,17	11.
32. Tuomanen Veli-Matti	AJA	33,71	54.
33. Sinkko Pertti	Piili	32,90	-
34. Piekola Heikki	OJM	32,48	32.
35. Piikkarainen Marko	PuJo	32,44	60.
36. Kangas Jussi	LaVa	32,14	19.
37. Lamsä Risto	LJ	31,05	30.
38. Arbelius Teuvo	OJM	29,20	38.
39. Väre Jonni	Piili	27,75	31.
40. Korhonen Ari	TapErä	26,79	58.
41. Aitta Janne	OJM	24,24	43.
42. Timonen Mika	Jouts	22,83	47.
43. Rantanen Timo	TapErä	20,76	25.
44. Julin Pekka	LaVa	19,46	28.
45. Niiranen Matti	TapErä	19,34	27.
46. Miettinen Pertti	WT	18,94	49.
47. Juutilainen Timo	VJA	14,14	-
48. Väisänen Ari	LaVa	13,53	34.
49. Helmiö Ari	Hood	12,63	-
50. Juntunen Esa	Ri-Jo	9,30	44.
51. Marttila Jorma	OJM	9,14	45.
52. Välimaa Pekka	LJ	7,77	46.
53. Holmström Guy	Arche	7,58	-
54. Uusitalo Tero	OJM	6,77	33.
55. Tahminen Niko	Ascella	5,08	50.
56. Patala Teemu	SiSu	4,39	37.
57. Rättö Seppo	TapErä	4,31	48.
58. Koskela Harri	Jo-Ju	3,47	52.
59. Kokki Pentti	Saijo	3,47	53.
60. Rautiainen Ilkka	SiSu	3,38	56.
61. Arbelius Sami	OJM	3,12	41.
62. Haavisto A-P	AC-Ulvila	2,52	51.
63. Roos Marko	Arche	1,69	62.

MV (Tilanne 27.9.2001, rahaa koossa 420mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Raivio Pertti	Zirko	139,37	1.
2. Hirvikoski Jukka	Kirma	91,24	2.
3. Virtanen Aki	WT	63,55	12.
4. Lindberg Sune	Falcon	48,89	4.
5. Hirvikoski Kari	Kirma	43,26	5.
6. Kostainen Jussi	WT	39,63	3.
7. Hietarinne Timo	WT	35,17	6.
8. Hietarinne Hannu	WT	26,42	7.
9. Pietinen Lassi	Sijo	25,88	9.
10. Väinänen Jouko	WT	24,45	10.
11. Fred Ulf	WT	20,13	11.
12. Nevalainen Hannu	Ri-Jo	16,25	8.

N (Tilanne 27.9.2001, rahaa koossa 1460mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Suutari Katri	Piili	156,51	3.
2. Yrjönen Taru	KyJo	143,56	5.
3. Suutari Kaisa	Piili	136,96	1.
4. Piuvu Mari	Pojo	122,65	4.
5. Lempiäinen-Koponen Pikita			
	Arcus	92,20	6.
6. Hovila Elna	Arcus	87,55	7.
7. Väinö Jatta	Amarco	83,26	10.
8. Haataja Satu	Ote	81,22	9.
9. Kivistö Minna	HJA	78,93	2.
10. Perälä-Haapa-Aho Jaana	Jo-Ju	72,02	8.
11. Laurila Aila	Diana-57	58,94	16.
12. Viljamaa Katri	Arcus	45,44	20.
13. Räsänen Marja	Hood	43,18	-
14. Wirkkala Elisa	OJM	36,19	18.
15. Tapio Senja	Pojo	33,81	14.
16. Kivela Pirjo	PJA	33,33	11.
17. Alatalo Kaija	Sulka	31,32	15.
18. Ahola Sivi	Virt.JA	29,59	12.
19. Majjala Minna	WT	28,41	-
20. Pusula Sirkka	Pojo	26,16	17.
21. Lammisviva Pia	TJA	25,88	13.

22. Hänninen Ulla-Maija	WT	17,51	19.
23. Savolainen Marijatta	OJM	9,24	21.

NT (Tilanne 27.9.2001, rahaa koossa 820mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Sokka-Matikainen Sirkka	Zirko	170,94	1.
2. Jussila Carita	Amarco	137,19	3.
3. Tuutuu Anna-Liisa	WT	126,11	2.
4. Hyttinen Katarina	N-H	86,70	5.
5. Sjöroos Anne	PJA	77,69	7.
6. Laurila Anne	Hood	72,21	4.
7. Nyssönen Asta	WT	48,13	6.
8. Tienhaara Jonna	AC-Ulvila	27,32	8.
9. Arbelius Sirpa	OJM	20,93	9.
10. Leivonen Sanna	Ascella	20,13	10.
11. Kangasperko Sari	AC-Ulvila	19,70	11.
12. Uusitalo Virpi	OJM	12,32	12.

NV (Tilanne 18.7.2001, rahaa koossa 20mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Riihiuoma Hellevi	Kirma	44,85	1.
2. Hänninen Ulla-Maija	WT	4,95	2.

PI2 (Tilanne 19.8.2001, rahaa koossa 340mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Pihlaja Antti	Arcus	144,15	1.
2. Tieninen Eetu	Piili	100,60	4.
3. Lind Tommi	WT	85,40	5.
4. Mansukoski Antti	KuRy	53,89	2.
5. Niemelä Joonas	Saijo	40,26	3.
6. Kotonen Ville	Saijo	27,32	6.
7. Neuvonen Anssi	Saijo	25,88	7.
8. Ollikainen Elmo	Saijo	24,45	8.
9. Kiljunen Atte	Saijo	20,13	10.
10. Korhonen Joonas	Saijo	19,41	11.
11. Koskinen Esa	Saijo	18,69	12.
12. Ukkonen Niko	Saijo	17,97	13.
13. Rannikko Mikko	Arcus	4,95	9.
14. Huhtanen Harri	KuRy	4,21	14.
15. Jokinen Eero	AC-Ulvila	4,21	15.
16. Partanen Mikko	Saijo	3,96	16.
17. Surakka Juh	Diana-57	3,47	17.
18. Nupponen Jaakko	Saijo	2,77	18.
19. Kraneis Samuli	Saijo	2,38	19.
20. Partanen Matti	Saijo	1,98	20.

PI2T (Tilanne 6.9.2001, rahaa koossa 220mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Hämläinen Sami	Piili	117,57	1.
2. Kulström Rasmus	SiSu	104,06	3.
3. Kauppila Aleksi	Pojo	99,14	2.
4. Puisto Jens	Arche	30,79	4.
5. Pylkkä Juh	Diana-57	26,40	5.
6. Haavisto Tom	AC-Ulvila	4,21	6.

PI2V (Tilanne 27.9.2001, rahaa koossa 0mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Mattson Oskar	Sijo	9,90	1.

TI2 (Tilanne 19.8.2001, rahaa koossa 140mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Alatalo Silja	HauVe	166,92	1.

TI2T (Tilanne 27.9.2001, rahaa koossa 0mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Nousiainen Mari	Pojo	4,95	1.

MT (Tilanne 26.9.2001, rahaa koossa 940mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Vesteri Joni	Pojo	166,56	2.
2. Alatalo Jaakko	Hau-ve	162,69	1.
3. Rannikko Mikko	Arcus	110,95	3.
4. Heikkinen Perttu	LinSu	108,37	5.
5. Rantanen Olli	AJA	63,49	7.
6. Suomalainen Panu	LinSu	57,86	13.
7. Kenttä Jari	Pojo	44,27	4.
8. Karjala Kalle	PJA	37,68	-
9. Knuuttila Henri	TJA	35,58	6.
10. Urtainen Mikko	Saijo	33,78	8.
11. Karttunen Jani	LoJa	31,19	-
12. Söderblom Matias	Arche	28,93	9.
13. Väinönpää Aki	Diana-57	24,05	11.
14. Peltola Jukka	KuRy	22,53	12.
15. Nupponen Jaakko	Saijo	20,55	14.
16. Partanen Mikko	Saijo	19,79	15.
17. Lampi Juh	LinSu	18,27	17.
18. Peltonen Niko	Diana-57	16,97	18.
19. Surakka Juh	Diana-57	14,14	20.
20. Mikola Visa	Diana-57	13,43	21.
21. Määtä Tuomas	Pojo	9,14	10.
22. Huttu Matti	OJM	6,93	19.
23. Lähdesmäki Antti	KuRy	4,95	16.
24. Nuoremelin Alpo	PJA	3,47	23.
25. Kaarre Henri	Hau-ve	2,97	24.
26. Karvonen Jari	OJM	2,97	22.

PIST (Tilanne 27.9.2001, rahaa koossa 640mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Pylkkä Juh	Diana-57	143,90	1.
2. Tuovila Mika	AC-Ulvila	120,12	4.
3. Tahminen Atte	AC-Ulvila	115,75	2.
4. Sepponen Pasi	RTJ	83,62	6.
5. Halme Petteri	Arcus	71,21	5.
6. Sjöroos Jere	PJA	59,77	3.
7. Lehti Kari	LaVa	36,65	7.
8. Lappeteläinen Tony	Arche	30,45	8.

9. Kokki Aleksi	Saijo	26,17	9.
10. Toivari Fredrik	Arche	21,57	10.
11. Nousiainen Mikko	Pojo	4,95	11.

PISV (Tilanne 6.9.2001, rahaa koossa 80mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Mattson Oskar	Si-Jo	107,28	1.
2. Linanmaa Tuomas	Si-Jo	34,51	2.

MT (Tilanne 19.8.2001, rahaa koossa 380mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Huttu Heli	OJM	134,98	1.
2. Leino Noora	Pojo	111,05	2.
3. Ehrlund Minna	Arcus	78,54	10.
4. Pitkänen Jenna	LinSu	33,16	3.
5. Himanen Essi	IJA	31,75	4.
6. Suni Anna-Kaisa	IJA	26,52	5.
7. Kuukas Juuli	Saijo	22,50	6.
8. Paloniemi Riikka	HauVe	19,64	7.
9. Perälä Laura	JoJu	4,95	11.
10. Leppänen Paula	PuJo	2,31	12.

TI2T (Tilanne 27.9.2001, rahaa koossa 80mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Tiilikainen Anu	LinSu	102,20	2.
2. Nousiainen Mari	Pojo	43,05	1.

TI2V (Tilanne 6.9.2001, rahaa koossa 80mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Isonokari Hanna	Kirma	54,52	1.
2. Salminen Piritta	Kirma	37,39	2.
3. Lähdesmäki Anu	Kirma	30,79	3.

MI8 (Tilanne 27.9.2001, rahaa koossa 980mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Niskanen Janne	WT	168,75	2.
2. Seppänen Heikki	SuVa	144,67	3.
3. Kivela Janne	ToJa	128,98	4.
4. Peltola Santeri	PJA	104,79	6.
5. Karvonen Jari	OJM	90,50	7.
6. Määtä Tuomas	Pojo	86,95	1.
7. Tekoniemi Jaakko	TeJa	86,79	5.
8. Ronkanen Sampo	PuJo	81,15	9.
9. Huttu Matti	OJM	72,28	8.
10. Frondelius Santtu	SiSu	58,37	14.
11. Lähdesmäki Antti	KuRy	33,74	10.
12. Kananen Markus	TeJa	30,45	11.
13. Backman Kurt Mikael	Ramses	20,55	15.
14. Tekoniemi Antti	TeJa	12,06	13.
15. Rinne Juh	Diana-57	10,49	12.
16. Alatalo Jaakko	HauVe	7,48	20.
17. Viidlund Jarmo	AC-Ulvila	6,47	17.
18. Tamminen Jani	HerSy	4,16	21.
19. Erkkilä Markus	TJA	3,93	22.
20. Kähkönen Joni	PJA	3,23	18.
21. Lindqvist Jari	HerSy	3,12	23.

MI8T (Tilanne 19.8.2001, rahaa koossa 260mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Sepponen Jaakko	RTJ	104,19	1.
2. Baas Ville	RTJ	106,47	2.
3. Korhonen Anssi	Ote	65,65	7.
4. Itäsalu Tuomo	AC-Ulvila	62,50	6.
5. Pylkkä Juh	Diana-57	51,85	3.
6. Nousiainen Mikko	Pojo	32,12	4.
7. Lehti Kari	LaVa	28,42	5.
8. Sepponen Pasi	RTJ	4,21	9.

MI8V (Tilanne 6.9.2001, rahaa koossa 40mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Rinta-Kauppila Aleksi	Kirma	49,51	1.
2. Laaksonen Juh-Matti	Prättaj	40,60	2.

NI8 (Tilanne 27.9.2001, rahaa koossa 240mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Viljamaa Katri	Arcus	112,85	1.
2. Myrskyläinen Paula	TJA	82,41	2.
3. Yrjönen Taru	Ky-Jo	70,60	6.
4. Leppänen Paula	PuJo	37,39	3.
5. Remi Dina	Arcus	10,62	4.
6. Hauninen Anni	Arcus	9,10	5.

NI8T (Tilanne 27.9.2001, rahaa koossa 40mk)

		pisteitä	Ed.sij.
1. Sulonen Anu	AC-Ulvila	55,14	1.
2. Laurila Anne	Hood	9,90	2.

Etualalla taljajousen 2001 MM-pronssimitalisti Zirkon Sirkka Sokka-Matikainen, taustalla kisajoukkueemme ja Kiinan muuri, sekä näkyviä kilpailukentäitä ja FITA-kongressista ja XinDadu hotellimme.

Kahdeksan suomalaista jousiampujaa ja minä starttasimme Seutulasta Kiinan Pekingiin tauluammunnan 41:iin Maailmanmestaruuskilpailuihin. Kaisa Suutan ja Katri Suutari Kotkasta, Taru Yrjönen Kouvolasta, Sirkka Sokka-Matikainen Helsingistä, Jari Lipponen Kemistä, Paavo Pietikäinen Kajaanista, Keijo Pirttivaara ja Marko Lammela Oulusta ja minä Turusta. Joukkueen lentomatka Kiinaan kulki Lontoon Heathrown kautta ja joukkue saapui Kiinan pekingiin jo tiistaina, eli hyvissä ajoin ennen kisaa. Aikaeroon totuttamiseen oli riittämiin aikaa, samoin kisapaikkaan tutustumiseen.

Pekingin kansainvälisen lentokentän tullimuodollisuuksista joukkue selvisi jousialaukkuineen kommelluksitta ja aulaassa oli kiinalaiset vieraanvaraiset isännät jo vastassa linja-autoineen. Peking on 14 miljoonan ihmisen suurkaupunki, jossa on ihmettelemistä. On upeita uusia pilvenpiirtäjiä ja vanhaa kiinalaista kulttuuria ihanasti sekaisin. Hienoja autoja, isoja mersuja, citikoita, audeja, wolkareita ja kiinalaisten omia moderneja pirssejä oli pilvin pimein ja liikenne sujuu kaikesta kaotisuudesta huolimatta yllättävän jouhevasti. Xindadu-hotellimme oli komea, neljän erillisen rakennuksen korttelikompleksi, jonka hieno uusi päärakennus oli mahtava monikerroksinen tornirakennus huipullaan vanhanaikaiset kiinalaiset tiilikattomuodostelmat. Hotellin ala-aulassa oli vastassa kisajärjestäjien edustajat, joten loiritymisemme sujui varsin luonnikaasti alusta alkaen. Joukkueelle oli huoneet rakennus kolmosesta, joka oli hieman vaatimattomampi kuin päärakennus. Huoneet olivat kuitenkin isot ja varsin mukavat televisioineen ja kylppäreineen.

Ensimmäinen päivä meni lähinnä matkaväsymyksen poistamiseen ja suurin osa joukkueestamme nukkuikin pois aikaerovajettaan. Keskiviikkoamuna olimmekin heti jo innokkaasti lähdössä harjoittelemaan jousiammuntaradalle. Kiinan jousiammuntaliiton hallinoina Pekingin liepeillä sijaitseva jousiammuntakeskus oli iso ja kohtuullisen hienokin. Harjoittelukenttä, joka sijaitsi varsinaisen kisa-areenan välittömässä läheisyydessä vilisikin jo eri maitten ampujia, jotka kaikki totuttelivat aikaeroon ja tapailivat kiinalaisen jousiammuntamaailman menoon. Ei ihmeitä yllätyksiä, joten eikun annettiin vain palaa nuolia tauluihin. Ensimmäisen harjoittelupäivän loppurapeama oli varmasti kaikille huojentava, sillä olosuhteet olivat kaikkien mielestä varsin ok. Paikalle oli odotettavissa yli kolmesataa jousiampujaa lähes kahdeksastakymmenestä eri FITA-maasta, joten ilmassa oli suuren jousiammuntatahtauksen tuntu.

Illan alussa kokoonnuimme hotellin toiseen kerrokseen nauttimaan illallista. Tarjoilijoita oli joka puolella ja he olivat kohteliaita ja auliisti korjaamassa neniemme alta lautasia ja lasseja heti kuin ne olivat tyhjiä. Ruokaa oli riittävästi ja todella jokaiseen makuun, oli kanaa, possua, vihanneksia, eksoottisia kiinalaisia valkoisia "mökkyjä" ja silloin tällöin myös tietenkin riisiä, juotavaksi oli tarjolla kokeista, spriteä, tuorehempua ja vettä. Juomalaseissamme arveluti

kuitenkin jäät, sillä emme halunneet saada vatsatautia ennen, emmekä jälkeenkään kisan. Heti ensimmäisestä ruokailusta alkaen harjoittelimme puikoilla syömistä, vaikka kyllä ruokapöytien alkupäässä oli toki valittavanamme myös aivan tavalliset länsimaiset haarukka-lusikka yhdistelmätkin.

Seuraavanakin päivänä joukkueemme harjoitteli aamupäivän tunnollisesti ja kentältä palattuamme otimme ensimmäisiä tunteja läheisen ruokakaupan valikoimiin. Kaikkea mitä nykyaikainen urbaani kilpajousiampuja haluaa oli tarjolla eli naposteltavaa ja juotavia!

Torstaiaamuna minä suuntasin matkani erikoisbussilla lähistöllä sijainneeseen koko päivän kestäneeseen FITA-kongressiin ja joukkue matkasi jälleen kentälle harjoittelemaan. Illalla palattuani majoipaikkaamme, kuulin porukan vierailleen privaattitaksikyydillä Kiinan muurilla, joka oli joukkueen jäsenen kertomusten mukaan uskomaton yli 6000 kilometriä pitkä vuoristossa lohikäärmeen lailla kiermutteleva pytinki. Kongressiin osallistui lähes seitsemänkymmenen eri jousiammuntamaan edustajat. Kahden päivän aikana oli kongressiedustajien käytävä yksityiskohtaisesti läpi aivan mieletön pino jousiammuntaa ja FITA:n hallintoa koskevia sääntöuudistuksia, sekä valittava lukuisia joukko uusia ihmisiä FITA:n eri työryhmiin ja hallintoelimiin. Ennen varsinaista työhön ryhtymistä hiljennymme hetkeksi kunnoittamaan kaikkien meidän Pekingissä olleiden jousiampujien mieltä synkistävien käsittämättömien Amerikkaa vastaan suunnattujen terrori-iskujen turhia uhreja!

Kongressi läpikävi digitaalisella tietokoneäänestysjärjestelmällä "kyllä-ei-en osaa ottaa kantaa"-systeemillä kohta kohdalta jokaisen sille lähetetyt yli 150 sääntöehdotuksen, joten aikaa paloi tosi reippaasti. Ehkä kilpa-ampujia varmasti eniten kiinnostava kohta, jossa Ranskan ja Belgian liitot ehdottivat että myös MM-kisoissa siirryttävän ampumaan 70 metrin alkukierros nykyisen FITA-kierroksen sijasta, kuten jo nyt ammutaan olympialaisissa, puhututti kongressia pitkään ja hartaasti ja loppujen lopuksi ko. maat vetivät ehdotuksensa kokonaan pois. Vanha "kunnon" FITA-kisa näyttää syöpyneen niin syvälle jousiampujien sydämiin, ettei siitä hevillä haluta luopua. Ehdotuksen takana oli kuitenkin vankka joukko lähinnä eurooppalaisia liittoja, joten varmastikin taas seuraavassa kongressissa asia nousee esille. FITA:n puheenjohtaja Jim Easton kertoi näkemyksiään miksi meidän täytyy saada kilpailujärjestelmämme uusiutumaan ja varsinkin latinalaisen amerikan ja kaukoidän edustajat kertoivat miksi FITA-kilpailun säilyminen on lähes elämän ja kuoleman asia. Uusiutumisen tarpeelle perusteet ovat seuraavat: jousiammunta on yhä kansainvälisen olympiakomitean tarkan seurannan alla. Vaikkei se enää olekaan ulosheittouhan alla, on jousiampujien syytä ottaa asia vakavasti. Näin on tehtykin ja viimeiset olympialaiset Barcelonassa ja Atlantassa ovat olleet monessa mielessä huikean menestyksekkäitä. Uuden

pudotuskilpailusysteemin myötä jousiammunta on alkanut kiinnostaa olympialaisia katsoja ja mediaa! Vankin vasta-argumentti FITA-kilpailumuodon säilyttämiselle on seuraava: koska monissa em. maissa jousiammunnalle tulevat kansalliset tukirahat jaetaan lähes pelkästään jousiampujien saavuttamien mitalien perusteella, FITA-kilpailumuoto antaa enemmän tarvittavia mitaliteitä kuin 70 metrin kierros! Suurin osa eurooppalaisista liitoista oli selvästi kuitenkin Ranskan ja Belgian 70 metriedotuksen puolella, koska seuraavassa äänestyksessä, jossa äänestimme 70 metrin ottamisesta käyttöön Junioreiden MM-kilpailuissa oli tulos 42 vastaan 21 puolesta. Tosin Italian liiton edustaja Vittorio Frangilli on selvä FITA-kilpailun kannattaja. Lieneekö osasyynä se, ettei hänen poikansa Michele Frangilli oikein tahdo menestyä pudotuskierroksilla. Nytkin Michele oli FITA-kierroksen voittaja, mutta alun hyvä menestys tyssäsi pudotuskierroksilla!

Kongressi hyväksyi myös joukon arvokilpailuja anoneitten maitten hakemukset: Vuoden 02 sisäammunnan MM-kilpailut pidetään Ranskan Nimesissä, vuoden 2002 Junioreiden MM-kilpailut ammataan Tsekinmaalla Nymburkissa, 2004 maastoammunnan MM-kilpailut Croatiassa Plitvicka Jezera kansallispuistossa, vuoden 2006 maastoammunnan MM-kilpailut Ruotsin Göteborgissa. Suunnitteilla on, että vuoden 2003 sisäiset ammutaan Mexican Acapulcossa ja 2003 tauluammunnan aikuisten MM-kilpailut joko USA:ssa tai Puolassa ja junioreiden Englannissa. Lisäksi myös Saksa kertoi haluavansa järjestää vuoden 2007 tauluammuntakisat. Näitä aikeita ei kuitenkaan vielä vahvistettu, koska valmistelut ko. maissa ovat vielä täysin kesken. Fitin puheenjohtajan jatkaa amerikkalainen Jim Easton, varapuheenjohtajiksi valittiin englantilainen Lynne Evans ja korealainen Huong-Yong Yu. Neuvoston jäseniksi Ranskan Philippe Boudet, Ruotsin Leif Janson, Norjan Paul Paulsen, Australian Terry Reily ja Hollannin Willem Trienekens. Tekniseen komiteaan valittiin Norjan Theensen Baanrud, Kiinan Guo Bei, Japanin Katora Hata ja USA:n Don Rabska. Tauluammuntakomiteaan valittiin Italian Vittorio Frangilli, Belgian Jean Martens, Korean Um Song Ho, Kiinan Zhang Xiuzhi. DTAC:iin Mexican Bertha Jimenez, Saksan Klaus Lindau ja Italian Sante Spigarelli. Lääketieteelliseen komiteaan valittiin Turkin Ergem Emim, Puolan Karol Hibner, Ranskan Jaen-Claude Lapostolle, Canadian Nancy Littke ja Espanjan Carlos Hermes. Arvon tohtorit muuten aloittivat työnsä välittömästi, sillä FITA katsoo dopingin vastaisen työn olevan juuri nyt tosi tärkeää.

Toisen kongressipäivän iltapäivänä Suomen kisajoukkue tutustui Pekingin Rauhan aukioon ja keisarilliseen kesäpalatsiin, joten taas minulta jäi kulttuurikiinaa näkemättä! Pääsin kuitenkin osallistumaan FITA:n 70-vuotiskoktail-tilaisuuteen, jossa Jim Easton kiitti isäntiä ja onnitteli samalla heitä Pekingin tulevista Olympialaisista, sekä kertoi lyhyesti myös järjestömmme syntyhistoriasta. FITA:n ovat Puolassa vuonna 31 perustaneet Puola, Ranska, Tšekkoslovakia, Unkari, Ruotsi, Italia ja USA.

Varsinainen kisa pääsi vauhtiin seuraavana sunnuntaina, jolloin ammuttiin FITA-kierroksen pitkät matkat. Aamulla naisten tähtäinjousen Katri ja Kaisa Suutarin sekä Taru Yrjönen ja taljajousen miehet Keijo Pirttivaara ja Marko Lammela aloittivat kisarupeamansa ja iltapäivällä vastaavasti tähtäinjousen miehet Jari Lipponen ja Paavo Pietikäinen ja taljan ainoa nainen Sirkka Sokka-Matikainen. Kisapäivän alussa ripautti vähän vettä ja iltapäivällä jo kävi pienoinen tuulikin. Suomalaiset eivät olleet kovin iloisia ammunnastaan ja seuraavalle päivälle paineet senkuin vain kasaantuivat. Sirkka oli kuitenkin päättänyt ampua hyvin, sillä hän jo ennen alkukierrosten alkua ilmoitti minulle ampuvansa Pekingissä ainakin uuden Suomenennätystuloksen! Maanantai koitti ja ohjelmassa oli FITA-kierroksen lyhyet matkat. Alkukierrokset olivat nyt siis ammutut ja sijoituksemme seuraavat: Jari ja Sirkka parhaimpina, molempien sijoitus 25., Katri 44., Keijo 45., Kaisa 48., Marko 59., Taru 70. ja Paavo 94. Tiistaina jouduin valitettavasti jättämään hyvästit Pekingille työkiireitteni painaessa Suomessa jo päälle, joten pudotusammuntojen sujumisesta en oikeastaan tiedä sen enempää kuin tekään. Loppusijoitukset suomalaisille jousiampujille oli kuitenkin seuraava: Sirkka meni ja nappasi itselleen todella makean MM-pronssin taljajousessa, kaataen ottelussaan Espanjan Fatima Agudon 110-108, lisäksi hän ampui ensimmäisessä pudotusottelussaan loistavan 18 nuolen uuden Euroopan ennätyksen 176!, Jari putosi Hollannin Van Aftenia vastaan ekalla pudotuskierroksellaan pistein 166-164 ja sijoittui loppujen lopuksi kisan 34. sijalle, Keijo klaarasi hienosti itsensä 15 sijalle kukistaen 1/16-osaottelussaan Saksan Stefan Grimmin pistein 167-162. Marko sijoittui kilpailujen 59. sijalle, Taru 33. sijalle, Kaisa 48. sijalle, Katri 59. sijalle, Marko 59. sijalle, ja ja Paavo kirjasi itsensä 88. sijalle. Naisten tähtäinjousen joukkuekisassa tytöt olivat 17. Kaikkiaan Pekingin MM-kilpailuihin osallistui 382 ampujaa 59:stä maasta, tähtäinjousessa miehiä oli 133 ja naisia 95 sekä taljajousessa miehiä 93 ja naisia 61. Ammuntaviiva siis oli jälleen pitkä ja tosi kansainvälinen!

Peking on ihmeellinen kaupunki, varsinkin ostosten suhteen sillä kaikkea mitä kuvitella saattaa on tarjolla ja hinnan pystyi määrittämään ostoksilleen lähes itse! Ihastuin hienoon rannekello, jonka hinta oli aluksi 140 yania (noin 130mk), mutta koska pyörittelin silmiäni korkean hinnan nähtyäni kauppiaan laskimen näytöllä, hän näpytti heti vastatarjoukseksi 80 yania. Tarjosin kaupanteon tässä vaiheessa laskimen avulla 185 yania, joka ensin hämmästytti myyjää, mutta kun nostin pystyyn kaksi

sormea merkiksi, että haluan kelloja kaksi, alkoi hän nauraa. Käännyin ympäri lähtäkseni muille kellomarkkinoille ja tunsin yllättäen hihassani kummaa nykyistä. Kauppias oli kuitenkin päättänyt myydä minulle ja tyttöystävälleni Kiinan kellot tarjoamaani hintaan ja molemmat tuntuivat kauppaansa tyytyväisiltä!

Kellojen lisäksi tuhlailin yanejani silkkihuiviin ja kameran jalustaan, enkä vieläköön köyhtynyt kummempin! Tuliaisostokset oli Pekingistä tehty ja BigMac hampurilaiset syöty keskustan Mäccärisä, joten oli aika pakata ja palata kotisuomeen. Niille onnellisille, joilla on internet-yhteys käyttössään, on tarkempia tuloksia vuoden 2001 Pekingin MM-kilpailuista imuroitavissa FITA:n nettiosoitteessa: <http://www.archery.org>!

Jousiampuja-lehti / Pirkka Elovirta

Maailmanmestaruus- mitalistit 2001:

Tähtäinjousi Miehet

1 J.K. Yeon	Korea
2 Lionel Torres	Ranska
3 K.M. Park	Korea

Tähtäinjousi Naiset

1 S.H. Park	Korea
2 K.W. Kim	Korea
3 K.Paleha	Ukraina

Taljajousi Miehet

1 Dejam Sitar	Slovakia
2 Morgan Lundin	Ruotsi
3 Morten Boe	Norja

Taljajousi Naiset

1 Ulrika Sjöwall	Ruotsi
2 Bettina Thiele	Saksa
3 Sirkka Sokka-Matikainen	Suomi

Neljästä vuodesta ilmestyy Jousiampujalehti etsii

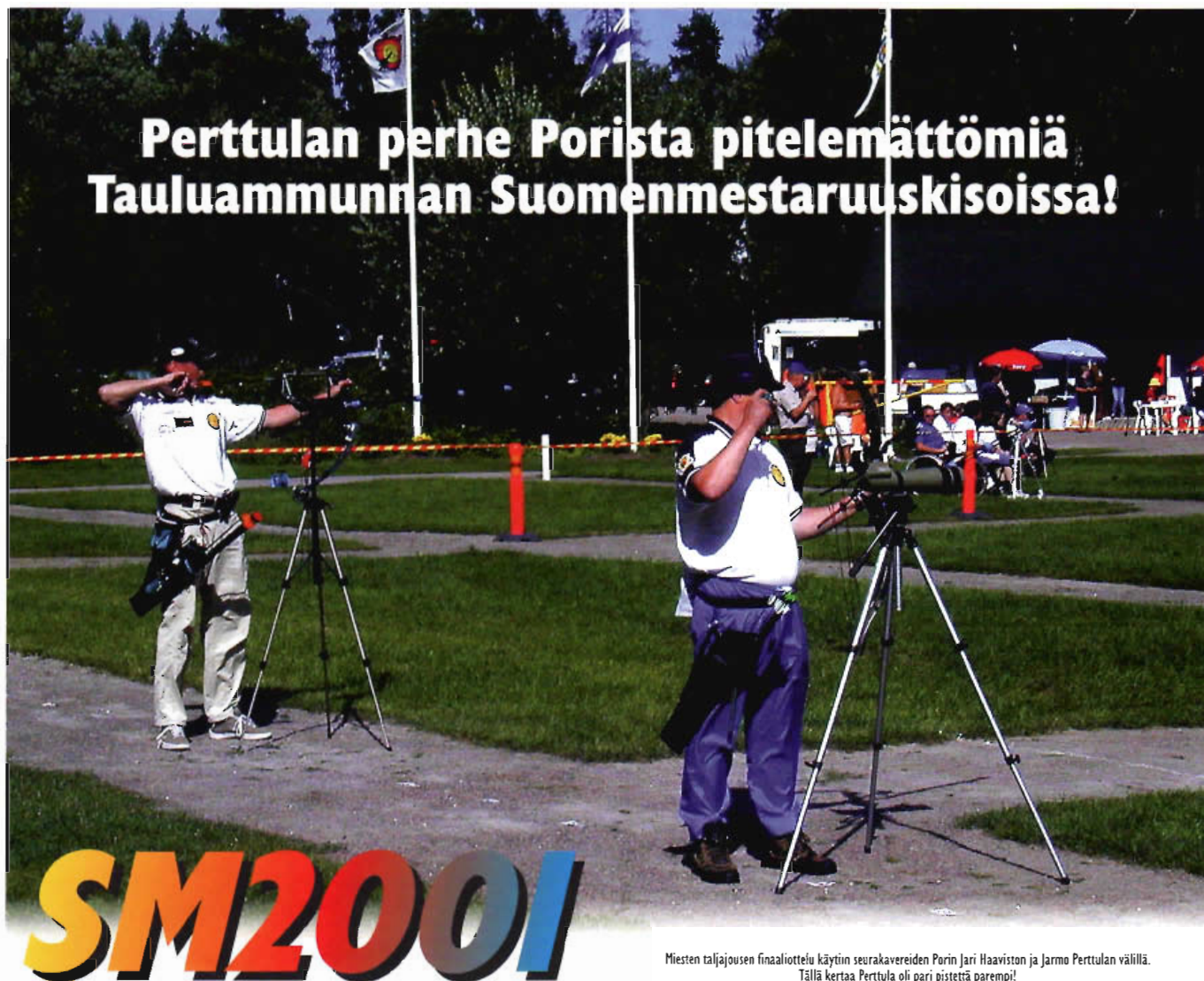
TAITTAJAA/ TOIMITTAJAA

Jos olet innovatiivinen kirjoitus- ja valokuvaus- ja taittotoiminen jousiammunnan harrastaja ja osaat käyttää sopivia kuvankäsittely- ja taitto-ohjelmia (esim. Photoshop ja Freehand) ja sinulla on näkemystä ja vainua kaikesta siitä mikä juuri nyt kiinnostaa jousiammunnan harrastajia, olet etsimämme henkilö.

Työsi on itsenäisesti toimittaa ja taittaa Jousiampujalehti, kuvata digitaalikameralla juttuihin sopivat kuvat ja hoitaa kirjapainon kanssa lehden painatustraffiikki. jos homma kiinnostaa

Ota yhteyttä Liiton toimistoon heti!

Perttulan perhe Porista pitelemättömiä Tauluammunnan Suomenmestaruuskisoissa!

Miesten taljajousten finaaliottelu käytiin seurakavereiden Porin Jari Haaviston ja Jarmo Perttulan välillä. Tällä kertaa Perttula oli pari pistettä parempi!

**Wilhelm
Tell 50v.**

Helsingin Ruskeasuon hienolle täysin uusitulle kentälle kokoontui 17.-18.8. yli 180 jousiampujaa eripuolilta Suomen seuroja ampumaan vuoden 2001 tauluammunnan Suomenmestaruusmitaleista. Vuonna 1951 perustettu Suomen suurin jousiammuntaseura Wilhelm Tell oli 50-vuotisen tointansa kunniaksi järjestänyt jousiampujille todella hienot juhlakilpailut. Ruskeasuon kisakenttä oli rakennettu aivan viimeisen päälle katoksineen, kukkineen ja penkkeineen, joten alusta alkaen kisassa oli mahtavan jousiammuntaurheilujuhlan tuntu. Aamupäivän aikana ampuivat 2x36 nuolen alkukierroksen tähtäin - ja taljajousiampujat ja iltaapäivän alussa oli vuorossa eri aselajien juniorit aj seniorit.

Sää oli koko kaksipäiväisen kisan ajan loistava ja kaikki viihtyivät Ruskeasuolla mainiosti. Kisan avauksen jälkeen pistivät telliläiset vanhan mestarinsa ja ehkä kaikkien aikojen tunnetuimman jäsenenä Tapio Rautavaaran kunniaksi reissumiehen nostalgisen musiikin soimaan. Tapsan melodiat sykähdyttivät varmasti monia paikalla olleita kilpailijoita, katsojia ja tukijoukoissa olleita. Ainakin minulle henkilökohtaisesti Tapsan musiikki toi monia hienoja muistoja menneistä lapsuuden ja nuoruuden ajoista.

Alkukierrokset ammuttiin ja niissä sarjoissa, joissa ei ollut riittävästi osallistujia kamppailukierroksille ryhmitettäväksi saivat voittajat suoraan alkukierroksen perusteella SM-mitalit kaulaansa, mestarilippikset päähänsä ja vieläpä voittokukat!

Sunnuntai aamuvarhaisella alkoivat SM-kisan pudotuskierrokset ja pikku hiljaa päivän mittaan jokainen sarja sai uudet vuoden 2001 mestarinsa. Porin Perttulan perhe nappasi kulta, niin taljaluokassa, kuin tähtäinluokassakin, joten isä Jarmo ja todellinen yllättäjä poika Artturi olivat varmasti tyytyväisiä, unohtamatta tietenkään muita paikalla olleita porilaisia. Molemmat mestarit ovat Satakunnan Kansan lehtihaastattelijalle Porin Jousiampujien järjestämässä mitalkahvitilaisuudessaan kertoneet harjoittelevansa viikottain melkoisen paljon. Jälleen siis osoitautui todeksi vanha viisaus; harjoitus tekee mestarin! Naisten tähtäinjousten mestaruus meni Piilin Katri Suutarille ja naisten taljajousten Zirkon Sirkka Sokka-Matikaiselle. Miesten 50-vuotiaitten tähtäinjousten mestaruuden voitti jälleen Pentti Kuivalainen ja miesten 60-vuotiaitten tähtäinjousten mestaruus

meni Vaasan Olavi Laurilalle, niinkuin viimeaikoina olemme tottuneet näkemään. Vaasan Aila Laurila ja oli vanhempien tähtäintytöjen parhas. Taljan jousten 50:sten mestaruuden kuittasi Tapanilan Erän Matti Niiranen ja 60:sten Oulun Matti Soininen.

Onnittelut kaikille vuoden 2001 tauluammunnan voittajille ja tietenkin parhaat onnittelut kuuluvat myös kaikille wilhelmtelliläisille, jotka tekivät lujasti kenttätöitä juhlakisojensa onnistumisen eteen.

Jousiampuja-lehti / Pirkka Elovirta

Tähtäinjousten palkintopallilaiset. Suomenmestaruuden vuodelle 2001 nappasi itselleen Porin Arttu Perttula, hopean Kajaanin Antti Pietikäinen ja pronssimitalin sai haltuunsa Team Nokinaikan Miika Aulio.

SM-kilpailujen tulokset:

MM-KILPAILUTULOSTEN
VERTAILUA 1993 – 2001

Värikentässä ovat ottelutuloksia

M			
1	Perttula Arttu	PJA	98
2	Pietikäinen Antti	Ka-Jo	95
3	Aulio Mirka	Team Nokip.	103
4	Juha Erkkilä	TJA	89
5	Lipponen Jari	Po-Jo	104
6	Pietikäinen Paavo	Ka-Jo	103
7	Turunen Harri	Hood	98
8	Ojala Jukka	TJA	89
9	Turunen Teemu	Yak-Jo	152
10	Haapa-Aho Timo	Jo-Ju	151
11	Heikkinen Reko	PJA	150
12	Heikkinen Timo	PJA	149
13	Poikolainen Timo	Amarco	149
14	Niskanen Tapani	OJM	141
15	Alanko Jukka	PJA	140
16	Rinne Jussi Teuvan	JA	137
17	Norja Olli	TJA	154
18	Laurila Pentti	Diana	152
19	Elovirta Pirkka	Arcus	151
20	Raivio Mika	NT	148
21	Rantanen Esa	JJA	146
22	Laakso Arto	Ky-Jo	145
23	Pulkkinen Pertti	WT	145
24	Ronkanen	Pu-Jo	145
25	Iltilä Mika	WT	141
26	Lindroos Tero	Diana	141
27	Hakanen Esa	NH	140
28	Pihlajaniemi Raimo	Teuvan JA	140
29	Rannikko Rainer	Arcus	140
30	Saari Olli	Arcus	137
31	Särkilampi Jari	Ramses	133
32	Hatava Matti	Sai-Jo luov.	
33	Polvi Tuomas	OJM	528
34	Tasikila Timo	TOJA	527
35	Kammonen Esa	TJA	524
36	Vidlund Jarmo	AC-Ulvila	521
37	Rautainen	Arto Jy-Su	519
38	Rantanen Timo	TapErä	515
39	Aavasalo Rauno	Ascella	511
40	Virtanen Topi	Artemis	496
41	Jokinen Matti	WT	463
42	Charoempon Khunpravit	TJA	457
43	Järvinen Antti	TJA	438

N			
1	Suutari Katri	Piili	105
2	Trjónen Taru	Ky-Jo	96
3	Suutari Kaisa	Piili	96
4	Piuvä Mari	Po-Jo	94
5	Hovila Elna	Arcus	88
6	Raismaa Marja	Hood	88
7	Lempinen-Koponen Pikita	Arcus	85
8	Haataja Satu	Ote	76
9	Laurila Aila	Diana	498
10	Vainio Jatta	Amarco	497
11	Viljamaa Katri	Arcus	491
12	Majala Minna	WT	474
13	Perälä-Haapa-Aho	Jo-Ju	398

MT			
1	Perttula Jarmo	PJA	114
2	Haavisto Jari	PJA	112
3	Paaso Tapio	OJM	116
4	Simula Rauno	Po-Jo	110
5	Lammela Marko	OJM	112
6	Kauppi Eero	Po-Jo	110
7	Pirttivaara Keijo	Pu-Jo	107
8	Hiltunen Lasse	Po-Jo	105
9	Kankaanpää Jukka	Ascella	165
10	Sjöroos Timo	PJA	164
11	Petäjä Jukka	Yrjö	164
12	Sivonen Heima	RJA	161
13	Kari Hannu H.	Hood	161
14	Simula Jouko	Po-Jo	159
15	Vannekezi Markku	AC-Ulvila	152
16	Poikolainen Juho	Loja	147
17	Harri Jyrinki	OJM	639
18	Pertti Miettinen	WT	634
19	Pertti Nyyssönen	WT	623
20	Jouini Väre	Piili	616
21	Jari Hämmäläinen	Piili	614
22	Ville Lepänen	Piili	612
23	Ari Helmiö	Hood	610
24	Pertti Sinkko	Piili	606
25	Ari Korhonen	TapErä	598
26	Jarmo Tuomiranta	Ascella	589
27	Guy Holmström	Arche	431

NT			
1	Sokka-Mattikainen Sirkka	Zirko	100
2	Jussila Carita	Amarco	96
3	Tuutu Anna-Liisa	WT	107
4	Sjöroos Anne	PJA	102
5	Hyttinen Katarina	NH	592

MV			
1	Pertti Raivio	Zirko	628
2	Aki Virtanen	WT	582
3	Jukka Hirvikoski	Kirma	565

MSO			
1	Kuivalainen Pentti	Jo-Ju	97
2	Pulkkinen Kari	Jy-Su	91
3	Nankaanpää Heikki	Ku-Ry	86
4	Kouutti Juha	LJ	82

5	Rantanen Osmo	Artemis	94
6	Aalto Tapio	PJA	94
7	Pollari Seppo	Jo-Ju	78
8	Manninen seppo	NH	59
9	Mylykangas Teuvo	ACH	475
10	Viitaja Matti	Diana	435
11	Edwards Paul	Piili	336

M60			
1	Laurila Olavi	Diana	98
2	Kiskonen Aleksander	Ri-Jo	95
3	Jokinen Matti	Jo-Ju	90
4	Kärkkäinen Teuvo	Po-Jo	69
5	Iltilä Viljo	Lin-Su	69
6	Hakanen Jouko	OJM	68
7	Lapiolahti Mauno	Ku-Ry	67
8	Juurinen Eino	LJ	54

MSOT			
1	Niiranen Matti	TapErä	108
2	Lindroos Aarre	Diana	104
3	Sauvola Jorma	TOJA	102
4	Rantanen Pauli	TapErä	98
5	Patala Kari	TapErä	102
6	Arbelius Teuvo	OJM	102
7	Sivonen Reijo	RJA	88
8	Kullström Kim	Si-Su	88
9	Vallgren Reijo	TapErä	618
10	Julkunen Risto	Pu-Jo	600
11	Pyykkä Urpo	Diana	588
12	Malin Leo	TapErä	579
13	Airaksinen Hannu	WT	492

M60T			
1	Soininen Matti	OJM	94
2	Arminen Sakari	Ri-Jo	92
3	Nauha Unto	PJA	93
4	Koivunen Osmo	Ku-Ry	92
5	Esikola Rauno	Äetsän JA	99
6	Saalanen Pertti	TapErä	97
7	Turunen Unto	AC-Ulvila	75
8	Grönroos Onni	Ramses	55
9	Juhani Sarhamaa	Si-Su	530
10	Koskimies Nillo	Jy-Su	530
11	Järvinen Reino	Si-Su	526
12	Nygren Esko	WT	456
13	Rantala Unto	PJA	286

N50			
1	Aila Laurila	Diana	507
2	Kerttu Pollari	Jo-Ju	361

N50T			
1	Rea Ollikainen	Arche	460

P12			
1	Antti Pihlaja	Arcus	621
2	Tommi Lindh	WT	592
3	Eetu Tiainen	Piili	464

P15			
1	Vesteri Joni	Po-Jo	89
2	Alatalo Jaakko	Hau-Ve	80
3	Rannikko Mikko	Arcus	106
4	Heikkinen Perttu	Lin-Su	98
5	Karjala Kalle	PJA	91
6	Suomalainen Panu	Lin-Su	89
7	Rantanen Olli Äetsän	JA	78

M18			
1	Niskanen Janne	WT	105
2	Seppänen Heikki	SuVa	100
3	Kivela Janne	TOJA	92
4	Peltola Santeri	PJA	90
5	Ronkanen sampo	Pu-Jo	76
6	Karvonen Jari	OJM	71
7	Jokiniemi Jaakko	Teuvan JA	71
8	Frondelius Santtu	Si-Su	63
9	Matti Huttu OJM		376

P18T			
1	Tuovila Mika	AC-Ulvila	106
2	Pyykkä Jella	Diana	103
3	Tahminen Atte	AC-Ulvila	109
4	Sepponen Pasi	RJA	103
5	Haimo Petteri	Arcus	603

M18T			
1	Korhonen Anssi	Ote	112
2	Sepponen Jaakko	RTJ	109
3	Bas Ville	RTJ	101
4	Isäsalu Tuomo	AC-Ulvila	86

T12			
1	Alatalo Silja	HauVe	429

T18T			
1	Tililäinen Anu	Lin-Su	547

P18V			
1	Mattsson Oskar	Si-Jo	601

T18			
1	Ehrlund Minna	Arcus	580
2	Huttu Heli	OJM	585
3	Leino Noora	Po-Jo	474

M18			
1	Trjónen Taru	Ky-Jo	625
2	Viljamaa Katri	Arcus	534

P18T			
1	Kullström Rasmus	Si-Su	672
2	Kauppi Aleksi	Po-Jo	610
3	Hämäläinen Sami	Piili	564

Mies kun olen ja tähtäinampuja, niin olen omaksi ilokseni kasannut listaa menneiden tauluammunnan mm-kilpailujen tuloksista alkaen siitä, kun pudotuskiirroksilla on mestaruudet ratkaistu. Toivon, että listaa voisi käyttää suuntaa antavana keskusteltaessa tasosta, joka vaaditaan mm-kilpailuissa menestymiseen. Aukoton ei tilasto tietenkään koskaan ole, poikkeuksia on aina, eikä mitään tietoa voi suoraan soveltaa absoluuttisena faktana. Tässä kuitenkin joitakin huomioitani:

FITA-kierröstulokset

Jakartan mm-kilpailut ovat edelleen lähiajan kovatasoisimmat kilpailut fitan osalta, juuri päättäneet Beijingin kilpailut hyvänä kakkosena. Antalya ja Victoria jäävät näiden kahden tasosta hieman, kun taas Riomissa tuulinen sää verotti tuloksia n. 40 pisteen verran kautta linjan, ja myös pudotuskiirroksilla jonkin verran.

Antalyassa pudotuskiirroksille otettiin vain 32 parasta. Muissa kilpailuissa pudotuskiirroksille 64 parhaan joukkoon selviäminen on vaatinut n. 1270 pistettä tai hiukan yli.

Pudotuskierrokset

Olen laskenut kultakin kierrokselta, mikä on ollut jatkoon päässeiden otteluvuittotulosten keskiarvo. Olen verrannut sitä samalla kierroksella parhaimmista häviötuloksiin saadakseni jotakin tuntumaa jatkoonpääsyn varmistaviin tuloksiin. Taulukosta on myös nähtävissä, montako ottelua keskiarvolla olisi hävinnyt.

Päätelmieni mukaan 1/32-kierroksella tarvitaan vähintään 55 pistettä kuudella nuolella optimiolosuhteissa, jotta kannattaa edes haaveilla jatkopaikasta. Eli ampujan täytyy pystyä tasoon, joka tuottaa 18 nuolella ainakin sen 165 pistettä.

1/16-kierroksella sitten jo panokset kovenevat. Nyt vaaditaan jo 55 - 56 pistettä kuudella nuolella, eli 167-168 pistettä 18 nuolella.

Eikä helpotu tilanne 1/8-kierroksellakaan parhaimpien ampujien selviytyessä jatkoon. 56 pistettä pitää tulla vähintään kuudella nuolella tai lentää armotta pihalle. Kävipä juuri Beijingissä Ukrainan Stanislav Zabrodskyille, että 171 pistettä ei riittänyt kun Korean Jeon veti 174!

•-kierroksilla paineet ovat jo sitä luokkaa, että mihinkään huipputuloksiin harvemmin päästään. Mutta kyllä 12 nuolella tarvittaisiin kuitenkin se 112 pistettä, mikäli mieli mitaliotteluihin mukaan. Ja voihan olla ettei sekään aina riitä.

Välillä on sitten ammuttu maailmanennätyskin, ja kautta linjan tason tulisi olla siellä 113-114 pisteen tuntumassa.

Alimmaisiksi olen listannut kaikkien kilpailujen neljän parhaan mitaliotteluissa ampumat tulokset. Ja pakko on todeta juuri päättäneiden Beijingin kilpailujen olevan kokonaisuutena kovatasoisimmat kilpailut koskaan. Ja todennäköisesti suunta tästä on vain ylöspäin. Yhä useampi ampuja maailmassa pystyy yhä parempiin tuloksiin. Pudotuskierrosten harjoittelussa tulee etsiä yhä uusia ja tehokkaampia menetelmiä, millä varmistetaan menestymisen.

Jousiampuja-lehti / Mika Savola

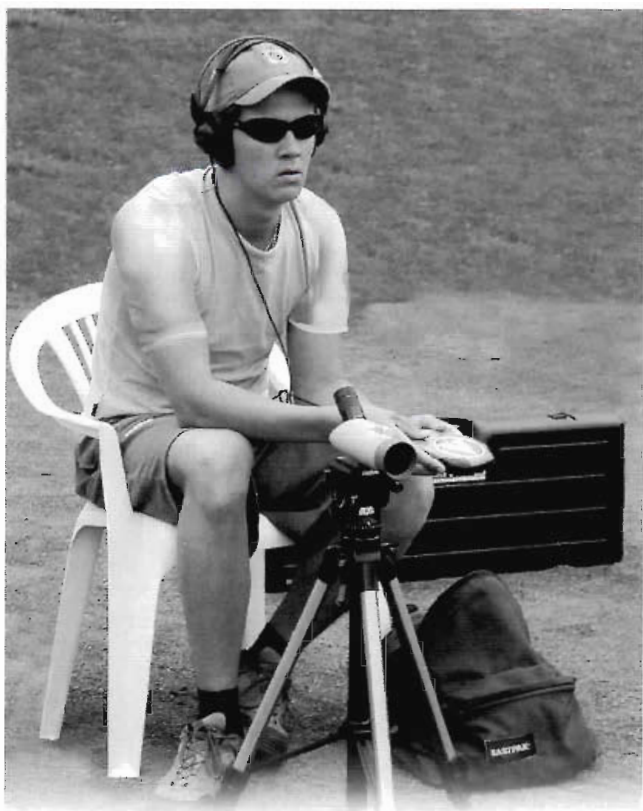
Fitakierröstulokset eri sijoilla

	Antalya 1993	Jakarta 1995	Victoria 1997	Riom 1999	Beijing 2001
1.	1346	1356	1352	1319	1353
2.	1324	1352	1340	1312	1341
3.	1323	1345	1329	1307	1337
4.	1323	1340	1325	1293	1334
5.	1322	1335	1324	1285	1334
6.	1318	1334	1322	1278	1333
7.	1313	1329	1318	1276	1330
8.	1310	1328	1317	1276	1327
9.	1309	1328	1316	1274	1327
10.	1308	1323	1313	1272	1326
16.	1304	1317	1303	1263	1312
24.	1293	1304	1294	1258	1299
32.	1281	1298	1288	1252	1295
48.	1266	1288	1267	1241	1281
64.	1256	1272	1257	1224	1267

Pudotuskierröstuloksia

	1/32	164	165	160	164
		166	165	164	165
		3	3	4	4
1/16		166	166	160	166
		169	170	162	167
		1	2	6	1
1/8		166	167	159	168
		165	167	160	171
		0	1	1	1
1/4	111	109	111	110	110
	106	109	110	107	108
	0	1	0	0	0
1/2	114*	110	111	112	113
	107	109	111	110	113
	*==ME 119				
Finaali					
1.	113	109	108	115	115
2.	109	105	107	113	114
3.	112	110	115	115	110
4.	111	110	110	110	109

1. rivi = voittotulosten keskiarvo
2. rivi = paras häviötulos
3. rivi = montako ottelua hävittäisiin voittotulosten keskiarvolla

Voittaja on cool keskittyjä!

Seuraava juttu keskittymisestä on lainattu lähes suoraan Suomen Golfliiton henkisen valmennuksen ohjelmasta. Tuskin he silti panevat pahakseen jos me jousiampujat hyödynnämme heidän kokemuksiaan. Jousiampumman ja golfin menestystekijät perustuvat pitkälti samoihin peruslähtökohtiin.

Keskittyminen

Keskittymisellä tarkoitetaan ajatusten ja huomion suuntaamista johonkin tiettyyn kohteeseen tai asiaan. Ilman tietoista ajattelun kontrollia ihmisen ajatus vaeltaa sinne tänne ja keskittyminen vaihtelee sisäisestä ulkoisten asioiden huomioimiseen. Toisessa keskittymisen ääripäässä eli huippu keskittymisessä (flow-tila) on kyse äärimmäisestä huomion keskittymisestä suoritukseen. Urheilijalta ajantaju. Hän kokee, että kuhunkin suoritukseen käytetty aika pitenee, esineet pallot, keilat/kielot jne. suurenevat ja hidastuvat niin että niihin on helppo osua. Jälkikäteen on vaikea analysoida tällaista unenomaista suoritusta. Huippukokemuksia urheilijan uralle sattuu ehkä muutamia tai sitten ei ollenkaan. Riittävän hyvän kilpailuvireen voi saavuttaa huolellisella valmistautumisella ja keskittymisellä.

Laajemmin ajateltuna keskittyminen tarkoittaa suorituksen ulkoisten tekijöiden poissulkemista. Useimmat urheilijat kokevat keskittymisen onnistuvan kuin itsestään silloin, kun yleisvire itsellä on positiivinen ja luottavainen, eikä mielessä ole negatiivisia tunnelatauksia. Häiriöt voivat syntyä omasta virheestä, vastustajan onnistumisesta, yleisöstä/olosuhteista, kanssakilpailijoista, rahahuolista, välineistä jne. Kilpailutilanteessa mikä tahansa voi häiritä sinua ja samalla häiritä keskittymistä suoritukseen. Kuitenkin suorituksen ulkopuolisista asioista tulee ongelma vasta silloin, kun annat niiden häiritä sinua. Ulkopuolisiin asioihin ei voi paljonkaan vaikuttaa, mutta sen sijaan voit valita sen miten näihin asioihin reagoit.

Urheilijalla on mahdollisuus keskittyä menneisyyteen, nykyhetkeen tai tulevaisuuteen. Juuri suorituksen hetkellä on välttämätöntä, että urheilija on psyykkisesti 100%:sti läsnä suorituksessa. Pienikin ajatushäivähdys äskeisestä epäonnistumisesta rikkoo myös meneillään olevan suorituksen. Samoin ajatus lopputuloksesta suorituksen aikana siirtää urheilijan muualle kuin nykyhetkeen.

Päästä sinuksi oman ajattelunsa kanssa. Jäljittämällä niitä ajatuksia, joita päässä risteilee, voit kehittää kykyäsi ja oppia siirtämään ajatuksesi pois niistä vaikeuksista tuottavista asioista niihin ajatuksiin, jotka auttavat sinua

hyvään suoritukseen. Mahdollisuudet ovat yksi miljoonasta, että sinulla on ongelma, jota ei voisi poistaa muuttamalla omaa asennetta!

Hyvä ja yksilöllinen kilpailuun valmistautumishjelma edesauttaa keskittymisen onnistumisista. Kilpailuunvalmistautumishjelmaan sisältyvät normaalit valmistavat harjoitukset sekä muut rutiinit ja rituaalit. Nämä toistuvat toimenpiteet mahdollistavat myös hyvän henkisen latautumisen ja muodostavat perustan onnistuneelle suoritukselle. Valmistautumissuunnitelman on oltava ajoissa selvillä ja se on kerrattava mielikuvissa useita kertoja etukäteen. Oikean vireen ja voiman tunteen lataaminen vaatii tietoista työskentelyä myös ajattelun tasolla. Vieraalla paikkakunnalla tai ulkomailla kilpailtaessa kannattaa etukäteen valmistautua niihin erilaisiin tilanteisiin, joita väistämättä joutuu kohtaamaan. Valmistaudu pitkiin ja turhauttaviin odotusaikoihin, epämääräisyyksiin ja ohjelman muutoksiin. Ota tilanne haasteena ja osoituksena siitä, että selviät tilanteesta kuin tilanteesta. Opettele näkemään vieraissa oloissa positiiviset asiat. Varaa mukaan tekemistä tyhjien hetkien varalle ja järjestä mukavaa ohjelmaa. Jos kaikki ikävytydet toteutuvat, olet ainakin valmistautunut kohtaamaan ne ja ellei, olet positiivisesti yllätynyt.

Seuraavat vinkit auttavat sinua säilyttämään keskittymisesi ja kokoamaan huomiosi mahdollisen häiriintymisen jälkeenkin:

Tee päätös, että tapahtuipa kisassa mitä tahansa, se ei häiritse sinua. Yritä löytää kaikista asioista positiivinen hyöty suorituksellesi. Muistuta itseäsi siitä, että antamalla negatiivisten asioiden ja ajatusten vaikuttaa itseesi, tuhlaat suunnattomia määriä henkistä energiaa.

- Rakenna mieleesi positiivinen vire jo ennen kilpailua, ja opettele säilyttämään huomiosi positiivisessa myös kilpailun aikana.
- Keskitä huomio kilpailutilanteessa onnistuneen kokonaissuorituksen - luomiseen. Huomion suuntaaminen teknisiin yksityiskohtiin kuuluu harjoitteluun, ei kilpailuun.
- Harjoittele huomion suuntaamista takaisin suoritukseen. Jos asiat eivät suju harjoituksissa tai muualla elämässäsi haluamallasi tavalla, käytä tilaisuutta hyväksesi ja opettele suuntaamaan huomio positiiviseen mielen tilaan.
- Suuntaa huomiosi siihen, mikä auttaa sinua pysymään hyvällä mielellä ja pitämään ajatuksesi hallinnassa. Vanha ajatusten keskittäminen positiiviseen suojaa sinua negatiivisilta häiriöiltä.

Myös johdossa ollessa kannattaa laittaa itselleen haasteita. Voittamiseen tarvitaan hyökkäävää ja positiivista otetta, pelkkä saavutetun johdon säilyttäminen virittää puolustusmielälään ja suuntaa huomion pois omasta positiivisesta suorituksesta.

Fyysisesti raskaissa suorituksissa ajatukset on ohjattava itsestä ja omasta väsymyksestä ulospäin johonkin väsymyksen ulkopuolella olevaan myönteiseen asiaan.

Hyvän päivän jälkeen samoin kuin huonommankin, ole ylpeä yrityksistäsi ja etsi huonostakin kokemuksesta ne asiat, joista kannattaa ottaa oppia tulevaisuuden varalle.

Jos ulkopuoliset tekijät vaivaavat sinua tai ajatukset pyörivät negatiivisissa asioissa, suuntaa huomiosi mihin tahansa minkä tiedät tuottavan sinulle hyvän mielen. Anna tilaa itsellesi kasata ajatuksia, keskity tavoitteisiisi ja vakuuta itsellesi, ettei ole syytä antaa negatiivisten asioiden syödä henkisiä voimiasi. Ajattele sitä, mitä pystyt kontrolloimaan. Älä anna paniikille valtaa, vaan säilytä sisäinen kontrollisi.

Voittajan tunnusmerkkejä:

- Voittajalla on kyky ajatella toisin ja muuttaa ajatteluaan. Voittaja tietää, että aina on taisteltava loppuun asti.
- Voittaja tietää, että voittaminen ei ole sama asia kuin olla täydellinen.
- Voittaja työskentelee voimien ja luovuttaja
- Voittaja ottaa aina täyden vastuun suorituksestaan.
- Voittaja osaa iloita ja nauttia urheilusta.
- Voittaja on nöyrä.

Keskittymisen harjoittelu

Keskittymistä oppii harjoittelemalla. Jos haluaa toimia kilpailutilanteissa keskittyneessä tilassa on keskittymistä harjoiteltava systemaattisesti samalla tavalla kuin fyysisiä taitojakin. Harjoitustilanteen pitäisi muistuttaa olosuhteita kilpailuolosuhteita. Harjoittelu liian kontrolloiduissa olosuhteissa ei edistä keskittymisen oppimista. Hyvän suorituksen tekeminen huonoissa olosuhteissa kehittää sekä keskittymistä että iteluottamusta. Harjoituksen luonteisia kilpailutilanteita kannattaa käyttää hyväksi myös keskittymisen opettelussa.

Perussääntö keskittymisen oppimisessa on, että kun harjoitellaan tai kilpaillaan tehdään se 100 % keskittymisteholla. Puolinaisesta harjoittelusta ei ole hyötyä millekään osa-alueelle. Keskittymisen harjoittelussa on edettävä pienin askelin. Keskittymistä on monentasoisista. Keskittymistä kannattaa korostaa aina harjoiteltaessa jotakin vaativaa

tehtävää. Harjoitus, joka on vaihteleva, tukee myös keskittymisen harjoittelua. Jokaisessa harjoituksessa on oltava mukana esim. taitoharjoittelun rinnalla psyykkisiä palautuspaikkoja, jolloin keskittymisen ei tarvitse olla huipussaan. Keskittymisen harjoittelussa kyse on itsekontrollin ja -säätelykyvyn harjoittelemisesta.

Mielikuvaharjoittelu on eräs parhaista keskittymisen harjoitteluvälineistä. Mielikuvaharjoituksen läpivieminen edellyttää huomion suuntaamista omaan sisäiseen maailmaan ja ajatteluun. Mielikuvaharjoittelu on TAITO, joka säännöllistä harjoittelua. On sanottu, että suoritusta tulee toistaa runsaat 3000 kertaa, ennen kuin suoritus automatisoituu ja lihasten toiminta ohjelmoituu.

Seuraavassa muutamia ohjeita mielikuvaharjoittelun toteuttamiseksi:

1. Varaa harjoitteluun rauhallinen paikka ja aikaa noin 5-15 minuuttia. Kuvittele, että käytät videonauhuria. Jos mielikuvat muuttuvat kielteiseksi tai suoritus menee rikki, voit painaa stop nappia, kelata takaisin ja katsoa uudelleen. Kärsivällisyytesi palkitaan ja pian tulet huomaamaan, kuinka olet oppinut kontrolloimaan mielikuviasi. Pian huomaat, että ajatuksesi automaattisesti ohjautuvat niihin tavoitteisiin, joita haluat saavuttaa. Sen sijaan, että ajattelisit asioita, joiden pelkää tapahtuvan ja joita haluat välttää.
2. Pidä mielikuvaharjoituksen päämäärä mielessäsi, kun aloitat harjoituksen. Mitä osaa-aluetta aiot harjoitella. Jos sinulla on taipumusta käydä kilpailussa kuumana, voit harjoitella mielikuvissasi rauhallisena pysymistä paineen alla. Voit myös harjoitella mielikuvissa kilpailamista sateessa, tuulessa tai missä tilanteessa hyvänsä, jolloin keskittyminen on vaarassa häiriintyä.
3. Mielikuvaharjoittelussa on valittava sinulle sopiva näkökulma. Voit valita näkökulman, jossa seuraa suoritusta ulkopuolelta tai että koet itse suorittavasi liikettä. Ensimmäinen tapa sopii tilanteisiin, joissa liikettä ollaan opettelemassa ja jälkimmäinen tilanteisiin, jossa hiotaan jo hallinnassa olevaa suoritusta.
4. Ennen mielikuvan tekemistä kannattaa käyttää hetki rentoutumiseen. Voit sulkea silmäsi ja hengittää syvään ja rauhallisesti. Rentoutumisen avulla pääset selkeämpiin ja tehokkaampiin mielikuviin, jolloin harjoituksen teho paranee. Muista, että kun opit mielikuvaharjoittelun todella hyvin, se nopeuttaa olennaisesti kehitymistäsi pelaajana. Huiput käyttävät merkittävästi enemmän mielikuvaharjoittelua kuin keskinkertaisuudet!

Terveisin!

Jousiampuja-lehti / P.Lungeri 2001

HUIKEAA AMMUNTAA SEINÄJOEN SYYSNUOLISSA 25.08.2001!

Hienon jousiampuntakesän huipentuma koettiin Seinäjoella, kun elokuun lopulla tehtiin Suomalaista jousiampuntahistoriaa. Kisoissa ammuttiin ensimmäisen kerran yli 1400 pistettä Suomalaisen jousiampujan toimesta. Poikien 15-vuotiaiden taljaluokassa ulvilalainen Mika Tuovila ampui ensimmäisestä nuolesta lähtien taulun keskelle. Mika on todellinen jousiampujalahjakkuus, sillä hän aloitti jousiampunnan vasta tämän vuoden toukokuulla ja on ainoastaan kolmetoistavuotias. Hänellä on kylläkin jonkun verran liikunnallista taustaa, kun on harrastanut aiemmin jalkapalloa ja salibandyä. Viime keväänä Mika aloitti jousiampunnan ja hänen lyhyt ammuntaura on jo nyt huikeaseva. Poikien Suomenmestaruus ja jo nyt uskomattomat 1405 pistettä. Mikan kilpailu sujui koko kilpailun ajan hukeasti. Heti ensimmäisellä sarjalla 59 pistettä. Koko 144 nuolen joukosta löytyy ainoastaan neljä kasia. Ajatelkaa 113 kymppiä Fitalla. On sanomattakin selvää, että syntyi viisi SE:tä. Sarja oli seuraava: 50m 348, 40m 351, 30m 348 ja 20m 358 pistettä ja niistä muodostuu 1405 pistettä. Mikan "superase" oli kisoissa 40-paunainen Hoyt Raider ja hän käytti ACC 304-nuolia.

Kilpailuissa ammuttiin muitakin ennätyksiä. Vaasan Diana-57:ää edustava Aila Laurila ampui 50-vuotiaiden naisten tähtäinluokassa Suomenennätyksiksi 60m:ltä 281, 50m:n pieneen tauluun 263 ja 30m:ltä 300 pistettä. Miesten tähtäinluokassa Joju:n Timo Haapa-aho ampui 1260 pistettä.

M									
1	Haapa-aho Timo	Joju	295	323	312	330	1260		
2	Laurila Pentti	Diana-57	287	289	308	343	1227		
3	Laurila Olavi	Diana-57	282	296	310	329	1217		
4	Pajunen Jari	ÄJA	249	292	285	323	1149		
5	Paasikko Lasse	ÄJA	211	282	297	326	1116		
6	Pihlajaniemi Raimo	TeJA	254	281	270	309	1114		
7	Männistö Ari	TJA	247	276	258	316	1097		
N									
1	Laurila Aila	Diana-57	286	281	263	300	1130		
MSO									
1	Kankaanpää Heikki	KuRy	275	307	278	323	1183		
2	Viita-oja Matti	Diana-57	212	251	256	298	1017		
PI5									
1	Rantanen Olli	ÄJA	293	295					
MSOT									
1	Penttinsaari Pekka	Pojo	309	329	315	347	1300		
2	Koivunen Osmo	KuRy	311	324	310	347	1292		
PIST									
1	Tuovila Mika	AC-Ulvila	348	351	348	358	1405		

Jousiampuja-lehti / Pentti Kuivalainen Jo-Ju

Uusia Suomenennätyksiä

Syysnuolet 25.8.2001 Seinäjoki

N50

Aila Laurila, Vaasan Diana -57, tulos (60 m) 281
Aila Laurila, Vaasan Diana -57, tulos (50 m pieni taulu) 263
Aila Laurila, Vaasan Diana -57, tulos (30 m) 300
Aila Laurila, Vaasan Diana -57, tulos 1130

PIST

Mika Tuovila, AC-Ulvila, tulos (20 m) 358
Mika Tuovila, AC-Ulvila, tulos (30 m) 348
Mika Tuovila, AC-Ulvila, tulos (40 m) 351
Mika Tuovila, AC-Ulvila, tulos (50 m) 348
Mika Tuovila, AC-Ulvila, tulos 1405

Homenokan Fita 26.8.2001

NT

Sirkka Sokka-Matikainen, Zirko, tulos 1365

M60T

Osmo Koivunen, Ku-Ry, tulos (60 m) 332

SM-kisa 70 m kierros 18.8.2001

T15

Minna Ehlund, Arcus, tulos 580

Mika Tuovila ylitti 1400 pisteen haamurajan!

Archery Club Ulvilassa taljajousiampuntaa harrastava Mika Tuovila on kaikkien aikojen ensimmäinen suomalainen, joka on ylittänyt 1400 pisteen rajan (1405). Mika on harrastanut jousiampuntaa vasta noin vuoden ajan, mutta jo nyt hän on osoittanut mestarinotteita. Onnittelut huikeasta ammunasta!

Jäsensivujen uusi salasana on:

VIINE

Käyttäjätunnus on yhä sama eli jousiampuja.

Faktaa ja fiktiota 3

Syksy saapuu ja samalla seurojen syyskokoukset. Kokouskäytännöissä on paljon eroja. Kokoukset ovat usein välttämättömiä pahoja, lähes painajaisia, joista pitää päästä eroon mahdollisimman vaivattomasti. Toisinaan ne ovat eräänlaisia ilmanpuhdistuksia, joissa erimielisyydet yrittävät kytkeä. Voivat ne olla myös uuden hengen alkuja, joissa päätetään toiminnan ylösnostamisesta. Joskus harvoin ne ovat tyylikästä eteenpäinmenoa.

Kysymys 1: Mitä vuosikokous tarkoittaa?

Vastaus: Se on yhdistyksen (seuran) säännöissä määritelty tapa hoitaa asioita. Yleensä kokouksia on kaksi. Toinen on tilikokous ja toinen on vaalikokous.

Kysymys 2: Mikä on yleisin ongelma kokousten järjestämisessä?

Vastaus: Väen vähyys, josta johtuu monia teknisiä ongelmia kokouksen pitämisessä. Toinen ongelma on kokoustekniikan ja yhdistyslain puutteellinen tuntemus. Passiivisuuden syynä on useimmiten se, että jäsenet pelkäävät joutuvansa valituiksi tehtäviin, joihin eivät halua. Kun jatkuvasti hoidetaan kokoukset liian vähällä väellä, niin syntyy johtohenkilöille väärä kuva kokoustekniikasta. Luullaan, että asiat hoidetaan oikein ja sääntöjen mukaisesti, vaikka koko ajan tehdään hommat väärin.

Kysymys 3: Miten ongelma vältetään?

Vastaus: Johtokunnan (hallituksen) on hoidettava homma siten, että kokoukseen tulee riittävästi väkeä. On siis valmisteltava kokous monin tavoin. Ellei muu auta, niin lähinnä puheenjohtajan ja sihteerin oltava henkilökohtaisesti yhteydessä jäseniin. Ei riitä, että sääntöjen mukainen virallinen kutsu on toimitettu. Erityisesti on korostettava, että johtokunnan on pidettävä valmistava kokous, jossa suunnitellaan kokouksen kulkua siinä tapauksessa, että kokouksen jäseniltä ei löydy aktiivisuutta ja aloitteita.

Kysymys 4: Mitkä ovat tärkeimmät valmistelun kohteet?

Vastaus: Kokouksen puheenjohtajaksi on ennakolta varmistettava joku asiat hallitseva henkilö. Samoin vaalikokouksessa on oltava etukäteen tiedossa jonkinlainen suunnitelma henkilövalinnoista seuraavaksi kaudeksi. On demokratian ivikuva ja kokoustekniikan kömmähdytys, että kokouksen toimitsijoiksi joutuu henkilöitä, jotka eivät asioita hallitse ja joita ei ole edes ajateltu. Vahinko tapahtuu yleensä siten, että puheenjohtaja ei hallitse tilannetta, ja jäsenten hyväntahtoisista ehdotuksista ja kannatusmuminoista päädytään johonkin aivan muuhun kuin ehkä on ajateltu. Jos kokoukselle ei kelpaa etukäteen suunniteltu valinta, niin silloin ilmeisesti on perusteltua valita joku muu ja siihen on puheenjohtajan annettava tilaisuus. Tärkeintä on, että sattuma ja taitamattomuus ei ohjaa tilannetta.

Kysymys 5: Miten se puheenjohtaja vuosikokoukseen valitaan?

Vastaus: Yleensä seuran puheenjohtaja avaa kokoonkutsujana kokouksen ja pyytää esitystä puheenjohtajaksi. Jos puheenjohtaja hyväksyy esityksiksi kaikki jäsenistön keskuudesta tulleet mutinat, niin jouduttaisiin äänestyskseen.

Käytäntö on selkeä: joku pyytää puheenvuoron ja puheenjohtaja myöntää sen. Pyyttäjä tekee selkeän esityksen puheenjohtajaksi. Tässä on huomattava, että kannatukset ovat tarpeetonta hyrinää - niitä ei henkilövalinnoissa tarvita. Ilman puheenvuoroa tapahtuneet nimiehdotukset eivät saa mennä puheenjohtajan korviin. Jos esityksiä tulee enemmän, kuin yksi, niin pitää äänestää. Äänestyskseen vältetään, jos kilpailevien esitysten tekijät vetävät esityksensä pois. Äänestyskseen vältetään helpoimmin siten, että puheenjohtaja ei myönnä enempiä puheenvuoroja. Tässä kohtaa pitää olla herkkätuntainen, ettei torju tosiesityksiä, vaan jäsenten toheloinnit.

Kysymys 6: Miten se äänestys menee?

Vastaus: Joko käsi nostolla tai lipuilla. Kokous päättää sen. Henkilövalinnoissa ratkaisee arpa, jos äänet menevät tasan. Useamman kuin kahden esityksen välillä äänestys voi olla mutkikas, ja on sopiva rangaistus puheenjohtajalle, joka on päästänyt asiat siihen malliin vahingossa.

Kysymys 7: Mitä se jääviys tarkoittaa?

Vastaus: Tarkoittaa, että jos on kyse jäsenen tai lähisukulaisen edusta, niin hänen on pidättäydyttävä puhumasta ja äänestämästä asiassa.

Kysymys 8: Kuka päättää jääviydestä?

Vastaus: Jokaisen velvollisuus on asian käsittelyn yhteydessä ilmoittaa jääviytensä, mikäli sellainen on olemassa. Lopullisesti jääviydestä päättää oikeus. Tähän vaaditaan, että joku valittaa oikeuteen kokouksesta. Tärkeätä on huomata, että kokous ei päättää kenenkään jääviydestä - sillä ei ole siihen oikeutta. Esimerkiksi, jos tilikokouksessa valitaan puheenjohtajaksi henkilö, joka on sen johtokunnan jäsen, jonka vastuuvapaudesta päätetään, hän on jäävi. Vaikka kokous kuinka vakuuttaa, että henkilö hyväksytään eikä hän ole jäävi, niin vakuuttelu on turhaa. Hän on jäävi ja kokous mitätöidään, jos joku valittaa.

Erityisesti yhdistyslaki kieltää johtokunnan jäsenten osallistumisen niiden tilintarkastajien valintaan, jotka kyseisen johtokunnan tilejä tarkastavat. Luultavasti erittäin harva tilikokous menee siten, että jääviysrikkkeitä ei tapahdu.

Kysymys 9: Missä näistä asioista kerrotaan?

Vastaus: Yhdistyslaissa 26.5.1989/1503, johon kannattaa perehtyä keskustelemalla.

Kysymys 10: Mitä asioita vuosikokouksessa käsitellään?

Vastaus: Vain niitä, jotka on yhdistyksen säännöissä määrätty. Ylimääräisessä yhdistyksen kokouksessa käsitellään kokouskutsussa mainittuja asioita.

Kysymys 11: Mitä ne muut asiat ovat?

Vastaus: Vuosikokouksessa muut asiat on eriteltävä kokouskutsussa. Jos haluaa vuosikokoukseen käsiteltäväksi jotakin säännöissä luettujen asioiden ulkopuolelta, niin asiat on saatettava johtokunnan tietoon hyvissä ajoin ennen kokousta, jotta ne ehtivät kokouskutsuun. Jäsenen oletetaan tietävän yhdistyksen säännöt.

Kysymys 12: Eikö siis muita asioita voi tuoda kokouksessa listalle?

Vastaus: Vuosikokouksessa ei voi. Johtokunnan kokouksessa saatavaa olla eri juttu.

Kuitenkin yhdistyslaki kieltää päättämästä muina asioina ilman kokouskutsuainintaa mm. merkittävistä raha-asioista ja henkilöiden erottamisista.

Kysymys 13: Mitkä ovat tavallisimmat virheet johtokunnan työskentelyssä?

Vastaus: Yleistä on se, että jäsenistö ei tiedä, mitä johtokunta puuhaa. Tämä on seurausta siitä, että kokouskutsuja ei ole olemassa ainakaan jäsenistölle näkyvänä. Johtokunta voi pitää kokouksia jopa siten, että kun todetaan jäsentien olevan koossa, niin ruvetaan päättämään asioita. Todettava, että johtokunta ei ole koossa silloin, kun kaikki jäsenet ovat saman pöydän ääressä, ellei kokouskutsua ole olemassa. Kutsu on esitettävä yleensä viikkoa ennen kokousta, ja paras tapa on esittää se ilmoitustaululla kaikkien jäsenten nähtäväksi.

Asioiden käsittelemiseksi johtokunnassa olisi omaksuttava tapa, että joku esittää ja joku toinen kannattaa esitystä. Silloin totutaan oikeisiin tapoihin.

Kysymys 14: Eikö asioita voi hoitaa yksinkertaisemmin?

Vastaus: Jos sellainen löysä juttelu eli palaveri on yksinkertainen tapa, niin se on todella yksinkertainen. Itse asiassa siinä ei tiedetä edes mitä on päätetty. Lisäksi kuten alussa mainittiin, syntyy ihmisille väärä kuva kokousten oikeasta pitämisestä. Ilmeisesti suurin osa yhdistysten hallituksista saisi huomautuksen päteviltä tilintarkastajilta. Heidän tehtävänsä on tilien ohella tutkia hallintoa pöytäkirjojen valossa ja nähdä tilien ja hallinnon käyvän yksiin.

Jos hallituksen on tehtävä joku kiireinen päätös, niin päätöksen voi tehdä ns. puhelinkokouksena. Päätös voidaan kirjata seuraavassa kokouksessa.

Oikeantapainen hallinto ei varmasti vaikeuta yhdistyksen toimintaa vaan parantaa sitä.

Jousiampuja-lehti / Teuvo Kärkkäinen Pojo

Jäsensivujen uusi salasana on:

VIINE

Käyttäjätunnus on yhä sama eli jousiampuja.

Kilpailujen tuloksia:

Hullunmiehen FITA
Huittinen Hu-Ja 12.8.2001

M		90m	70m	50m	30m	yht.
1	PAARVO PIETIKÄINEN Kajo	285	323	329	351	1288
2	TEEMU TURUNEN Vak-Jo	269	283	297	333	1182
3	JARMO VIDLUND AC-Ulvila	222	256	280	316	1074
4	JARI PAJUNEN AJA	232	279	278	275	1064

MT		316	293	343	541	333
1	JARMO PERTTULA PJA	295	314	314	350	1273
2	MARKKU YANNEKARI AC-Ulvila	295	311	311	331	1248
3	TOMMI LEHTONEN AJA	239	287	289	317	1132
4	TAPANI SULONEN AC-Ulvila					

M50		70m	60m	50m	30m	yht.
1	TAPIO AALTO PJA	271	298	284	328	1181

M50T		289	309	284	325	1207
1	MARKKU KIVELÄ PJA					
2	TUOMO LEINO Numm.Tarmo	282	297	231	289	1099

M60T		316	326	305	339	1286
1	UNTO NAUHA PJA	289	316	288	336	1229
2	UNTO TURUNEN AC-Ulvila	297	287	289	302	1175
3	REINO JÄRVINEN SiSu	251	267	261	321	1100
4	UNTO RANTALA PJA					

N		273	302	282	309	1166
1	ELIJA HOVILA Arcus					
2						
3	SATU HAATAJA Ote	273	303	261	311	1148

NT		204	269	245	304	1022
1	SARI KANGASPERKO AC-Ulvila					
2						
3						

PIS		50m	40m	30m	20m	yht.
1	MIKKO RANNIKKO Arcus	296	315	296	310	1217
2	OLLI RANTANEN AJA	277	310	295	335	1217
3	JUUSO HUHTALA Arcus	205	259	256	277	997

PIST		325	328	335	335	1323
1	MIKA TUOVILA AC-Ulvila					

Joukkueestartit:

1.	W-T Vaistojoukkue 1.	Väänänen Jouko	574
		Hietarinne Timo	466
		Hietarinne Hannu	461
		Yhteensä	1501
2.	Kirma Vaistojoukkue	Hirvikoski Kari	514
		Hirvikoski Jukka	483
		Hinkkanen Sanna	300
		Yhteensä	1297
3.	W-T Vaistojoukkue 2.	Borgström Bo	410
		Fred Ulf	405
		Virtanen Aki	453
		Yhteensä	1268
1.	PJA Taljajoukkue	Haavisto Jari	700
		Sjöroos Timo	679
		Sjöroos Anne	653
		Yhteensä	2032
1.	PJA Tähtijoukkue	Heikkinen Timo	636
		Perttula Arttu	530
		Kivelä Pirjo	390
		Yhteensä	1556

PM & SM Maastomestaruuskilpailut
25-26.8.2001 Riihimäki Ri-JO

Sija	AMPUJA	SEURA	11pv	2pv	yht.
1	Smörödal Mats Inge	NOR	325	328	653
2	Heikkinen Timo	PJA	323	313	636
3	Rantanen Esa	JJA	303	308	611
4	Turanen Harri	Hood	309	283	592
5	Poikolainen Timo	Amarco	303	281	584
6	Ronkanen Perttu	Pui-Jo	295	278	573
7	Rantanen Osmo	Artemis	289	276	565
8	Särkilampi Jari	Ramses	275	280	555
9	Rantanen Timo	TapErä	278	256	534
10	Perttula Arttu	PJA	272	258	530
11	Kansanen Pekka	TJA	260	231	491
12	Kervinen Mikko	JJA	163	227	390

M18		209	175	384
1	Ronkanen Sampo	Pui-Jo		
2	Frondelius Santtu	Si-Su	188	178

M60		274	264	538
1	Kiskonen Aleksander	Ri-Jo		

MT		353	347	700
1	Haavisto Jari	PJA		
2	Koskenpää Jaakko	Zirko	341	343
3	Sjöroos Timo	PJA	337	342
4	Juntunen Esa	Ri-Jo	324	312
5	Kari Hannu H.	Hood	304	308

M50T		314	297	611
1	Rautio Hannu	Si-Su		
2	Wallgren Reijo	TapErä	269	272
3	Leino Tuomo	Nu-Ta	254	233

M60T		310	317	627
1	Pirinen Pentti	PJA		
2	Nauha Unto	PJA	306	302
3	Arminen Sakari	Ri-Jo	294	307
4	Grönroos Onni	Ramses	271	257

MV		312	293	605
1	Raivio Pertti	Zirko		
2	Edling Per	SWE	296	297
3	Väänänen Jouko	WT	303	271
4	Pirkken Lassi	Si-Jo	289	274
5	Lindberg Sune	Falcon	295	252
6	Nevalainen Hannu	Ri-Jo	279	259
7	Hirvikoski Kari	Kirma	268	246
8	Hirvikoski Jukka	Kirma	252	231
9	Hietarinne Timo	WT	230	236
10	Hietarinne Hannu	WT	249	212
11	Virtanen Aki	WT	242	211
12	Mattson Frej	Si-Jo	228	197
13	Fred Ulf	WT	222	183

M18V		257	253	510
1	Laaksonen Juha-Matti	Prättijä		

M50V		234	195	429
1	Riihikallio Mauno	PoNMKY		

M60V		239	190	429
1	Mertanen Pekka	WT		
2	Pusenius Olavi	Zirko	233	178
3	Borgström Bo	WT	244	166

N		188	202	390
1	Kivelä Pirjo	PJA		

NT		329	324	653
1	Sjöroos Anne	PJA		
2	Laurila Anne	Hood	313	328
3	Tuutuu Anna-Liisa	WT	310	326
4	Jussila Carita	Amarco	312	322

NV		246	262	508
1	Viljanen Anne	Si-Jo		
2	Beijer Kerstin	SWE	258	243
3	Stryman Anne	WT	169	160

M18V		165	135	300
1	Hinkkanen Sanna	Kirma		

PIST		310	338	648
1	Sjöroos Jere	PJA		
2	Hirvelä Sampo	Zirko	230	200

PISV		183	232	415
1	Veneranta Frans	PoNMKY		
2	Mattson Oskar	Si-Jo	187	216

Ranking-kilpailujen
tuloksia:PUJO 70 metrin kierros
Ranking Kuopio 12.8.2001

M		36	36	yht.	•	finaali
1	Rautiainen Arto	Jy-Su	302	281	583	100
2	Laakso Arto	KyJo	304	293	597	100
3	Ronkanen Perttu	PuJo	297	285	582	99
4	Lautamäki Seppo	Jy-Su	287	296	583	85
5	Iittilä Mika	WT	281	292	573	
MT		335	327	662	111	107
1	Pirttivaara Keijo	PuJo				
2	Kari Hannu	Hood	316	315	631	112
3	Timonen Mika	Joutsu	285	291	576	98
4	Pikkariainen Marko	PuJo	309	308	617	105
5	Juutilainen Timo	Vja	252	253	505	

M50		294	305	599
1	Pankkonen Kari	Jy-Su		
2	Hartikainen Esko	li-Ja	280	266
3	Laitinen Heikki	Jy-Su	262	268

M60		231	293	524
1	Iittilä Viljo	Lin-Su		
2	Halttunen Pertti	PuJo	153	203

M50T		320	318	638
1	Virmes Raimo	PuJo		
2	Julkunen Risto	PuJo	299	324

PIS		303	265	568
1	Heikkinen Perttu	Lin-Su		

P12		219	189	408
1	Tiainen Eetu	Piili		

ABOA Ranking-Round
70m kierros 4.8.2001 Arcus Turku

Tulokset 36 n 36 n yht. 1/8 1/4 semifinal

P12 (40 m)		297	299	596SE
1.	Pihlaja Antti	Arcus		

T15 (50 m)		258	257	515
1.	Ehrlund Minna	Arcus		

P15T (50 m)		308	316	624
1.	Tähtinen Atte	AC-Ulvila		

P15 (50 m)		315	285	600
1.	Tuovila Mika	AC-Ulvila		

N18 (60 m)		282	273	555
1.	Rannikko Mikko	Arcus		

N18 (60 m)		262	264	526
2.	Rantanen Olli	AJA		

N18 (60 m)		209	214	423
1.	Myrskyläinen Paula	TJA		

M60		251	244	495
1.	Koskimies Niilo	Jy-Su		

NT		317	316	633
1.	Sokka-Matikainen Sirikka	Zirko		

N		271	265	536
1.	Lempinen-Koponen Pikita	Arcus		
2.	Viljamaa Katri	Arcus	246	255

MT		302	318	620
1.	Poikolainen Juhoo	lo-ja		

MT		312	315	627
2.	Vannele Markku	ac-ulvila		

MT		291	307	598
3.	Leppänen Ylla	piili		

MT		312	303	615
4.	Tuomiranta Jarmo	ascella		

M		304	303	607
1.	Norja Olli	TJA		

M		306	288	594
2.	Rantanen Esa	JJA		

M		318	318	636
3.	Hatava Matti	Sai-Jo		

M		299	288	587
4.	Poikolainen Timo	Amarco		

M		314	303	617
5.	Ronkanen Perttu	Pu-Jo		

M		310	303	613
6.	Niskanen Janne	WT		

M		295	299	594
7.	Erikilä Juhoo	TJA		

M		273	289	562
8.	Rantanen Osmo	Artemis		

M		266	295	561
9.	Saari Olli	Arcus		

M		266	278	544
10.	Lehtonen Reino	Linköping BK		

M		292	272	564
11.	Rannikko Rainer	Arcus		

M		280	271	551
12.	Elovirta Pirkka	Arcus		

M		245	263	508
13.	Khunprasit Charoemporn	TJA		

M		266	259	525
14.	Vaara Teuvo	LJ		

M		259	250	509
15.	Leppämäki Jukka	NT		

M		238	253	491
16.	Haukkinen Jari	Arcus		

I. Alatalo Silja	Hau-Ye	258	260	518
T15				

Hoyt Aerotech

UUTUUS

Hoytin Aerotech
keveämpi tähtäinj
kädessä ja lahjo
Aerotech-runkoon
hiilikuitu/keramiikk
vanhatkin Hoyt-lavat. Uudet Vector-lavat ovat
tosi tehokkaat, jotka antavat vankan heiton ja
puhtaan lähdön nuolellesi.

 Hoyt USA®
GET SERIOUS

Soita ja kysy Hoytin uudesta Aerotechista lisää!
Samalla voit tilata itsellesi monisivuisen ja
täysvärisen SherwoodShop-tuotekatalogin.

Hoyt-kauppiasi
**SHERWOOD
SHOP**

Maneesikatu 2, Helsinki,
puhelin 09-1356508,
www.sherwoodshop.fi